

காவிரி நீர்ப் பிரச்சினை குறித்த கவன ஈர்ப்பு எடுத்துக்கொள்வது குறித்து

1977 ஆகஸ்ட் 8]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அந்த கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானம் பற்றி சம்பந்தப்பட்ட அமைச்சருக்கும், மேலும் அதிகாரிகளுக்கும் அனுப்பி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. பதில் வந்து விடுமானால், தயங்காமல் இந்த அவையில் அது வைக்கப்படும். அது வருகிற வரை, உறுப்பினர் பொறுத்தருள் வேண்டுகிறேன்.

(6). 1977-78 ஆம் ஆண்டுக்கான மானியக் கோரிக்கைகள்மீது விவாதமும்—வாக்கெடுப்பும்—தொடர்ச்சி.

கோரிக்கை எண் 28—சமுதாய நல வளர்ச்சித் திட்டங்கள் முதலியன.

மாண்புமிகு திரு. கா. காளிமுத்து : தலைவரவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின்மேல், கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன் மொழிகிறேன் :

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 28—சமுதாய நல வளர்ச்சித் திட்டங்கள் முதலியன என்ற தலைப்பின் கீழ், ரூ. 32,12,69,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற வேண்டும்.”

திரு. து. இராசரத்தினம் : தலைவரவர்களே, ஆவடி. நகரீயம் நகராட்சியாக அக்குவது பற்றியும் அங்கு தேர்தல் நடத்துவது பற்றியும் விவாதிக்க,

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 28—சமுதாய நல வளர்ச்சித் திட்டங்கள் முதலியன என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகிற ரூ. 32,12,69,000-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன் மொழிகிறேன்.

திரு. நா. ஸந்தராமன் : தலைவரவர்களே, சமுதாய நலத் திட்டத்திற்கும் ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கும் அதிக நிதி ஒதுக்குவதைப் பற்றி விவாதிக்க,

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 28—சமுதாய நல வளர்ச்சித் திட்டங்கள் முதலியன என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகிற ரூ. 32,12,69,000-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு. என். வரதராஜன் : தலைவரவர்களே, நகராட்சிகளின் வருவாய் பெருக, பெரும் உணவு விடுதிகள், தங்கும் விடுதிகள்

[திரு. என். வரதராஜன்] [1977 ஆகஸ்ட் 8]

நகரப் பேருந்துகள், சினிமாக்கள் போன்றவைகளை நகரசபைகளே ஏற்று நடத்த அனுமதி வழங்குவது பற்றி விவாதிக்க,

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 28—சமுதாய நல வளர்ச்சித் திட்டங்கள் முதலியன என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகிற ரூ. 32,12,69,000-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

(முற்பகல் 9.50)

திரு. கூத்தகுடி ச. சண்முகம்: தலைவர் அவர்களே, போகலூர் ஊராட்சி ஒன்றியத்தை இரண்டாகப் பிரிப்பதுபற்றி விவாதிக்க,

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 28—சமுதாய நல வளர்ச்சித் திட்டங்கள் முதலியன என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகிற ரூ. 32,12,69,000-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு. பொ. விஜயராகவன்: தலைவர் அவர்களே, என் பெயரால் ஒரு வெட்டுத் தீர்மானம் கொடுத்திருக்கிறேன். அந்த நான் மூவ் பண்ணலாமா என்பதுபற்றி தங்கள் கருத்தை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மூவ் செய்யுங்கள்.

திரு. பொ. விஜயராகவன்: தலைவர் அவர்களே, குமரி மாவட்டத்தில் தற்பொழுது இயங்கி வருகின்ற பஞ்சாயத்துக்கள் முன்பு அமைக்கப்பட்ட முறையினால் சரியான வருவாய் இன்றி ஆக்கபூர்வமான பணிகளைச் செயலாற்றிட இயலவில்லை என்பது பற்றியும், வருகின்ற பஞ்சாயத்துத் தேர்தலுக்கு முன்னால் அவற்றை வருமான அடிப்படையில் மாற்றியமைக்க வழிவகை செய்ய வேண்டிய அவசியம் பற்றி விவாதிக்க—

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 28—சமுதாய நல வளர்ச்சித் திட்டங்கள்” முதலியன என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகிற ரூ. 32,12,69,000-ல், ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கா. காளிமுத்து: தலைவர் அவர்களே. இந்த மானியக் கோரிக்கை தொடர்பாக அச்சிட்டு வழங்கப்பட்டிருக்கிற அறிக்கையை* அவைக் குறிப்பேட்டில் ஏற்றுமாயு

[திரு. கா. காளிமுத்து] [1977 ஆகஸ்ட் 8]

தங்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் இது தொடர்பாக தங்களது சீரிய கருத்துக்களை வழங்கிய தற்குப் பிறகு அதுபற்றி பதிலுரை வழங்குவதற்கு ஏதுவாக இருக்கும் என்ற காரணத்தால் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் இதுபற்றி தங்களது எண்ணங்களை வழங்கிட வேண்டிக் கேட்டு அமைகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மானியக் கோரிக்கையும், வெட்டுத் தீர்மானங்களும் அவைமுன் விவாதத்திற்கு வைக்கப் படுகின்றன.

திரு. து. இராசரத்தினம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே . . .

திரு. ரெ. வீ. சவுந்திரராஜன் : தலைவர் அவர்களே, காங்கிரஸ் கட்சியைப் பொறுத்தவரையில் நாங்கள் 27 பேர்கள் இருக்கிறோம். ஆனால் வெட்டுத் தீர்மானத்தை ஆதரித்துப் பேசுவது திராவிட முன்னேற்றக் கழக உறுப்பினர்களுக்குத்தான் அந்தச் சந்தர்ப்பம் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. எனவே காங்கிரஸ் கட்சிக்கு இதை முதன்முதலாக அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அங்கீகரிக்கப்பட்ட எதிர்க் கட்சியாக திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் இருப்பதால், சம்பிரதாயப்படியும் முறைப்படியும் அவர்கள்தான் துவக்கி வைக்க வேண்டும். ஆகவேதான் அந்தச் சந்தர்ப்பத்தைத் தருகிறோமே தவிர வேறு ஒன்றுமில்லை.

(7) ஒழுங்குப் பிரச்சினை.

நகராட்சி நிர்வாகம் குறித்த வெட்டுத் தீர்மானங்கள் சமுதாய நல வளர்ச்சித் திட்டங்கள் முதலியன பற்றிய மானியத்தின் கீழ் சேர்க்கப்பட்டிருப்பது குறித்து.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர், சார். முனிசிப்பல் அட்மினிஸ்ட்ரேஷன் என்ற தலைப்பில் தனியாக ஒரு மானியக் கோரிக்கையை வைத்து இந்த அவையில்

* 134-168-ஆம் பக்கங்களில் இணைப்பு II ஆக அச்சிடப் பெற்றுள்ளது. ,

[திரு. எம். ஏ. லத்தீப்] 1977 ஆகஸ்ட் 8]

நிறைவேற்றுவது வழக்கமாக இருந்தது. இந்த முனிசிபல் அட்மினிஸ்ட்ரேஷன் மானியக் கோரிக்கை எதிலும் இணைக்கப் பட்டதாக விவரம் சொல்லப்படவில்லை. இந்தச் சமுதாய நல வளர்ச்சித் திட்டங்கள் கோரிக்கையோடு இந்த முனிசிபல் அட்மினிஸ்ட்ரேஷன் இணைக்கப்பட்டிருக்கிறதா? அப்படியிருந்தால் அதற்கான குறிப்பு வரவில்லை. அதுபற்றிய விவரங்களும் இல்லை. ஆனால் நகராட்சிபற்றி இங்கே அனுமதிக்கப் பட்டிருக்கிறது. குறிப்பு இல்லாமல் நகராட்சிகள் பற்றி எப்படிப் பேசுவது என்பதற்கு தாங்கள் விளக்கம் தரவேண்டும். இந்த மாதிரி நிலைமை இருக்குமானால் உறுப்பினர்கள் தங்களது கடமையைச் செய்ய முடியாது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அலுவல் ஆய்வுக் குழுவில் இதுபற்றி நாம் விவாதித்து முனிசிபல் அட்மினிஸ்ட்ரேஷனைத் தனியாக வைத்து விவாதிக்க வேண்டும் என்று ஹெட் ஆப் ஸ்டேட்-ல் இணைத்திருக்கிறோம். அலுவல் ஆய்வுக் குழுவில் பேசும்போது நகராட்சி நிர்வாகம் ஊராட்சிகளோடு இருக்கத் தேவை இல்லை, தனியாகப் பிரித்து ஹெட் ஆப் ஸ்டேட் என்ற தலைப்பில் வருகிற கோரிக்கையோடு இணைத்துச் சேர்த்து வைத்திருக்கிறோம். அதிலே வருகிறது.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப்: அப்படி எடுத்துக் கொள்வதாக இருந்தால் இந்த வெட்டுத் தீர்மானம் இப்போது அனுமதிக்கப் பட்டிருப்பது தேவையில்லை—ஒன்றுக்கு ஒன்று முரண்பாடு இருக்கிறது—அதை தங்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

(6) 1977-78 ஆம் ஆண்டுக்கான மானியக் கோரிக்கைகள் மீது விவாதமும்-வாக்கெடுப்பும்—தொடர்ச்சி.

திரு. து. இராசரத்தினம்: தலைவர் அவர்களே, ஊராட்சி ஒன்றியப் பள்ளிக்கூடக் கட்டடங்களை அரசே கட்டித் தர வேண்டும், ஒன்றியச் சாலைகளை அரசே ஏற்று அமைத்துத் தர வேண்டும் என்று வெட்டுத் தீர்மானத்தை உங்கள் முன்னால் வைத்து அதில் குறிப்பாக இன்றையதினம் ஒன்றியங்களுக்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற நிதி போதுமானதாக இருக்கிறதா

1977 ஆகஸ்ட் 8] [திரு. யா. சை. மு. யூசுப்]

ஏற்றுக்கொள்கிறது, இரண்டாவது மருத்துவமனை திறக்க வேண்டுமென்றால் அரசாங்கம் மூன்றிலே இரண்டு பங்கு மானியமாக அளிக்கிறது. மூன்றாவதாக மருத்துவமனை திறக்க வேண்டுமென்றால் மூன்றில் ஒரு பங்கு அரசு மானியமாகத் தருகிறது, நான்காவதாக மருத்துவமனை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்றால் அரசாங்கம் ஒன்றும் தருவதில்லை, அந்த ஊர் மக்களே பொறுப்பேற்றுக் கொள்ளக்கூடிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. எப்படி ஒரு நகராட்சியிலே ஒரு மருத்துவமனை ஏற்படுத்தினால் அரசாங்கமே முழுப் பொறுப்பேற்றுக் கொள்கிறதோ அதைப்போன்று கிராமப்புறங்களிலேயும் எத்தனை கால்நடை மருத்துவமனைகள் ஏற்படுத்தினாலும்கூட அரசாங்கமே முழுப் பொறுப்பையும் ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய சூழ்நிலையை உருவாக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கிராமப் பகுதிகளிலே எரிசாண வாயு உற்பத்தி செய்வதற்காக 2,100 கூடங்களை ஏற்படுத்துவதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இது கிராம மக்களின் வாழ்க்கை மேம்பாட்டிற்காகவும் அவர்களுடைய வருவாயைப் பாதுகாக்கவும் பயன்படும் என்பதால் நான் இதை உள்ளபடியே பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இன்றைய தினம் நிர்வாக அலுவலர்கள் பணிகளைப் பாதிக்கிற வகையில் ஆடிட் என்ற முறையிலே கவைக்குதவாதவைகளையெல்லாம் எழுதுகிறார்கள். ஆடிட் என்ற முறையிலே இவைகளையெல்லாம் சொல்வதால் நிர்வாகப் பணியாளர்கள் சுதந்திரமாகச் செயல்படாத நிலைமையை உண்டாக்குகிறது. கிராம நல ஊழியர்களுக்கும், கிராம சேவகிகளுக்கும் வேலை நிர்ணயம் செய்ய வேண்டும், ஊராட்சிமன்ற ஊழியர்களுக்கு மாதாமாதம் சம்பளம் வழங்கவேண்டும். அப்படி வழங்கப்படாத பேரூராட்சிகள் பல இருக்கின்றன. எப்படி மாதாமாதம் ஆசிரியர்களுக்கும் மற்றவர்களுக்கும் சம்பளம் வழங்க அரசு முன்வருகிறதோ அதைப் போன்று இந்த ஊழியர்களுக்கும் வழங்குவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

மீண்டும் ஒரு முறை என்னுடைய தொகுதியில் குடிநீர் பஞ்சத்திலே வாடிக்கொண்டிருப்பதாலே, அந்தத் தொகுதிக்கு எல்லா ஆதரவையும் தந்து அந்தப் பகுதிக்கு உடனடியாக நிவாரணம் தரக்கூடிய ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டுமென்று குடிநீர் வாரியத்தையும் உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் அவர்களையும் கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன், வணக்கம்.

7. ஒழுங்குப் பிரச்சினை (தொடர்ச்சி)

நகராட்சி நிர்வாகம் குறித்த வெட்டுத் தீர்மானங்கள் சமுதாய நல வளர்ச்சித் திட்டங்கள் முதலியன பற்றிய மானியத்தின் கீழ் சேர்க்கப்பட்டிருப்பது குறித்து.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. லத்தீப் அவர்கள் ஒன்றை என் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்தார்கள், அதற்காக நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மானியக் கோரிக்கை 9-ல்தான் நகராட்சி நிர்வாகம் பற்றிய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் வருகின்றன. இந்த மானியக் கோரிக்கையிலே நகராட்சி பற்றிய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் சேர்க்கப்படக் கூடாது. இதிலே தவறாக வந்து விட்டதற்காக நான் வருந்துகிறேன்.

ஆகவே நிகழ்ச்சி நிரலில் இந்தக் கோரிக்கையின்கீழ் கொடுக்கப்பட்டுள்ள எண்கள் 336, 337, 338, 365, 367 ஆகிய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் வேறு மானியக் கோரிக்கைகளின்கீழ் எடுத்துக் கொள்ளப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

(முற்பகல் 10-20)

திரு. சி. கோவிந்தராஜன் : பாயின்ட் ஆஃப் களாரிபிகேஷன் சார். நகராட்சி மானியம் 9-இல் வருவதாகக் கூறினார்கள். ஆனால் மான்யம் 9-இல் மாநில ஆட்சித் தலைவர், அமைச்சர்கள், தலைமையிடப் பணியாளர்கள் என்று மட்டும்தான் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அதிலே சேர்ந்ததுதான்.

(6) 1977-78 ஆம் ஆண்டுக்கான மானியக் கோரிக்கைகள் மீது விவாதமும்—வாக்கெடுப்பும் (தொடர்ச்சி)

* திரு. நா. சுந்தரராஜ் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, இன்றைய தினம் உள்ளாட்சித் துறை மீதான விவாதத்தில் கலந்து கொண்டு பேசுவது குறித்து பெருமையடைகிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்—தலைமை)

முதல் கட்டமாக உள்ளாட்சித் துறை என்பது இன்றையதினம் நமது அரசியலமைப்பில் நான்கு டயர் கவரன்ட்மென்ட் என்று சொல்வதைப் போல ஊராட்சி மன்றங்கள், மாவட்ட அளவில்

[திரு. நா. சுந்தரராஜ்]

டிஸ்ட்ரிக்ட் டெவலப்மெண்ட் கவுன்சில், மாநில அளவில் அசெம்பிளிகள், மத்தியிலே பாராளுமன்றம் இவைபோன்ற அமைப்புகளில் உள்ளாட்சி மன்றங்கள், ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் மிக முக்கியமான பொறுப்புகள் வாய்ந்தவையாகும். ஆனால் ஊராட்சி மன்றத்தலைவருக்கு உள்ள ஒரு மரியாதை என்ன வென்றால், இந்தியாவிலே இருக்கும் ஜனாதிபதியின் பெயரும் தலைவர்தான், அதாவது பிரசிடெண்ட் என்று சொல்வார்கள். அதேபோல் ஊராட்சி மன்றத்தினுடைய தலைமைப் பொறுப்பிலே இருப்பவருக்கும் தலைவர் என்றுதான் பெயர். ஆனால் அதே நேரத்திலே ஊராட்சி மன்றத் தலைவருக்கு ஒன்றியத்திலே கிடைக்கக் கூடிய மரியாதை மிகவும் குறைந்துதான் இருக்கிறது. 'அதற்குக் காரணம், தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஏந்தவொரு பிரதி நிதிக்கும் இல்லாத ஒரு பெருமை அவர்களுக்குக் கிடைத்திருக்கிறது. அது அவர்களுக்கு ஒரு சிறுமையைத்தான் தேடித்தந்திருக்கிறது. காரணம் ஊராட்சி மன்றத் தலைவருக்கு எக்கிசியூட்டி பவர்ஸ் என்ற முறையில் கொடுத்து அவர் எக்கிசியூட்டிவ் அத்தாரிட்டியாகவும் பணியாற்றுகிறார். அவருக்கு செக் டிராயிங் பவர்ஸைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அது அவர்களுக்கு ஒரு இழுக்கைத் தேடிக் கொடுத்திருக்கிறது. அவர்கள் எந்த ஒரு நல்ல காரியத்தைச் செய்தாலும் அவர்கள் சம்பந்தப்பட்ட ஒவ்வொரு அதிகாரியிடமும் போய் நிற்க வேண்டும், ஓவர்சியரிடம் போய் நிற்க வேண்டும், ஈ.ஓ.பி. யிடம் போய் நிற்க வேண்டும், கடைசியாக ஊராட்சி ஒன்றிய ஆணையாளரிடம் போய் நிற்க வேண்டும். இந்த அளவிற்கு ஸ்டெப் பை ஸ்டெப்பாகப் போய் நின்று கொண்டு செக்கிலே கையெழுத்து வாங்குகின்ற கேவலமான நிலைமைக்கு அவர்கள் அழைத்துச் செல்லப்பட்டிருக்கிறார்கள். இந்த நிலைமை மாற வேண்டுமென்று சொன்னால் ஒன்று, ஊராட்சி மன்றத் தலைவரே நேரடியாகக் கையெழுத்துப் போட்டு செக் டிராயிங் செய்து கேஷ் வாங்கக் கூடிய அளவிலே செய்ய வேண்டும், இல்லையென்றால் அந்த செக் டிராயிங் பவரையே எடுத்து விட வேண்டும். ஒவ்வொரு தடவையும் ஒவ்வொருவரையும் சந்தித்து, ஆரம்பத்திலிருந்து கடைசி வரைக்கும் ஒவ்வொன்றுக்கும் நேரடியாகச் சென்று வாய்மூலமாகவும் காரணம் கூற வேண்டும், எழுத்து மூலமாகவும் காரணம் சொல்ல வேண்டும். இந்த அளவிற்கு மோசமான நிலைமைகள் இருக்கின்றன. ஆகவே, இன்றையதினம் பொது வாழ்வில் இருக்கின்ற இவர்களுக்கு 'அசிங்கமான சூழ்நிலைகள்

1977 ஆகஸ்ட் 8] [திரு. நா. சுந்தரராஜ்]

ஏற்பட்டிருக்கின்றன. இதை மாற்றியமைக்க வழிவகைகள் ஏதாவது இருந்தால் அதைச் செய்வது நலம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ஊராட்சி மன்றங்களுக்குக் கட்டிடங்கள் இல்லாமல் பல இடங்களில் இருக்கின்றன. அதற்கு அரசாங்கம் தனித்தியிலிருந்தாவது கடன் கொடுக்க வாய்ப்பிருந்தால் அதற்கு 10, 20 ஆண்டுகளில் முடிக்கும் வகையில் ஒரு வழிவகை செய்யலாம். காரணம் என்னவென்றால் ஊராட்சி மன்றத் தலைவரிடம் கணக்குகள் முதலியவைகள் இருக்கின்றன. அவைகள் ஊராட்சி மன்றத் தலைவரின் வீட்டிலே இருக்கின்றன. அதனால் சில சமயங்களில் அவைகள் காணாமற் போய்விடுகின்றன, சில சமயங்களில் கிழிந்து போகின்றன. எனவே ஊராட்சி மன்றத்திற்குக் கண்டிப்பாக ஒரு கட்டிடம் இருக்க வேண்டும். அதற்கும் அரசாங்கம் தன்னுடைய நிதியிலிருந்து ஒரு பகுதியைச் செலவழிக்கிற வாய்ப்பு வசதிகளை ஏற்படுத்த வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, கிராமங்களில் இருக்கின்ற ஊராட்சி மன்றங்களைச் சேர்ந்த மின் விளக்குகளைப் பற்றிச் சொல்லியாக வேண்டும். ஒரு ஊராட்சி மன்றத்திற்குச் சட்டமன்ற உறுப்பினரோ அல்லது பாராளுமன்ற உறுப்பினரோ ஒரு கிராமத்திற்குச் சென்றால் அவர்களுக்குக் கிடைக்கும் மரியாதை மிகவும் மோசமாக இருக்கிறது. காரணம், அங்கே மின்சார விளக்குகள் எரியவில்லை என்பதுதான். அங்கே மின்சார விளக்குகள் எரிந்து விட்டால் ஏதோ பல நன்மைகளைச் செய்திருப்பதாக அவர்கள் கருதுகிறார்கள். ஆனால் ஒரு விளக்கு எரியவில்லை என்றால்கூட மிகப் பெரிய குறையாகக் கருதி, பல மோசடிகள் நடந்து விட்டதாகக் கருதுகிறார்கள். அதனால் இந்த ஊரிலே ஒன்றுமே நடைபெறவில்லை என்று கூறுகிறார்கள். ஒரு வீட்டிலே லைட் எரியவில்லை என்றால், ஒரு தெருவிலே விளக்கு எரியவில்லை என்றால் பஞ்சாயத்து போர்டு பிரசிடெண்ட் சாப்பிட்டிக் கொண்டிருக்கிறார் என்று வினா குற்றச்சாட்டுகளுக்கு ஆளாக்கப்படுகிறார்கள்.

ஆகவே, மின்சார இலாக்காவின் ஊராட்சி மன்றத் தலைவர்களை வேண்டுமென்றே கேவலப்படுத்த வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு செய்கிறார்களா அல்லது வேறு எந்தக் காரணமாவது இருக்கிறதா என்பதை என்னால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. எனவே,

1977 ஆகஸ்ட் 8] [திரு. நா. சுந்தரராஜ்]

உடனடியாக எந்தக் கிராமங்களில் மின் விளக்கு இருக்க வேண்டுமென்ற நிலை இருக்கிறதோ அங்கேயெல்லாம் கண்டிப்பாக இருக்க வேண்டும். வேறு எந்தப் பகுதியிலே எப்படி இருந்தாலும் ஊராட்சிகள் இருக்கக் கூடிய கிராமங்களில் இருக்கக்கூடிய மின் விளக்குகள் எரிய வேண்டும் என்ற உத்தரவைக் கண்டிப்பாக அமலாக்க வேண்டும். இல்லையென்றால் தாங்கள் பெரிய பாதிப்புக்கு ஆளாகியிருப்பதாக மக்கள் கருதுகிறார்கள். எனவே, எவ்வளவு பவர் கட் இருந்தாலும் சரி, அது 75 சதவிகித பவர் கட்டாக இருந்தாலும் அல்லது வேறு எத்தனை பர்செண்டாக இருந்தாலும் கிராமங்களில் நிச்சயமாக மின் விளக்குகள் எரிய வேண்டும் என்று உத்தரவிட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, மின் விளக்குகளைப் பொறுத்தவரையில் ஊராட்சி மன்றங்கள் பல்வேறு வகையிலே பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஊராட்சி மன்ற நிதியிலே பெரும் அளவு, கிட்டத்தட்ட 75 சதவிகிதம் மின் விளக்குகளுக்குக் கொடுக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. மீதியுள்ள நிதியில் 15 சதவிகிதம், கிரார்க்குகள், ஓவர் ஷேட் டாங்க் பம்ப் செட், இயக்குநர்களுக்குச் சம்பளம் என்ற வகையில் போகிறது. மீதி, 10 சதவிகிதம் அல்லது 15 சதவிகிதம் தான், ஊராட்சி மன்றங்களுக்குக் கிடைக்கும். அதை வைத்து, ஊராட்சிமன்றம் என்ன செய்யும் என்பதை உள்ளாட்சிமன்ற அமைச்சர் அவர்கள் சிந்திக்க வேண்டும். கிராமங்களிலே இருக்கிற விளக்குகளுக்கு விதிவிலக்கு என்று சொன்னார்கள். ஆனால், அது இதுவரை அமுலாக்கப்படவில்லை. அதனால், குறைந்த நிதியைக் கொண்டு, செய்ய வேண்டிய காரியங்கள் செய்யப் படாமல், தொடர்ந்து இந்த நிலைமை நீடித்து வருகிறது.

கிராமங்களிலே ரேடியோக்கள் இல்லாமல் இருக்கக் கூடாது என்ற நிலைமையிருந்தும் கூட, ரேடியோ பாடாத நிலைமைதான் இருக்கிறது. கேட்டால், ரேடியோ இன்ஸ்பெக்டரிடம் சென்று இருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். அந்த ரேடியோ திரும்பி வர, 6 மாதம், 1 வருஷம் ஆகிறது. பொதுவாக, 1 வருஷம் ஆகிறது. என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்த வரையிலே, அங்கே ரேடியோ இன்ஸ்பெக்டரே போடவில்லை. இப்பொழுதுதான் போட்டிருக்கிறார்கள். அங்கிருந்து அனுப்பப்பட்ட ரேடியோ ஓராண்டாகியும் திரும்பி வரவில்லை. திரும்பிவந்தாலும், மக்கள்

[திரு. நா. சுந்தரராஜ்] [1977 ஆகஸ்ட் 8]

கேட்கக் கூடிய நிலையில் அவை இல்லை. மக்கள் பாராளுமன்ற முடிவுகள் தெரியவேண்டுமென்று, ஆர்வத்தோடு இருந்தார்கள். சட்டமன்ற தேர்தல் முடிவுகள் தெரிய வேண்டுமென்று ஆர்வத்தோடு இருந்தார்கள். அப்படி இருந்தம்கூட, பயன்பட முடியாத நிலையிருக்கிறது.

அடுத்து, ஒன்றியங்கள் மூலமாக வீடு கட்டும் திட்டம் செயல்படுத்தினார்கள். அந்தத் திட்டத்தில், ஒன்றிய அதிகாரிகள் லேயசன் ஆபிஸராகத்தான் இன்றும் பணியாற்ற முடிகிறதே தவிர, அவர்கள் சொந்தமாகப் பணியாற்ற முடியாத நிலையிருக்கிறது. அவர்கள், பேப்பர்களை வாங்கி, ஹவுசிங் போர்டுக்கு அனுப்பினார்கள். அங்கிருந்து திரும்பி வரவில்லை. அந்தத் திட்டம் முறையாகச் செயல்பட வழிவகை காணமுடியுமா என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

ஒன்றிய அமைப்பு என்பது பல்வேறு மக்களை உள்ளடக்கிய ஒன்று. அதில் பி.டபிள்யூ.டி., ஜே.இ. இருக்கிறார். கல்வித் துறை இருக்கிறது, தொழில் துறை இருக்கிறது, மற்றும் அனிமல் ஹஸ் பென்டரி போன்ற ஏனைய துறைகள், இவ்வளவு இருந்தும் கூட, அங்கே ஒரு திறமையான நிர்வாக அடிப்படை இல்லாத காரணத்தினால், தினந்தோறும் 10 மணிக்குச் சென்றோம், 5 மணிக்குத் வீட்டுக்கு திரும்பினோம் என்ற மாதிரிதான் இருக்கிறதே தவிர நிர்வாகம் தீவிரமாக இல்லை. போலீஸார் தீவிரமாகப் பணியாற்றினால், ஏதோ குற்றம் நடந்திருப்பதாகக் கருதலாம். மின்சார இலாகா தீவிரமாகப் பணியாற்றினால், ஏதோ பிரேக் டவுன் நடந்ததாகக் கருத முடியும். ஆனால், இந்த இலாக்கா தீவிரமாகப் பணியாற்றினால், எல்லாத் தரப்பு மக்களுக்கும் நன்மை செய்ய முடியும். அந்த நிர்வாகம் முறையாகச் செயல்படாததற்குக் காரணம் அது ஒரு பியூராக்கிராட்டிக் செட்டப் பாகத்தானிருக்கிறது. கிராம இராஜ்யம் என்று காந்தி முதல், காமராஜர் வரை விரும்பினாலும் அது ஒரு பியூராக்கிராட்டிக் செட்டப்பாகத்தானிருக்கிறது.

Just the officials come in the morning and go in the evening. Nothing more than that.

That is all ஆனால், அந்த நிலைமை மாற வேண்டும். மக்களுடைய பிரச்சனையைத் தீர்க்க வேண்டும். ஒன்றியங்களிலே இருக்கக்கூடிய கமிஷனர்கள், மற்றவர்கள், மாவட்டத் தலைநகரங்களுக்கு மீட்டிங், மீட்டிங் என்று சொல்கிறார்கள். மீட்டிங்குக்குப்

1977 ஆகஸ்ட் 8] [திரு. நா. சுந்தரராஜ்]

போகிறார்களே தவிர, பலன் மக்களுக்குக் கிடைக்கவில்லை. ஆகவே, மாதத்தில், ஏதாவது ஒரு நாள், இரண்டு நாள் மீட்டிங் போட்டு, இவர்களை அழைத்தால் போதுமானது. அதாவது, மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரோ, சம்பந்தப்பட்ட துறை அதிகாரிகளோ, ஒன்றிய ஆணையரையும், சம்பந்தப்பட்ட துறை தலைமை அலுவலர்களையும் மாதத்திற்கு ஒரு நாளோ, இரண்டு நாளோ அழைத்துக் கூட்டம் போட்டால் போதுமானது. அவர்கள், இப்பொழுது மீட்டிங் குக்குப் போய், இரவு 9 மணிக்குத் திரும்பி வருகிறார்கள். அந்த நிலைமைகள் எல்லாம் மாறவேண்டும்.

இன்னொரு யோசனை சொல்கிறேன், அது எல்லா இலாகாக்களுக்கும் பொருத்தமானது. ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் பட்டா புஸ்தகம் வைத்திருப்பார்கள். அவர்கள் இந்த ஊருக்கு வந்து விசாரித்தார்களா என்று எழுத ஒரு பட்டா புஸ்தகம் வைத்திருப்பார்கள். அதைப் போல், அந்த இலாகாவிற்கு மட்டும் அல்ல, எல்லா இலாகாவிற்கும் அது பொருந்தும். அது குக்கிராமமாக இருந்தாலும், பட்டா புஸ்தகம் மாதிரி, அரசாங்கத் தரப்பிலே பட்டா புஸ்தகம் வைத்திருப்பார்களானால், சாதாரண பஞ்சாயத்துக் கடைநிலை சிப்பந்தி வரை அந்தக் கிராமத்திற்குச் செல்வாரானால், அந்தப் புத்தகத்திலே கையெழுத்திடுவாரானால், பல நன்மைகள் பயக்கும். அப்படி கையெழுத்து போட்டால், சீலப் செக்கரட்டரி அந்த ஊருக்கு வந்தார் என்று பொருள்படும், அல்லது சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகள் வருகிறார்கள் என்று பொருள்படும். இதனால், டி.ஏ.-வைப் பொறுத்தவரையிலே, இந்தக் கிராமத்திற்குச் சென்றோம், என்று அரசாங்கத்திடம் தவறான தகவல் கொடுக்க முடியாது. சம்பந்தப்பட்ட கர்ணம் யார், யார் வந்து சென்றார்கள், என்று அந்த டிராஃப்டை தேராக, மாவட்ட ஆட்சித் தலைவருக்கு அனுப்பி, ஒப்புதல் பெறமுடியும். இல்லையென்றால், அங்குள்ள அதிகாரிகள், நான் அந்தக் கிராமத்திற்குச் சென்றேன், இந்தக் கிராமத்திற்குச் சென்றேன் என்று பொய்யான தகவலைத் தருவார்கள், தற்போது தந்து வருகிறார்கள். அந்த நிலைமை மாறி, பட்டா புத்தகம் போன்ற புத்தகத்தை வைத்தால், அதன்மூலம் பல நன்மைகள் கிடைக்கும் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

[திரு. நா. சுந்தரராஜ்] [1977 ஆகஸ்ட் 8]

(முற்பகல் 10-30)

இன்னும் ஒன்று. ஒன்றியங்களைப் பொறுத்தவரையில் கால் டைக் கண்காட்சி வைக்கிறார்கள். ஆண்டு தோறும் ஆயிரம் ரூபாய் மானியமாகக் கொடுக்கப்படுகிறது. இது என்னைப் பொறுத்தவரையிலே தேவையில்லாத ஒன்று. கிட்டத்தட்ட நான்கு லட்சம் ரூபாய் ஐந்து லட்சம் ரூபாய் செலவழிக்கப் படுகிறது. நான் ஒன்றியத் தலைவராக இருந்தால் எனக்கு வேண்டியவருக்கு, கமிஷனராக இருந்தால் அவருக்கு வேண்டியவருக்கு, அவருடைய உற்றார் உறவினருக்கு வேண்டியவருக்கு என்று இறுதியில் பார்த்தால் என்னுடைய மாட்டுக்குப் பரிசு கிடைக்கும் அல்லது எனக்கு வேண்டிய வருடைய மாட்டுக்கும் பரிசு கிடைக்கும். ஏனென்றால் நான் தானே ஐட்ஜ் ஸ்தான நிலையிலே இருக்கிறேன். அதற்குப் பதிலாக முறையான காரியங்களுக்குச் செலவிட்டு நல்ல திட்டங்களைத் திட்ட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதன் மூலம் இந்த ஆயிரம் ரூபாய் மக்களுக்குப் பயன்படும் முறையிலே செயல்படுத்துவது சுரியாக இருக்கும்.

அடுத்து, பி.டி.ஓ. திறமையாகப் பணிபுரியக்கூடிய நிலையில் இல்லை என்பதை நான் வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இன்னும் தீவிரமாகப் பணிபுரிய வேண்டும். எல்லாத் துறைக்கும் தெரியும். எல்லா அதிகாரிகளும் தகுதியாக இல்லாத காரணத்தால் அவர்கள் திறமையாக பணிபுரிய வாய்ப்பில்லாத காரணத்தால் அரசாங்கம் 'இன்ஸ்டிகேட்' பண்ண வேண்டும். அவர்கள் தீவிரமாகச் செயல்பட வாய்ப்பு வசதிகளை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்கிறேன்.

ஒன்றியத்தைப் பொறுத்தவரையிலே, ஓர்க்ஸ் புரொகிராம் என்பது, முக்கியமான திட்டம். ஒன்றியத்தைப் பொறுத்த வரையில் இது தவறான வழியிலே பயன்படுத்தப்படுகிற திட்டம் என்பது அங்கே இருக்கக்கூடிய மக்களுக்குத் தான் தெரியும். கடந்த காலத்திலே, கிராஷ் புரொகிராம் போடப்பட்டது. பஞ்சாயத்து, நிவாரணங்களுக்காகச் செயல்பட்ட நேரத்திலே, அது மிகப் பெரிய வரப்பிரசாதம் என்று எதிர்க்கட்சியினர் சொன்னார்களே, அது உண்மை.

1977 ஆகஸ்ட் 8] [திரு. நா. சுந்தரராஜ்]

ஏனென்றால், அத் திட்டத்தின்கீழ், பி.டபிள்யூ.டி.-யிலும் திட்டம் போடுகிறார்கள், யூனியனிலும் திட்டம் போடுகிறார்கள். அவர்களும் வெட்டுகிறார்கள், இவர்களும் வெட்டுகிறார்கள். இறுதியில் யார் வெட்டினார்கள் என்று தெரியாது. அதற்கான பணத்தை பி.டபிள்யூ.டி.-யிலும் வாங்கியிருக்கிறார்கள், யூனியனிலும் வாங்கியிருக்கிறார்கள். இந்த மாதிரி, கிராமங்களில் எல்லாம் நடைபெற்றிருக்கின்றன. அந்தத் தவறுகள் எல்லாம் நடைபெறாத அளவிற்குத் தீவிரமாகக் கண்காணிப்பு இருந்தாக வேண்டும். சாலைகள் போட ரூ. 10,000 செலவாகிறதென்றால், அவற்றைப் பராமரிக்க ரூ. 10,000 செலவழிக்க வேண்டுமென்ற நிலைமை இருக்கிறது. ஆகவே, மெய்ன்டெனன்ஸ் ஆஃப் ரூரல் ரோடஸ் என்று சொல்லும்போது, நல்லமுறையில் பராமரித்து, திறமையாகச் செயல்படுத்த, அரசாங்கம் நன்கு கண்காணிக்க வேண்டும். ரூரல் ஓர்க்ஸ் என்று சொல்லி, ரோடு போடுகிறார்கள். கிராமங்களிலே ரோடு போடுகிறார்களென்றால், அந்த ரோடுகளை நாங்கள் போட்டுவிட்டோம், நீங்கள் பராமரிக்க ஒப்புக் கொள்ளுங்கள் என்று குறிப்பு வருகிறது. அங்கே போய்ப் பார்த்தால், ரோடே இல்லை. ரோடு போடாமலேயே கணக்கு எழுதி, பணம் வாங்கியிருக்கிறார்கள். யாருக்குத் தெரியும் அதைப் பற்றி.

ஆனால், ரோடு போட்டதாகத் தகவல், அதைப் பராமரிக்க எடுத்துக் கொள்ளுங்கள் என்று தகவல் வருகிறது. அந்தத் திட்டம் அரசாங்கத்திற்கு அசெட்டாக, சொத்தாக இருக்க வேண்டும். பஞ்ச நிவாரணம் என்பது அரசாங்கத்திற்குச் சொத்தாக இருக்க வேண்டுமே தவிர, வீண் செலவாக இருக்கக் கூடாது. ஆகவே, அவற்றையெல்லாம் பார்த்து விட்டு போகக் கூடாது. விவசாயிகள் வேலையில்லாமல் பல மாதங்கள் கிராமங்களிலே இருக்கிறார்கள். அவர்களை ஒன்று திரட்டி, கண்மாய் வெட்டுவதாக இருந்தாலும், ரோடு போடுவதாக இருந்தாலும், அவர்கள்மூலம் நேரடிப் பார்வையிட்டு வாய்ப்புக்களை ஏற்படுத்திக் கொடுப்பார்களானால், அரசாங்கம் செலவழிக்கக் கூடிய தொகையானது அந்த மக்களுக்கு நேரடியாகப் போய்ச் சேரும். இடையிலே இருக்கிற கூன்ட்ராக்டர்கள் சாப்பிடமாட்டார்கள். ரூ. 15,000-க்கு திட்டம் போட்டால், ரூ. 3,000 தான் செலவாகும். மீதி ரூ. 12,000 வேறு எங்கோ போகிறது. அது உண்மை, நான் நிரூபிக்க முடியும். ரூபாய் 3,000-க்கு மேல் மக்களுக்குச் செலவாவது கிடையாது,

[திரு. நா. சுந்தரராஜ்] [1977 ஆகஸ்ட் 8]

அந்த ரூ. 15,000-ல், அது ஸ்டெப் பை ஸ்டெப்பாகப் போகிறது. இவை எல்லோருக்கும் தெரியும். இவற்றைக் கட்டுப்படுத்த அமைச்சரவர்கள் தீவிரமாக நடவடிக்கை எடுக்க முடியும். அப்படி எடுத்தால்தான் கிராம மக்களுக்கு நன்மையளிக்க முடியும். அரசியல் என்பது வேறு. மக்களுக்கு நன்மை செய்ய வேண்டுமானால், இதுபோன்ற பல காரியங்கள் செய்தாக வேண்டும்.

பொன்னமராவதி ஊராட்சி மன்றம் பஞ்சாயத்து யூனியன் கட்டடத்திற்காக அரசாங்கத்திடம் 2½ லட்சம் ரூபாய் டிபாசித் செய்திருக்கிறது. 1¼ ஆண்டு காலமாகியும் அந்தக் கட்டடம் கட்டப்படவில்லை. இதனால் அங்கு பல்வேறு நலத் திட்டங்கள், பொதுப் பணித் திட்டங்கள், சமூக நலத் திட்டங்கள் ஆகியவைகள் நடத்தப்பட முடியவில்லை. இந்தப் பணத்தை உடனடியாகத் திருப்பித் தருவதற்கு அரசு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். 1½ ஆண்டுகளுக்கு முன்பு அங்கே ஒரு தீர்மானம் போட்டோம். அங்கு கட்டப்பட இருக்கிற கட்டடத்திற்கு மறைந்த தலைவர் காமராஜ் அவர்கள் பெயரை வைக்க வேண்டும், காமராஜர் மானிகை என்று அது அழைக்கப்பட வேண்டுமென்று எல்லாக் கட்சித் தலைவர்களும் ஒரு மனதாகத் தீர்மானம் போட்டார்கள். இத்தனை ஆண்டுகளாகியும் ஒரு பதிலும் வரவில்லை.

அதே போல பொன்னமராவதியில் உள்ள பேருந்து நிலையத் திற்கு அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவரைத் தலைவராகக் கொண்டுள்ள ஊராட்சி மன்றம், காமராஜ் பெயரை வைக்க வேண்டும் என்று ஒரு தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டு அரசாங்கத்திற்கு அனுப்பப்பட்டது. இது வரையில் எந்த விதமான பதிலும் வரவில்லை. இதிலும் அரசாங்கம் உடனடியாகக் கவனம் செலுத்தி அந்தப் பேருந்து நிலையத்திற்கு காமராஜ் அவர்களின் பெயரைச் சூட்டுவதற்கு வழி செய்து தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, ஆசிரியர்களுக்குக் கிராமங்களில் குடியிருப்பு வசதி களைச் செய்து தர வேண்டும். அப்போது தான் அவர்கள் பெரிய நகரங்களுக்கு வராமல் அந்தந்த கிராமங்களிலேயே தங்கி மக் களுக்குக் கல்வி கற்றுத் தர முடியும், 3 ஆயிரம், 4 ஆயிரம் ரூபாய் செலவில், ஹரிஜனங்களுக்குக் கட்டித் தருவது போல ஆசிரியர் களுக்கும் வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கப்படுமானால், அந்தக் கிராமங் களில் பல நல்ல திட்டங்கள் உருவாகவும், மக்களுக்குக் கல்வி

1977 ஆகஸ்ட் 8] [திரு. நா. சுந்தரராஜ்]

அறிவு கிடைக்கவும், குழந்தைகளுக்கு இரவுப் படிப்பும், முதியோர் கல்வி போன்ற பல நன்மைகளைச் செய்வதற்கு ஏதுவாக இருக்கும். கிராமங்களில் குடியிருப்பதற்கு வசதி இல்லாத காரணத்தினால் தான் அவர்கள் நகரங்களுக்கு வர ஆசைப்படுகிறார்கள்.

அடுத்து, இந்த ஆசிரியர்களை விடுமுறைகளுக்குப் பின்னால் மாற்றுகிறார்கள். இப்படி இவர்கள் மாற்றப்படுவதற்குப் பதிலாக “லீவ்” விற்கு முன்பே மாற்றப்பட வேண்டும். அப்போதுதான் அவர்கள் லீவ் முடிந்த மறு நாளே பள்ளிக் கூடத்திலே சேர முடியும். அப்படி அவர்கள் சேர வேண்டுமென்று கட்டாயப் படுத்தப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். பல்வேறு பிரச்சனைகளைப் பேச வேண்டுமென்று நினைத்தேன். ஆனால் தலைவரவர்கள் சீக்கிரமாக முடித்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று சொல்வதால் இத்துடன் முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. என். வரதராஜன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, இந்த மானியக் கோரிக்கையின்மீது என்னுடைய கருத்துக்களைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்த ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் தலைமைப் பொறுப்பில் இருப்பவர்களும், இந்த ஊராட்சி ஒன்றியங்களும் ஊழலின் மோத்த இருப்பிடமாக இருந்து கொண்டிருக்கிறது என்பதை எல்லோரும் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும்.

இப்படிப்பட்ட நிலையில் ஏழு எட்டு ஆண்டுகளாகத் தேர்தல் நடைபெறவில்லை. அதனால் ஊழல்கள் இன்னும் அதிகரிக்க இடம் அளித்துள்ளது. எனவே, இவற்றைக் கவனத்தில் கொண்டு உடனடியாக எவ்வளவு துரிதமாக ஊராட்சி மன்றங்கள், பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் ஆகியவைகளின் தேர்தல்களை நடத்த முடியுமோ, அவற்றை நடத்த அரசு முன்வர வேண்டும். நம்மைப் பொறுத்தவரையில் நாடாளுமன்றத்திற்கும், சட்ட மன்றத்திற்கும் தேர்தல்கள் நடைபெற்றதைப் பார்த்தோம். எனவே ஒன்றியத்திற்கும், நகரசபைகளுக்கும் சேர்த்து தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்தவரையில் ஒரே நேரத்தில் தேர்தல்களை நடத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதற்கு வேண்டிய சிப்பந்திகளைக் கொண்டிருக்கிற நம்முடைய அமைப்பு இந்தத் தேர்தலை நடத்திட முடியும். அதற்கு அரசு முன் வந்து இவற்றை நடத்திட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. என். வரதராஜன்] [1977 ஆகஸ்ட் 8]

அடுத்து, இந்தப் பகுதியில் உழைக்கும் துப்புரவுத் தொழிலாளர்களுக்கு அவர்களும் மனிதர்கள் என்ற முறையில், அடிப்படையில் சகல உதவிகளும் செய்து தரப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கடைநிலை ஊழியர்களுக்கு வழங்கப்படுவதுபோல இவர்களுக்கும் சர்ப்பளம் வழங்கப்பட வேண்டும். அவர்கள் குப்பை மேட்டில், மலம் அள்ளி, புழுக்களைப் போல வாழ்கிறார்கள். அவர்கள் தொத்துநோய், குஷ்டரோகம், காசநோய் ஆகியவைகளுக்கு ஆளாகி மரணம் அடைகிறார்கள். இப்படிப்பட்ட ஊழியர்களுக்கு ஓய்வு ஊதியம் இல்லை என்று சொல்கிறார்கள். எனவே இவர்களுக்கு இவைகளை வழங்க அரசு முயற்சிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இவர்கள் கோழிக் குடிசையிலே வாழ்வதாகச் சொல்கிறார்கள். என்னைப் பொறுத்தவரையில் இவர்கள் கோழிக் குடிசைகளிலே வாழ்வதில்லை, பன்றிக் குடிசைகளிலே வாழ்கிறார்கள். எனவே இப்படிப்பட்ட துப்புரவுத் தொழிலாளர்களுக்கு நல்ல குடியிருப்பு வேண்டும், பர்மெனென்ட் ஆக்க வேண்டும்.

ரோட்டைப் பராமரிப்பதற்கு “காங்கி மஸ்தார்கள்” பல இடங்களில் கூலிக்காரர்களாக, டெம்பரரியாக இருக்கிறார்கள். நாளொன்றுக்கு ரூபாய் 4½, 5 கூலி பெறுகின்ற கூலிக்காரர்களாக இருக்கிறார்கள். இவர்களையெல்லாம் நிரந்தரமாக்க வேண்டும், பர்மெனென்ட் ஆக்க வேண்டும்.

ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்குப் பணம் இல்லாத நெருக்கடி அதிகமாக இருக்கிறது. ஆசிரியர்களுக்கும், சிப்பந்திகளுக்கும் சம்பளம் கொடுக்க முடியாத நிலை இருக்கிறது.

[முற்பகல் 10-40]

ஆகவே, அதிகமாக மானியம் ஒதுக்கித்தர வேண்டும் அல்லது அப்படி ஒதுக்கித் தருகிற போது சில சினிமாக்கள், லாட்ஜுகள் ஆகியவைகளை பேரூராட்சிகள் நடத்துவதன் மூலம் அதன் வருவாயைப் பெருக்க வழி கண்டுபிடிக்க முடியுமா என்பதைக் கவனிக்க வேண்டும்.

வீட்டு வரியைப் பொறுத்தவரையில், கிராமப்புறங்களில் இப்போது குடிசைகள்தான் பாக்கி இருக்கின்றன. இந்தக் குடிசைகளுக்கு, வீட்டுவரி என்ற பேரில் வரி போடுவதை நிறுத்த

1977 ஆகஸ்ட் 8] [திரு. என். வரதராஜன்]

வேண்டும். பெரிய வீடுகள் இருந்தால் வரி போடுங்கள். தொழில்கள் அந்தப் பகுதியில் இருந்தால் வரி போடுங்கள். இவைகளை விட்டு, சாதாரணக் குடிசைகளுக்கு வரி போடக் கூடாது, இருக்கின்ற வரிகளை ரத்து செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வேலை நியமித்திற்கு என்று ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு அனுமதி வழங்கி இருக்கிறார்கள். கமிஷனர், தலைவர், அப்பாயிண்ட்மென்ட் கமிட்டி மெம்பர் என்ற மூவரைக் கொண்ட குழுவை நியமித்திருக்கிறார்கள். இந்தக் குழுவே ஏலம் போகிற மாதிரி செயல்படுகிறார்கள். ஒரு ஆகிரியருக்கு ரூ. 5 ஆயிரம் என்று ஏலம் பேசப்படுகிற நிலை இருக்கிறது. இந்த நிலை மாற்றப்பட வேண்டும். ஒன்றியப் பகுதியைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு வேலை கொடுப்பதை அங்கீகரிக்கலாம். இதற்காக, உள்ளாட்சித் துறைக்காக ஒரு சர்வீஸ் கமிஷன் அமைக்கப்பட்டு வேலை நியமினம் தருவது என்ற நிலை ஏற்பட்டால், இப்படிப்பட்ட ஊழல்கள் அதிகமாக ஏற்பட முடியாது என்று கூறி, இப்படிப்பட்ட நிலைகளை கவனத்தில் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இதை எதற்காகக் கூறுகிறேன் என்றால், சாதாரண படித்த ஏழை ஆகிரியர்கள் பணமில்லாமல் வேலை வாங்க முடியாது என்ற நிலை ஏற்பட்டிருப்பதால், இதை மாற்ற வேண்டுமென்று கூறுகிறேன்.

கிராமப்புறங்களில் பால் விற்பவர்களுக்கு அதிகமாகத் தொல்லைகளைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இரண்டு ஆயிரம் மூன்று ஆயிரம் என்று அபராதம் விதிக்கிறார்கள். நகர்ப்புறங்களில், ஒட்டல்களில் ஒரு படி பாலை மூப்பது படி தண்ணீரில் கலக்கிறார்கள். அவர்களை எல்லாம் விட்டுவிட்டு, கிராமங்களில் மாடு வைத்துக் கொண்டிருக்கிற சாதாரண மக்களுக்கு இப்படி தொல்லை கொடுப்பது சரிதானா என்பதை அரசு பரிசீலிக்க வேண்டும். இப்படிப்பட்ட பால்காரர்கள் சிறிய ஒட்டல்கள், கடைகள் வைத்திருக்கக்கூடியவர்கள்தான் ஊழலின் இருப்பிடம் என்று கருதப்படுகிறது. இது சரியானதல்ல. ஹெல்த் ஆபீசர்களும் சானிடரி இன்ஸ்பெக்டர்களும் மாதாமாதம் ஒரு குறிப்பிட்ட தொகை மாமூலாக வசூல் செய்யும், நிலை எல்லாம் இருக்கிறது. இவற்றையும் சர்க்கார் கவனத்தில் வைத்து தக்க நடவடிக்கை எடுக்குமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. என். வரதராஜன்] [1977 ஆகஸ்ட் 8]

கிராமங்களில் குடிநீர்ப் பிரச்சினையைப் பற்றி இந்த அரசாங்கம் அவசரமான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, என்னுடைய தொகுதியில், கோட்டூர் ஆவாரம்பட்டு என்ற கிராமம் இருக்கிறது. அந்தக் கிராம மக்கள் இந்தத் தேர்தலில், வாக்களிக்க மறுத்து விட்டார்கள். அக்கிராமத்தில் சுமார் 1000 பேர்கள் இருக்கிறார்கள். பழனி செல்லும் வழியில் ராஜபாட்டைக்கு 3 மைல் தொலைவில் இருக்கிறது. அக்கிராமத்திற்கு 30 ஆண்டுகளாக ரோடு வசதி இல்லாமல் இருக்கிறது. கிராமங்களுக்கு ரோடு போட்டோம். அதைச் செய்தோம், இதைச் செய்தோம் என்று தம்பட்டம் அடித்துக்கொள்கிறார்கள். ஆனால் அந்தக் கிராமத்திற்கு முப்பது ஆண்டுகளாக ரோடு இல்லை என்ற நிலை இருக்கிறது. இதில் அரசியல் ஆதிக்கக்காரர்கள் தங்களுக்கு வேண்டிய இடங்களுக்கு ரோடுகளைப் போட்டுக் கொள்கிறார்கள் என்ற நிலை காணப்படுகிறது. ஆகவே, இந்த நிலையை மாற்றி இதில் அரசியல் ஆதிக்கத்தை ஏற்படுத்த இடம் கொடுக்கக்கூடாது என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, திண்டுக்கலுக்குப் பக்கத்தில், பள்ளப்பட்டு என்ற கிராமத்தில், அந்தோணியார் தெருவில் அரிசன மக்கள் மூன்று பேர்கள் தோல் பதனிடும் தொழிலில் ஈடுபட்டிருப்பவர்கள் வசிக்கிறார்கள். சுகாதார வசதியற்றது, தூர்நாற்றம் வீசுகின்ற நிலையில் அவர்கள் குடியிருந்து வருகிறார்கள். அந்தப் பகுதிக்கு குடிதண்ணீர் வசதியே செய்யப்படவில்லை. நகரசபை எல்லைக்கு அருகில் தூறு அடி தூரத்தில் இருக்கிறது. நகர குடிதண்ணீர் குழாயிலிருந்தும் வசதி செய்து கொடுக்கலாம். தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் என்பதால் கவனிக்கப்படாமல் இருக்கிறார்கள்.

இப்படிப்பட்ட மோசமான நிலைகள் கிராமப்புறங்களில் காணப்படுவதை அரசு கருத்திற்கொண்டு கிராமப்புறங்களுக்கு அதிகம் செலவிடப்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இப்போது கொஞ்சம் போரிங் போட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். நல்லது. ஆனால் அதை இன்னும் துரிதப்படுத்த வேண்டும். கிணறுகளை வெட்டி குடிநீர் கிடைக்குமா என்று எதிர்ப்பார்க்க

1977 ஆகஸ்ட் 8] [திரு. என். வரதராஜன்]

வேண்டாம். நிலத்தடி நீர் வற்றி விட்ட நிலையில் அந்தக் கிணறுகளைத் தோண்டிக் கொண்டிருப்பதில் பிடியோசனம் இல்லை. இந்த போரிங் போடும்போது அந்த போரிங் பம்புகள் உடைந்து விட்டால், அதைப் பழுது பார்ப்பதற்கு ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்து யூனியனுக்கும் ஒரே மெக்கானிக்தான் இருக்கிறார். இது பெரிய ஆச்சரியமாகவும், அதிசயமாகவும் இருக்கிறது. இந்த நிலையை மாற்றி, போரிங் பழுது பட்டுவிட்டால், மராமத்து செய்ய, மூன்று நாட்களில் மராமத்து செய்ய உரிய ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கிராமங்களில், இணைப்பு குடிநீர் திட்டத்தை ஏற்படுத்த முயற்சி செய்ய முடியுமா என்ற யோசனையையும் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும். பல கிராமங்களிலும் கிராம மக்கள் குடிநீருக்கு அவஸ்தைப் படுவதால் இந்த நிலையை மாற்ற நல்ல திட்டங்களை உருவாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, பேருந்து நிலையங்கள் சுகாதாரத்திற்கு மிகப் பெரிய கேடு விளைவிக்கக் கூடியனவாய், தொத்து நோய்கள் பரவுவதற்குக் காரணமான இடங்களாகக் காணப்படுகின்றன. ஹெல்த் ஆபீசர்கள், மற்றும் பல்வேறு அலுவலர்கள் இருக்கிறார்கள். அப்படி இருந்தும் ஏன் இப்படிப்பட்ட நிலை இருக்கிறது என்று தெரியவில்லை. பல இடங்களில் கக்கசுக்குப் போவதற்கு 10 பைசா கொடுத்து போக வேண்டும் என்ற நிலை இருக்கிறது. இந்த நிலை மாற்றப்பட வேண்டும். 25 பைசா வைத்துக் கொண்டு, டவுன் பஸ்சுக்குப் போவதா, கக்கசுக்குப் போவதா என்று அலை மோதிக் கொண்டிருக்கிற நிலைமையை மாற்ற வேண்டுமா வேண்டாமா என்பதை யோசிக்க வேண்டும்.

நம்முடைய சக்தியைக் கொண்டு மூன்று துப்புரவுத் தொழிலாளர்களை அமர்த்தி ஒரு ஸானிட்டரி இன்ஸ்பெக்டரை நியமித்து இரவு பகல் வேலை செய்து பேருந்து நிலையங்களை சுகாதார முறைப்படி வைத்துக்கொள்ள முடியுமாதா? அப்படியானால் இந்த நிர்வாகம் துருப்பிடித்துப் போயிருக்கிறதா? எவ்வளவு அஜாக்கிரதை, மக்கள் மேல் கவலையற்றிருக்கிறது என்றுதான் நான் இந்த இடத்தில் ஆத்திரத்தோடு கூறுவேன். ஒவ்வொரு இடத்திலும் இதைத்தான் பார்க்க முடிகிறது. இதை மிகக் கவனமாக மனதில் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

[திரு. என். வரதராஜன்] [1977 ஆகஸ்ட் 8]

அடுத்து, ஊராட்சி ஒன்றியங்களால் நடத்தப்படுகிற பள்ளிக் கூடங்கள் நிதி வசதியற்று ஆசிரியர்களுக்குச் சம்பளம் கொடுக்க முடியாத நிலை என்று சொல்லலாம். ஒன்றியங்கள் வருமானமற்ற நிலையில் இருக்கின்றன, அங்கு வேலை பார்க்கிற ஆசிரியர்களுக்கு அவர்களது சம்பளம் கொடுக்க முடியவில்லை என்றால் ஏன் அந்த பள்ளிக்கூடங்களை அரசாங்கமே ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடாது? ஊராட்சிமன்ற மருத்துவமனைகளை எடுத்துக் கொண்டால் அங்கு சென்று பார்த்தால் அந்த மருத்துவமனைகளில் தகுந்த அளவிற்கு மருத்துகள் இருக்கிறதா என்று பார்த்தால் அவை மருந்தில்லாத மருத்துவமனைகளாகத்தான் காட்சியளிக்கின்றன.

எனவே, இந்த ஊராட்சி ஒன்றியப் பள்ளிக்கூடங்களையும் மருத்துவமனைகளையும் அரசே எடுத்து நடத்த வேண்டும். குடிநீர், ரோடு வசதி, பிற வசதிகள் இவற்றிற்குத்தான் ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு ஒதுக்கப்படுகிற நிதி போதுமானதாக இருக்கிறது.

அடுத்து, டவுன்ஷிப்ஸ் ஏற்படுத்தியுள்ளோம். நெல்லை மாவட்டத்தில் தாழையூத்து டவுன்ஷிப் இருக்கிறது. மணிமுத்தாறு டவுன்ஷிப் இருக்கிறது. இவற்றை எல்லாம் பேரூராட்சிகளாக மாற்றக்கூடிய சட்டத்தைக் கொண்டுவர வேண்டும்.

தாழையூத்து டவுன்ஷிப் இருக்கத் தேவையில்லை. அங்கு போதுமான அளவிற்குத் தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்கள். வருமானமும் இருக்கிறது. தாழையூத்து டவுன்ஷிப்பை சில பெரிய மனிதர்கள் தங்கள் கையில் வைத்துக்கொண்டு அதிகம் செலுத்தத் தான் உபயோகப்படுகிறது. ஆகவே ஆவடி டவுன்ஷிப், தாழையூத்து டவுன்ஷிப் இவற்றை மாற்றியமைக்க வேண்டும்.

மணிமுத்தாறு டவுன்ஷிப்பை எடுத்துக் கொண்டால் விக்கிரமசிங்கபுரத்திற்கு பத்து மைல்களுக்கு அப்பால் இருக்கிறது. விக்கிரமசிங்கபுரம் நகரத்தில் தொழிற்சாலைப் பகுதியை மணிமுத்தாறு டவுன்ஷிப்பில் சேர்த்திருக்கிறார்கள். விக்கிரமசிங்கபுரம் தொழிற்சாலைப் பகுதியை மணிமுத்தாறு டவுன்ஷிப்பிலிருந்து எடுத்து விக்கிரமசிங்கபுரம் பேரூராட்சியில் சேர்க்க வேண்டும். இதை சர்வ கட்சிக்காரர்களும் சொல்லி

1977 ஆகஸ்ட் 8] [திரு. என். வரதராஜன்]

யிருக்கிறார்கள். பேரூராட்சி என்பது அழகான பெயர்தான். பேரு பெத்த பேரு, தாதேதானிக்கு நீரு லேது என்று தெலுங்கில் சொல்வதுபோல் பேரூராட்சி என்பது நல்ல பெயர்தான். இந்த பேரூராட்சிகளை ஏடுத்துக் கொண்டால் எக்ஸிக்குயூட்டிவ் ஆபீசருக்கு சம்பளம், சிப்பந்திகளுக்குச் சம்பளம் என்றுதான் பேரூராட்சியின் பணம் போய்க்கொண்டிருக்கிறது. ஒரு தம்படிகூட பொதுமக்களின் நலனுக்குச் செலவு செய்யப்படுவதில்லை.

ஆகவே இந்நிலை மாற்றப்பட வேண்டும். பஞ்சாயத்து யூனியன்களில் விவசாய நில வரி மீது இவ்வளவுதான் சர்சார்ஜ் விதிக்க வேண்டும் என்ற ஒரு கட்டுத்திட்டம் இருக்க வேண்டும். பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் தங்களால் முடிந்த அளவிற்கு அந்த சர்சார்ஜை ஏற்றிக்கொண்டு வருகிறார்கள். விவசாயிகளுக்கு நிலவரியை வஜா செய்யவேண்டும் என்று அரசு விரும்புகிறபோது இதை ஒரு ம ஹைமுக வரியாக அவர்கள் செலுத்த வேண்டியிருக்கிறது. எனக்கு முன்னால் பேசிய காங்கிரஸ் கட்சி உறுப்பினர் அவர்கள்கூட குறிப்பிட்டார்கள். கிராமங்களில் பாதிக்கு மேல் தெரு விளக்குகள் எரிவதில்லை. அதை எப்படி நிவர்த்தி செய்வது என்பதை பரிசீலிக்க வேண்டும்.

இன்றையதினம் ஒரு கிராமத்தில் இருபது தெரு விளக்குகள் இருக்கிறது என்றால் அதற்கு திட்ட மீட்டு பணம் வாங்குகிறார்கள். எரியாத விளக்குகள் 15. அதற்கும் சேர்த்து கிராமப் பஞ்சாயத்து பணம் கொடுக்க வேண்டும் என்றால் இது என்ன அநியாயம். கிராமத்தில் ஒரு பொது மீட்டரை வைத்தால் எரிந்த அளவிற்கு மின்சாரக் கட்டணம் வசூலிக்க வேண்டும். இது ஒரு பெரிய காரியமல்ல. சிறிய காரியந்தான். ஏன் அந்த மக்களை இவ்வாறு அலைக்கழிக்க வேண்டும்? எரிகிற விளக்குகளுக்குத்தான் பணம் கட்ட வேண்டும், ஏன் எரியாத விளக்குகளுக்கும் சேர்த்து பணம் கட்ட வேண்டும் என்று நிர்ப்பந்திக்க வேண்டும் என்று தெரியவில்லை.

அடுத்து, தலைவர்கள் மக்களால் நேரடியாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்படவேண்டும் என்று முடிவுக்கு வந்துள்ளோம். மெத்த மகிழ்ச்சி. ஒரு புதிய ஜனநாயக வழிக்கு அது இடம் கொடுக்கும். இன்று சட்டசபை, நாடாளுமன்றத் தேர்தல்

[திரு. என். வரதராஜன்] [1977 ஆகஸ்ட் 8]

களில் ரிசர்வ்ட் ஸீட்ஸ் ஒதுக்கி வைத்திருக்கிறோம். அது இல்லாவிட்டால் ஹரிஜன மக்கள் எவ்வளவு பேர்கள் இந்தச் சபைக்கு வருவார்கள் என்பது விவாதத்திற்குரியது. அதேபோல் பஞ்சாயத்து ஒன்றியங்களுக்கு தலைவர்களை தேர்ந்தெடுக்கும்போது அதிலும் ரிசர்வ்ட் ஸீட்ஸ் ஒதுக்க வேண்டியது அவசியம் என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நான் நினைவூட்ட விரும்புகிறேன். அந்த அடிப்படையில் கிராமங்களுக்கு, கிராம மக்களுக்கு சேவை செய்வதில் அரசு பெருமுயற்சி எடுத்து, அதிகப்படியான மானியங்களை ஒதுக்கி, கண்காணிப்புக் குழுக்களை அதிகமாக அமைத்து, உடனடியாக தேர்தலை நடத்தி அபிவிருத்திக் கான வழிவகை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. பொ. உத்திராபதி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, சுமுதாய நல வளர்ச்சி மானியக் கோரிக்கையின்மீது இந்திய கம்யூனிஸ்டு கட்சியின் சார்பாக எல் யோசனைகளைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த மானியக் கோரிக்கையில் சாலை, கண்மாய் வேலைகள் சம்பந்தமாக குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. சாலை கண்மாய் வேலைகள் எல்லா யூனியன்களிலும் பஞ்சாயத்து களிலும் அந்த வேலையைத்தான் செய்ய விரும்புகிறார்கள். சாலையில் மண் வெட்டி போடும் பொறுப்பு உரிமையாகிவிட்டது. அதிகார வர்க்கம் மண் வெட்டி போடுவது போன்ற வேலைகள் வரும் போது துரிதமாகச் செயல்படுகிறார்கள். அதன் மூலம் காண்டிராக்டர்களும் அதிகாரிகளும் பங்கு போட்டுக் கொள்வதில் மும்முரமாக இருந்து கொண்டு வருகிறார்கள். இதனால் மாமூலான சாலைகளில், மண் போடுவதன் மூலமாக பொதுமக்களுக்குப் பிரயோசனம் எதுவும் இல்லாமல் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. கடந்த ஐந்தாண்டுக் காலத்தில் நடைபெற்ற சாலை வேலைகளை எல்லாம் பரிசீலனை செய்து மீண்டும் நல்ல முறையில் கட்டி போடுவதும், தார் போடும் வேலை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேல்நிலை நீர்த் தொட்டிகள் பல கட்டப்பட்டன. தஞ்சை மாவட்டத்தில் பெரும்பாலான இடங்களில் இப்படிப்பட்ட தொட்டிகள் கட்டப்பட்டன. திருத்துறைப்பூண்டி யூனியனில் டம்பந்தாறு இடங்களில் மேல்நிலைத் தொட்டிகளைக் கட்டி இருக்கிறார்கள். அங்கே நல்ல நீர் கிடைக்காவிட்டால், வேறு இடங்களிலிருந்து தண்ணீரை

1977 ஆகஸ்ட் 8] [திரு. பொ. உத்திராபதி]

டெஸ்ட் செய்துவிட்டு, அதை நம்பி தொட்டியை கட்டி விடுகிறார்கள். பின்னால் அதன் மூலம் தண்ணீர் கிடைக்காமல் பல இடங்களில் தொட்டிகள் அப்படியே நின்று கொண்டிருக்கிறது. இந்தத் திட்டம் மக்களுக்கு நல்ல திட்டமாக இருந்தாலும் தொட்டிகள் கட்டினாலும் தண்ணீர் கிடைக்கும் என்று மக்களுக்கு உத்தரவாதம் இல்லை. அதேபோல் தண்ணீர் கை பம்புகள் வைக்கப்பட்டன. பஞ்சாயத்து தலைவருக்கோ ரிப்பேர் பார்க்க அதிகாரம் இல்லை அல்லது அதிகாரிகளுக்கோ பொறுப்பு இருப்பதாக தெரியவில்லை. அகவே இதைப்பற்றி பரிசீலனை செய்து பஞ்சாயத்து தலைவர் ரிப்பேர் செய்ய அதிகாரம் கொடுக்க வேண்டிய வழிவகை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதைப்போலவே, மீன் குஞ்சு வளர்க்கும் திட்டம் என்ற பெயரால் கடந்த ஐந்தாண்டு காலத்தில் எங்கள் மாவட்டத்தில் பல இடங்களிலும் தொட்டிகள் கட்டப்பட்டு இருக்கின்றன. மீன் குஞ்சுகள் கிடைக்கின்ற குளங்களின் அருகாமையில் இந்தத் தொட்டிகளைக் கட்டி அவற்றில் மீன் குஞ்சுகளை பிடித்து போட்டார்கள். ஆனால் அதை பார்த்துக் கொள்வதற்கு எந்தவிதமான உத்தரவாதமும் இல்லாமல் இருந்ததின் காரணமாக அதில் சாரைப் பாம்போ அல்லது தண்ணீர்ப் பாம்புகளோ வந்து அதிலுள்ள மீன் குஞ்சுகளை எல்லாம் தின்றுவிட்டு, தொட்டி சும்மா கிடக்கும் நிலைதான் இன்றிருக்கிறது. கட்டிய காண்டிராக்ட் காரர்களுக்குதான் லாபமே தவிர, இதனால் போது ஜனங்களுக்கோ, அல்லது நல்ல காரியங்களுக்கோ பயன்படவில்லை என்பதை இந்த அரசின் கவனத்திற்கு கொண்டு வருகிறேன். இதையும் பரிசீலித்து நல்ல முறையில் செயல்பட வைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேபோல், குடும்ப நலத் திட்டம் ஒரு நல்ல திட்டம், எனென்று சொன்னால் ஒவ்வொரு ஆண்டும் ஜனத்தொகை பெருகிக்கொண்டே போகிறது, இவ்விதம் ஜனத் தொகை பெருகிக் கொண்டே போவதின் காரணமாக நாட்டில் பஞ்சம் பசி, பட்டினி ஏற்படுகிறது என்ற காரணத்தை அரசில் இருக்கின்றவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் எங்கள் கட்சி இதைப் பற்றி என்ன சொல்லுகிறது என்றால் இந்த நாட்டில் பஞ்சம், பசி, பட்டினி முதலியவைகளுக்கு காரணம் ஜனத்தொகை பெருக்கம்

[திரு. பொ. உத்திராபதி] 1977 ஆகஸ்ட் 8]

மட்டுமல்ல, இந்த நாட்டில் நூறு ஏக்கர்போகப் பெரும் முதலாளிகள், முதலாளி வர்க்கத்தினர், இந்த நாட்டை தங்கள் கட்டுப் பாட்டுக்குள் வைத்துக்கொண்டு உற்பத்தியாகின்ற பொருட்களை எல்லாம் சூறையாடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் இருக்கும் வரை இந்த நாட்டில் பசி, பட்டினி, பஞ்சம் இருந்தே தீரும் என்பது இந்திய கம்யூனிஸ்டு கட்சியின் ஆணித்தரமான கொள்கை யாகும். இருந்தாலும் இந்தத் திட்டத்தை வரவேற்றாலும் குடும்ப நலத் திட்டம் எல்லா பகுதிகளிலும் நல்ல முறையில் அமல் நடத்த முடியாத நிலையில்தான் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. ஊராட்சி மன்றங்கள், ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் இவர்கள் எல்லாம் இந்தத் திட்டத்திற்காக நிதி உதவி செய்கிறார்கள், ஒவ்வொரு ஆண்டும் ஊராட்சி மன்றத்தில் இருக்கக்கூடிய நிதியிலிருந்து 1,500 ரூபாய், 1,000 ரூபாய் என்று செக்கைப் போட்டு அதிகாரிகள் இதற்காக அந்தப் பணத்தை பெற்றுக் கொள்கிறார்கள்.

அந்தப் பணத்தை கூடு செய்வதற்காக, ரோடு இல்லாத இடத்தில் ரோடு போட்டதாகவும், குளம் இல்லாத இடத்தில் குளம் வெட்டியதாகவும், கப்பிப் போடாத இடத்தில் கப்பிப் போட்டதாகவும் இப்படிப்பட்ட தவறான கணக்குகளை எல்லாம் எழுதி, ஊராட்சி ஒன்றிய அதிகாரிகள் கடந்த ஐந்தாண்டுக் காலத்தில் பொதுஜனங்களுக்கு சன்மை செய்யாமல், இப்படிப்பட்ட தவறான காரியங்களுக்கெல்லாம் பயன்படுத்தி இருக்கிறார்கள். இந்த அரசு இதைக் கவனமாகப் பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று நான் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். இன்றைக்குக்கூட, பல்வேறு ஊராட்சி மன்றங்களிலே இருக்கக்கூடிய கலைவர்கள் இப்படிப்பட்ட தவறுதலான, தீமையான காரியங்களில் ஈடுபட்டுள்ளதன் விளைவாக, பஞ்சாயத்துத் தேர்தல் வந்ததால் நாம் அகப்பட்டுக் கொண்டு, கைதாடி, சிறைச்சாலைக்குச் செல்ல வேண்டிய கட்டாயம் வருமே என்று பயந்து கொண்டிருக்கக்கூடிய நிலைமக்கு ஆளாக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். கடந்த கால அரசாங்கத்தில் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதையும் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும்.

அதே நேரத்தில், சமுதாயத்தின் மத்தியிலே குடும்ப நலத் திட்ட பிரச்சாரம் நல்ல முறையிலே செய்யப்பட வேண்டும். 60 வயது, 70 வயது, 80 வயது கிழவர்கள்தான் மிகுதியாக

[திரு. பொ. உத்திராபதி] [1977 ஆகஸ்ட் 8]

இதிலே இருக்கிறார்கள். ஆனால் குழந்தை பெறக்கூடிய வயதுள்ள வாலிபர்கள் இதிலே 100 க்கு 25 பேர்கள் தான் இருக்கிறார்கள். தவிர, கலியாணமாகாத பெயன்கள் இதிலே நிறைய இருக்கிறார்கள். இதையெல்லாம் இந்த அரசு, இனிமேல் இத்தகைய தவறுகள் நடக்க இடம் கொடுக்காமல், பரிசீலனை செய்வதன் மூலமாக இந்த குடும்ப நல திட்டத்தை நல்ல முறையில் செயல்படுத்த கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதேபோல், ஊராட்சி, ஊராட்சி ஒன்றியம், பேரூராட்சியை நகராட்சி ஆக்குவது என்று பிரிப்பதை எல்லாம் இந்தத் தேர்தல் களுக்கு முன்பாக பிரித்து விட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதேபோல் சிறிய நீர்பாசன, பாசன, சின்ன சின்ன நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களுக்கெல்லாம் இந்த அரசாங்கம் அதிக நிதி ஒதுக்க வேண்டும். ஏனென்றால், சிறிய பாசனத் திட்டங்களை யெல்லாம் இந்த ஊராட்சி மன்றங்களிலேதான் செய்கிறார்கள். எனவே, அதற்கு அதிக நிதி ஒதுக்க வேண்டுமென்று மீண்டும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல், கிராமங்களில் 3,000 ஜனத்தொகை உள்ள ஒவ்வொரு கிராமத்திற்கும் ஒரு டாக்டர் இருப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். இதுவரையில் புரணமாக அடினில் இல்லாமல் இருப்பதால், இதையும் அமுலாக்க வேண்டும்.

ஊராட்சி ஒன்றியப் பள்ளிகளில் மதிய உணவு குழந்தைகளுக்கு வழங்கப்படுகின்றதைத் தலைமை ஆசிரியர் பள்ளிப் போதுப்பு ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கிறது. தலைமை ஆசிரியர் இந்தக் குழந்தைகளை பராமரிக்க வேண்டியிருப்பதால், மற்ற ஆசிரியர்களை மேற்பார்வை பார்க்க முடியவில்லை. அதே நேரத்திலே கல்வியிலேயும் கவனம் செலுத்த முடியவில்லை. அவருக்கு பல்வேறான காரியங்கள் இருக்கின்றன. எனவே, இந்த மதிய உணவு பங்கிடுவதைத் தனியார் இடத்தில் ஒப்படைத்து, தலைமை ஆசிரியர், சம்பந்தப்பட்ட ஊராட்சி மன்ற தலைவர் மேற்பார்வையிட உதவுவதற்கு இந்த ஏற்பாட்டையும் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இந்த அரசு, குடிதண்ணீர், இணைப்புச் சாலைகள், லைட் வசதி ஆகியவைகளை முக்கியமாக அறிவித்திருக்கிறது. ஆனால், என்

[திரு. பொ. உத்திராபதி] [1977 ஆகஸ்ட் 8]

தொகுதியில் பெரும்பாலான கிராமங்களிலே இன்னும் குடிதண்ணீர் வசதி, இணைப்புச் சாலைகள், லைட்டுகள் போன்ற காரியங்கள் செய்யப்படவில்லை; எனவே அவைகளைச் செய்வதற்கு இந்த அரசு முன்வர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல், குடிதண்ணீர் வசதியானாலும் சரி, இந்த இணைப்புச் சாலை வசதிகளானாலும் சரி இவைகள் எல்லாம் உள்துறை அமைச்சர் அவர்களிடம் இருப்பதுதான் நல்லது. அப்போதுதான் இவைகளை நடைமுறைப்படுத்துவதற்கு வசதியாக இருக்கும். இதையும் அரசு பரிசீலிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல், என் தொகுதியில், தொண்டியக்காடு, இடும்பவனம், கற்பகநாதர்குளம் தில்லைவிளாகம் போன்ற கிராமங்கள் கடலோரப் பகுதியிலே இருக்கின்றன. கடலோரப் பகுதியிலே இருக்கக் கூடிய இந்த கிராமங்களுக்கு அந்தப் பகுதியில் சாலை, மின்சாரம், இணைப்பு ரோடுகள் இப்படிப்பட்ட காரியங்கள் இன்னும் நடைமுறையில் செய்யப்படாமல் இருக்கிறது. இந்த அரசு கொஞ்சம் அதிகக் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டம் என்பது கிராமப்புறத்தில் இருக்கும்படியான வசதிகளை மேம்பாடடைவதற்கான திட்டமாகும். இதற்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் நிதி போதுமானதாக இல்லை. இப்போது ஒதுக்கியுள்ள நிதி நிச்சயம் மக்களுக்குப் பூரணமாக நன்மை செய்வதாக இல்லை. தஞ்சை மாவட்டம், ஒரு விவசாய மாவட்டமாகும். அங்கு விவசாயத் தொழில் முக்கியமானதாக இருப்பதால், அதற்கு சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டத்தில் சிறப்புக் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, எனக்கு இந்தச் சந்தர்ப்பம் அளித்தமைக்கு நன்றி தெரிவித்து முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

(முற்பகல் 11-00)

* திரு. பெ. சு. திருவேங்கடம்: பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, 1977-78 ஆம் ஆண்டுக்கான சமுதாய வளர்ச்சி, ஊராட்சி வளர்ச்சி மானியக் கோரிக்கையின்மீது என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல விழைகிறேன். 1952-ம் ஆண்டிலே தமிழ்நாட்டிலே சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டம் அமைக்கப்பட்டது. ஊராட்சி, ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் புதிய சட்டத்திற்குப் பிறகு

1977 ஆகஸ்ட் 8] [திரு. பெ. சு. திருவேங்கடம்]

தமிழ்நாட்டில் 1958-ல் இருந்து இன்று வரையில் சீராக நடைபெற்று வந்திருக்கிறது என்பதை இந்த நேரத்தில் பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் கீழ் கிராமத்தினுடைய வளர்ச்சித் திட்டங்கள் நல்ல முறையில் நடைபெற வேண்டுமென்று சொன்னால் ஊராட்சி மன்றங்கள், ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் நல்ல முறையில் செயல்பட வேண்டும். நல்ல முறையில் செயல்பட அதற்கு மேன்மேலும் அதிகாரங்கள் அதிகப்படியாக வழங்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்தியாவிலேயே மற்றைய மாநிலங்களை விட தமிழ்நாட்டிலேதான் ஊராட்சி, ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கெல்லாம் அதிகாரங்கள் குறைவாக இருக்கின்றன என்பதை இந்த நேரத்தில் நம்முடைய மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுக்கு உங்கள் மூலமாகத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

1958 ஆம் ஆண்டில் ஊராட்சிகள், ஊராட்சி ஒன்றியங்களை ஆரம்பிக்கின்ற நேரத்தில் இரண்டு கடமைகளை முக்கியமாகக் கொண்டிருந்தன—ஒன்று உணவு உற்பத்தி, இரண்டாவது குடும்பக் கட்டுப்பாடு ஆகிய இரு கடமைகளை முக்கியமாகச் செய்யவேண்டுமென்று விதி வகுத்திருந்தார்கள். கால வளர்ச்சியில், சமுதாயத்தில் ஏற்பட்ட பல்வேறு வளர்ச்சிப் பணிகளை எல்லாம் ஊராட்சிகள், ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் இன்றையதினம் கவனித்துக் கொண்டிருக்கின்றன என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். 1958-ல் ஊராட்சிகள், ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் பணியாளர்கள், அலுவலர்கள் எந்த எண்ணிக்கையில் இருந்தார்களோ அதே போல்தான் இன்றைய தினம் வரையில் இருந்து வருகிறார்கள். ஊராட்சி ஒன்றியத்தின் பணி அதிகமாக இருக்கும் காரணத்தால், வளர்ந்திருக்கும் காரணத்தால் ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் எழுத்தர்கள், மற்றைய அலுவலர்களை அதிகப்படுத்த வழிவகுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதே போன்று எனக்கு முன்பு பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களும் குறிப்பிட்டார்கள்—இன்றையதினம் ஊராட்சி ஒன்றியத்திலே இருக்கிற ஆணையாளர் அவர்கள் அடிக்கடி மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அல்லது கோட்ட வளர்ச்சி அதிகாரி கூட்டும்

[திரு. பெ. சு. திருவேங்கடம்] [1977 ஆகஸ்டு 8]

பல்வேறு கூட்டங்களுக்குச் செல்லுவதற்கே காலம் சரியாக இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆகவே, ஒவ்வொரு ஊராட்சி ஒன்றியத்திலும் துணை ஆணையாளர் பதவியை ஏற்பாடு செய்து ஒருவரை நியமனம் செய்தால் அப்படிப்பட்ட வளர்ச்சி மன்றக் கூட்டங்களுக்குச் செல்லும் பணியில் ஆணையாளருக்கு உதவியாகத் துணை ஆணையாளர் இருப்பதோடு கிராம வளர்ச்சியில் மேலும் கவனம் செலுத்த வாய்ப்பு ஏற்படும் என்பதால் இதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று அரசை வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேபோல் இன்றையதினம் ஒவ்வொரு ஊராட்சி ஒன்றியத்திலும் கிராம நல வளர்ச்சியைக் கவனிக்க பத்துப் பேர் வீதம் இருக்கிறார்கள். முதலில் கூறியதுபோல் பணிகள் அதிகமாக வளர்ந்திருக்கின்றன, அந்தப் பணிகள் சிறப்பாக நடைபெற ஒவ்வொரு ஒன்றியத்திலும் கிராம நல ஊழியர்களை அதிகப்படுத்தி வளர்ச்சிப் பணிகள் சிறப்பாக நடைபெற உறுதுணை புரிய வேண்டும். கிராம நல ஊழியர்கள் எல்லாம் ஆங்காங்கே கிராமங்களில் குடியிருந்து வளர்ச்சிப் பணிகளைச் செவ்வளவு செய்ய அவர்களுக்குக் கிராமங்களில் குடியிருப்பு இல்லங்கள் கட்டப்படவில்லை. குடியிருப்பு இல்லங்களைக் கிராமங்களில் கிராம நல ஊழியர்களுக்குக் கட்டிக் கொடுத்தால்தான் அவர்கள் கிராமங்களில் தங்கி வளர்ச்சிப் பணிகளைச் சரிவரச் செய்ய முடியும். அதற்கு ஆவன செய்யவேண்டுமென்று தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இதிலே வீட்டு வரிபைப் பற்றிக்கூடச் சொன்னார்கள். அதிலே மாறுதல் செய்து அதற்காகத் தனியாக ஊழியர்களை நியமித்து வீட்டு வரிகளை வசூலித்தால்தான் ஊராட்சி மன்றங்கள் செயல்பட முடியும். வீட்டு வரிகளை வசூலிப்பதில் மாறுதல் செய்வதை வரவேற்கிறேன். இன்று ஏராளமான பணம், வீட்டு வரிப் பணம் வசூலிக்கப்படாமல் இருக்கின்றது. கோட்டாட்சித் தலைவரிடத்தில் வற்புறுத்தி அவற்றை வசூலிக்க அரசு ஆவன செய்யவேண்டும். ஊராட்சிகளுக்கு அதிகமான ரோடுகளைக் கொடுத்திருக்கும் காரணத்தால், கிராம வளர்ச்சித் துறை, மற்றைய துறைகள் போடுகின்ற ரோடுகளைப் பராமரிக்க முடியாமல் பல்வேறு ரோடுகள் பாழாகிவிடுகின்ற தன்மை இருந்து வருகிறது.

1977 ஆகஸ்ட் 8] [திரு. பெ. சு. திருவேங்கடம்]

அவைகளை நல்ல முறையில் சீராக்கி, ஊராட்சிகளுக்கு இத்தனை கிலோ மீட்டர் தூரம் ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு இத்தனை கிலோ மீட்டர் தூரம் என்று வைத்து அதற்கு மேற்கொண்டு ரோடுகள் இருக்குமானால் அவைகளை அரசே மேற்கொள்ள வேண்டுமென்ற கொள்கை வகுத்து, அதற்கான நிதியை ஒதுக்கி, கிராமச் சாலைகளை நல்ல முறையிலே பராமரிக்க வேண்டும். பணத்தைச் செலவு செய்து ரோடுகள் போட்டுவிட்டாலும்கூட அவைகள் நல்ல முறையிலே பராமரிக்கப்படாவிட்டால் அவையெல்லாம் பாழாகி விடுகின்ற தன்மையை நான் இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதேபோன்று மதிய உணவுத் திட்டத்திலே ஆரம்ப காலத்திலே ஒரு பள்ளியிலே இத்தனை பிள்ளைகளுக்கு வழங்கவேண்டுமென்று வழங்கிவந்தோம். ஆனால் மதிய உணவு போதுமானதாக இல்லை. பிள்ளைகளுக்கு போதுமான அளவிற்கு மதிய உணவு வழங்கப்படவேண்டும், அதிகமான பிள்ளைகளுக்கும் வழங்கப்படவேண்டும். கல்வி இலாகாவிலே இருந்து கிராமங்கள் தோறும் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. ஆரம்ப காலத்திலே தனியாக வண்டிகள் வைத்துக் கொண்டுபோய்க் கொடுத்தார்கள், ஆனால் அந்த வண்டிகள் ரிப்பேர் ஆகிவிடுகின்றன என்ற காரணத்தால் இப்போது அதை எடுத்து விட்டார்கள். இப்போது சில இடங்களிலே மாட்டு வண்டிகளிலே கொண்டு போய்க் கொடுக்கிறார்கள். ஒவ்வொரு ஒன்றியத்தின் தலைவையிடத்திலிருந்து 15 கிலோ மீட்டர் தொலைவில் உள்ள இடங்களிலே உள்ள பள்ளிகளுக்கு—விடியற்காலையிலே சமைக்காமல், முதல் நான் இரவே சமைத்து மறுநாள் காலை 12 மணிக்கு, பள்ளியை முடித்து மாணவர்கள் வருகிறபோது கொண்டுபோய்க் கொடுக்கிறார்கள், இப்படி முதல் நாள் இரவு சமைத்த உணவை மாணவர்களுக்கு மறுநாள் கொண்டு போய்க் கொடுத்தால் அந்த உணவு எப்படி இருக்கும் என்பதை நான் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்—ஜீப்கள் மூலமாக, வேன்கள் மூலமாக விடியற்காலையிலே சமைத்து எடுத்துக் கொண்டு போய்க் கொடுக்கக் கூடிய முறையை ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஒன்றியப் பள்ளிகளிலே முழுக்க முழுக்க அரிசன வகுப்பைச் சேர்ந்த மாணவர்கள் படிக்கிறார்கள், தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பைச்

[திரு. சி. ராமநாதன்] [1977 ஆகஸ்ட் 8]

சேர்ந்த மாணவர்கள் படிக்கிறார்கள், அவர்களுக்கு மதிய உணவிற்காக ஒதுக்குகின்ற பணம் அதிகமாக இல்லை, அந்த மாணவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகின்ற உணவு போதுமானதாக இல்லை. ஆகவே அரசின இலாகாவிலே நடத்தப்படுகிற பள்ளிகளிலே படிக்கிற பிள்ளைகளுக்கு அளிக்கப்படுவதைப்போல ஒன்றியங்களிலே நடத்தப்படுகிற பள்ளிகளிலே படிக்கின்ற பிள்ளைகளுக்கும் உணவு வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்றைய தினம் குழந்தைகள் காப்பகம் என்று பல்வேறு ஊராட்சி ஒன்றியங்களிலே செயல்படுகிறார்கள். அவை எல்லா ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கும் அமல்படுத்தப்படவேண்டும்.

அடுத்து, குடிநீர்ப் பிரச்சனை பற்றிச் சொன்னார்கள். முதலிலே நான் சொல்லியதைப்போல் இதிலே அரசு அதிகமான அக்கறை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். அதன் தொடர்பாக நான் ஒரு கருத்தை இந்த நேரத்திலே தாமதமையோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். உள்ளாட்சித் துறையின் பொறுப்பை எந்த அமைச்சர் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறாரோ அவர்களிடத்திலேயே இந்த குடிநீர் வடிகால் வாரியத் துறையும் இருக்கவேண்டும். அப்படி இருந்தால் நான் இந்தக் குடிநீர்ப் பிரச்சனையைத் தீர்ப்பதற்கு வழிவகை ஏற்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, எல்லா இனக்காக்களும் இன்றைய தினம் ஊராட்சி ஒன்றியங்களிலேதான் செயல்படுகின்றன. கிராமங்களுக்கு வேண்டிய காரியங்கள் எல்லாவற்றையும் ஒன்றியங்கள்தான் செய்துகொண்டிருக்கின்றன. கால்நடைத் துறையை ஊராட்சி ஒன்றிய ஆணையாளரின் மேற்பார்வையில் இருந்து எடுத்து விட்டார்கள். கிராமங்களிலே பணியாற்றுகின்ற கால்நடை அலுவலர்களை எல்லாம் ஆணையரின் நிர்வாகத்திலே கொண்டுவர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, எல்லா இலாகாக்களும் ஆணையரின் நிர்வாகத்திலே இருந்தாலும் ஆரம்ப காலத்திலேயிருந்து இந்த சுகாதார இன்ஸ்பெக்டர்கள் எல்லாம் இன்றைய தினம் ஆணையரின் நிர்வாகத்திலே இல்லை. சுகாதாரம் பற்றி ஆணையர் ஏதாவது நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னால் ஆரம்ப சுகாதார நிலையங்களிலே உள்ள டாக்டர்களிடம் சொல்லித்தான் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டிய சூழ்நிலை இருக்கிறது, ஆகவே நான் நம்முடைய அமைச்சர்

1977 ஆகஸ்ட் 8] [திரு. பெ. சு. திருவேங்கடம்]

அவர்களுடைய கவனத்திற்கு இதைக் கொண்டு வந்து ஹெல்த் இன்ஸ்பெக்டர்கள் எல்லாம் ஆகையரின் நிர்வாகத்தில் கொண்டு வந்து சுகாதாரத்தைப் பாதுகாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இறுதியாக, கோட்ட வளர்ச்சி அலுவலர் பதவி வரையில் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. மாவட்ட அளவிலே வருவாய்த் துறையிலே வருவாய்த்துறை அதிகாரிபோன்று வளர்ச்சித் துறை அதிகாரியை ஏற்படுத்தி மாவட்ட ஆட்சி தலைவர் தலைமையில் இந்தத்துறையும் செயல்பட ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று அரசைக் கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

(முற்பகல் 11.10)

திரு. சி. ராமநாதன் : மாண்புமிகு சட்டமன்றப் பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, மானியக் கோரிக்கையின்மீது பேச எனக்கு வாய்ப்பளித்தமைக்காக என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இவ்வளவு குறுகிய காலத்திலே, ஒரு கோரிக்கையைத் தயார் செய்து இந்த அவைக்கு அளித்த மாண்புமிகு அமைச்சரவர்களுக்கும் என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். உள்ளாட்சித் துறை என்பது ஊராட்சி ஒன்றியம், நகரசபை, ஊராட்சி மன்றங்கள் ஆகிய இவைகளையெல்லாம் நிர்வகிக்கக் கூடிய ஒன்றாகும். இதிலே ஊராட்சி ஒன்றியம் மற்றத் துறைகளோடு மக்களை ஒன்றாக இணைக்கக்கூடிய, தொடர்புபடுத்தக்கூடிய ஒரு துறையாக இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட இந்தத் துறையிலே செயலாற்றக் கூடிய அதிகாரிகள் மிகவும் தாரிதமாவும், நேர்மையாகவும் மக்களுக்கு நன்மை செய்ய வேண்டுமென்ற ஒரு எண்ணத்தோடு செயலாற்றக் கடமைப்பட்டவர்களாக இருக்கிறார்கள். இருந்தும், இப்படிப்பட்ட துறையிலேயே அந்தந்த விரிவாக்க அலுவலர்கள் அவரவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட தலைமையிடத்திலே இல்லாமல் நகர்ப்புறங்களுக்குச் சென்று அவர்களுடைய நிர்வாகத்தைக் கவனித்து வருகிறார்களேயொழிய அந்தந்தத் தலைமையிடத்திலே யிருந்து நிர்வாகத்தைக் கவனிப்பதில்லை.

மற்றொன்று, பொதுவாக ஊராட்சி மன்றங்களிலே ஊராட்சிக்குப் போதுமான நிதி வசதி இல்லை. அவர்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட நிதிவசதிகளைக் கொண்டு கிராம நிர்வாகத்தை

[திரு. சி. ராமநாதன்] [1977 ஆகஸ்ட் 8]

நடத்த இயல்வதில்லை. கிராமத்தில் எதற்கெடுத்தாலும் கிராமத் தலைவர்கள் தான் மக்களுக்குப் பதில் சொல்லக் கடமைப்பட்டவர்களாக இருக்கிறார்கள். எந்தக் காரியத்திற்கும் மக்கள் கிராமத் தலைவர்களையே நாடுகிறார்கள். உண்மையிலேயே கிராமத் தலைவர்கள் தாங்கள் மக்களுக்குத் தேர்தலிலே கொடுத்த வாக்குறுதிகளை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று முயற்சிக்கின்ற காலத்திலே அந்தக் காரியங்களை அவர்கள் செவ்வனே செய்ய முடியாத நிலையிலே நிர்வாகங்கள் இருக்கின்றன.

கிராமப்புறங்களிலே மின்சாரத்தை எடுத்துக்கொண்டால் ஒரு கிராமத்தில் 20 விளக்குகள் இருக்கின்றன என்றால் அதிலே 10 விளக்குகள்தான் எரிகின்றன. 10 விளக்குகளுத்தான் பர்மிஷன் கொடுக்கப்பட்டு இப்பொழுது எரிகிறது என்றால் அந்த பத்தும் நிலையாக எரிவதில்லை. ஏனென்று கேட்டால் ஒரு வருடத்திற்கு மூன்று தடவைகள்தான் விளக்கு போட டிபார்ட்மெண்டிலே அனுமதித்திருக்கிறார்கள். அதற்குமேல் போடுவதற்கு அனுமதியில்லை என்று கூறுகிறார்கள். அவர்கள் ஒவ்வொரு தடவை கொண்டு வந்து போட்டும் அந்த விளக்குகள் சில சமயங்களில் தொடர்ந்து இரண்டு மூன்று நாட்கள்கூட இல்லாமல் ஃப்யூசாகி விடுகிறது. இந்த நிலைமை கிராமத்தில் இருக்கிறது. பஞ்சாயத் திலிருந்து வரியைப் பிடித்துக் கொண்டாலும் விளக்குகள் எரிய வழியில்லை. இப்படிப்பட்ட நிலைமைகளை இந்த அரசு கவனித்து ஆவன செய்யும் என்று கருதுகிறேன்.

கிராமப்புறங்களிலே உள்ள மக்களுக்கு அந்தந்த தலைமை யிடத்திலே மருந்தகங்கள் இருக்கின்றனவே ஒழிய ஒரு ஒன்றியம் என்றால் அது ஒரே அமைப்பைக் கொண்டதல்ல, இரண்டு, மூன்று பிரிவுகளாக, பகுதிகளாகப் பிரிக்கப்பட்டு, இயற்கையினால் பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

அதற்கு நேரடியாகப் போக முடியாது. போக்குவரத்து வசதியோ, வேறு எந்தவித வசதியோ இல்லாமல் எங்கள் பகுதியிலே இரண்டு மூன்று பிரிவாக இருக்கிறது. ஆற்றோரம் பாதைகள் இல்லாமல் பிரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில் மருந்தகம் இல்லாமல் இருப்பதால், மக்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆகவே, எங்கள் கிராமப் பகுதியிலே, மூன்று இடங்களிலேயும் மினி ஹெல்த் சென்ட்டர் என்று சொல்கிறார்

1977 ஆகஸ்ட் 8] [திரு. சி. ராமநாதன்]

களே, அந்த அளவாவது, மருந்தகங்கள் அமைக்கக் கூடிய சூழ்நிலையை ஏற்படுத்தித் தரவேண்டுமென்றும் அதற்கு இந்த அரசு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கிராமப்புறங்களிலே வயபிள் யூனிட் சொஸைட்டி என்று இருக்கிறது. அங்குள்ள மக்களுக்கு ஒரு மாதத்திற்கு ஒரு கிலோ சர்க்கரை கொடுக்கிறார்கள். அந்த ஒரு கிலோ சர்க்கரைக்காக, இரண்டு மைல், மூன்று மைல் சுற்றளவிலேயுள்ள ஒரு வயபிள் யூனிட் சொஸைட்டிக்கு மக்கள் செல்ல வேண்டும். இதனால், தங்களுடைய வருமானத்தை இழந்து செல்லக்கூடிய நிலையிலே இன்றைய நிர்வாகம் இருக்கிறது. ஆகவே, கிராமப்புறங்களிலே, அந்தந்த கிராமத்திற்கே கொண்டு போய் சர்க்கரையை விநியோகிக்க வேண்டுமென்று இந்த அரசு உத்தரவு பிறப்பிக்க வேண்டுமாய் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பொதுவாக, ஊராட்சி ஒன்றியங்களிலே வேலை துரிதமாக நடைபெறுதற்குச் சொல்லப்படுகிற காரணங்கள் என்னவென்றால், மண்வெட்டுகிற வேலையாக இருந்தால், அதைத் துரிதமாகச் செய்கிறார்கள். அதே நேரத்தில் கட்டடம் கட்டும் வேலையைக் கொடுத்தால், வேலையைத் துரிதமாகச் செய்வதில்லை. காரணம் என்னவென்றால், இதிலே இலாபம் இல்லையென்று சொல்கிறார்கள். மண்வெட்டும் வேலையென்றால், குழியைச் சரியாக வெட்டாமலேயே வேலையை முடித்துவிடலாம் என்ற நோக்கத்தோடுதான் வேலை செய்கிறார்கள். ஆனால், கட்டட வேலையென்றால், கொள்ளை அடிக்க முடியாது என்ற நிலைமையிலே ஒதுங்கிவிடுகிறார்கள். இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையிலே கிராமப்புறங்களிலே கட்டட வேலைகள் துரிதமாகச் செய்யப்படாமல் இருக்கிறது. வருமானமும் சரியாகப் பயன்படுத்தப்படுவதில்லை. இந்த நிலைமையை மாற்றியமைக்க அரசாங்கம் வேறு ஏதாவது வழிவகைகளைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டும். பொதுவாக, கான்ட்ராக்ட் விடும்போது, அந்த வேலை சரியாகச் செய்யப்படுகிறதா என்று கண்காணிக்க எந்தவித ஆதாரமும் இல்லை. கான்ட்ராக்ட் எடுத்தவரும், அந்தப் பொறியாளரும் ஒத்துக்கொண்டால் அவர்கள் எந்தவிதத் தவறுகள் செய்யவும் வாய்ப்பிருக்கிறது. அந்தத் தவறுகளைப் போக்குவதற்கு ஒவ்வொரு கிராமத்திலும், எந்தத் கிராமத்தில் வேலை நடக்கிறதோ, அந்தத் கிராமத்து

[திரு. சி. ராமநாதன்] [1977 ஆகஸ்ட் 8]

பஞ்சாயத்து தலைவருக்கு அந்த வேலையினுடைய நகலை, இன்னின்ன முறையிலே, இந்த, இந்த வேலை செய்யப்பட வேண்டுமென்ற வரைவு கொடுக்கப்படுமானால், அதன்படி வேலை நடக்கிறதா என்று கண்காணிக்கின்ற வாய்ப்பு இருக்கும் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே எனது கருத்தாகக் கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

கிராமப்புறங்களிலே இருக்கும் பள்ளிக்கூடங்களில் மதிய உணவு அளிக்கப்படுகிறது. ஏற்கனவே, பஞ்சாயத்துக்களுக்கு வருவாய் குறைவு. அந்த நிலைமையிலே, மதிய உணவிற்காக பஞ்சாயத்து யூனியனிலிருந்து ஒரு பையனுக்கு 5 பைசா செலவிடப்படுகிறது. அப்படி கொடுக்கப்படுகிற தொகையை ஒன்றிய நிதியிலிருந்து கொடுக்க வேண்டுமேயல்லாது பஞ்சாயத்து நிதியிலிருந்து கொடுக்க இந்த அரசாங்கம் ஆணை பிறப்பிக்கக் கூடாது என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, கிராமப்புறங்களிலே உள்ள அரிசன மக்கள் பிள்ளைகளை பள்ளிகளுக்கு படிக்க அனுப்பத் தயங்குகிறார்கள். அந்தக் குடும்பத்திலே உள்ள தலைவனும் தலைவியும் தங்களுடைய வேலைக்கு உதவியாக அவர்களைப் பயன்படுத்துகிறார்கள். குழந்தைகளைப் பராமரிக்கவோ, அல்லது ஆடு-மாடுகளை மேய்க்கவோ பயன்படுத்துகிறார்களே அல்லாமல், எல்லாக் குழந்தைகளையும் அவர்கள் பள்ளிக்கு அனுப்ப முற்படுவதில்லை. நாங்கள் பெற்றோர்கள் கூட்டம் கூட்டி, அவர்களுக்கு எவ்வளவோ அறிவுரை கூறியும், அவர்கள் படிப்பதனால் என்ன பயன், எங்களுடைய ஒருநாள் பிழைப்பெல்லாம் பாதிக்குமே என்று குறைபட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

(முற்பகல் 11.20)

இந்த நிலைமையிலே அவர்களை எந்த அளவிலே திருத்தி தங்களுடைய குழந்தைகளை பள்ளிக்கு அனுப்ப ஏற்பாடு செய்ய முடியுமோ, அதற்குத் தகுந்த ஏற்பாடுகளை இந்த அரசாங்கம் எடுக்கும் என்று உறுதியாக நம்புகிறேன்.

பொதுவாக இன்று கிராமப்புறங்களில் குடிநீர் மிக முக்கியப் பிரச்சினையாக இருக்கிறது. இந்தப் பிரச்சினை குறித்து என்னுடைய தொகுதியிலே தொடர்ந்து பரவலாக உண்ணாவிரதம்

1977 ஆகஸ்ட் 8] [திரு. சி. ராமநாதன்]

இருந்து கிராம மக்கள் கொந்தளிப்பு அடைந்து, ரொம்ப வேதனையை அனுபவிக்கிறார்கள். இந்த நிலைமையை அரசாங்கம் தீவிரமாக கூர்ந்து கவனிக்க வேண்டும். என் தொகுதி என்றால், என் தொகுதியிலேதான் தண்ணீர் பிரச்னை என்றில்லை. தமிழ்நாடு பூராவிற்கும் இருக்கிறது. இதற்கே நம்முடைய அரசாங்கம் முழு நிதியைச் செலவு செய்தாலும் கூட இந்தப் பிரச்னை தீர்க்க முடியாத அளவில் இருக்கிறது. இந்தப் பிரச்னையைப் பொறுத்து நம்முடைய அரசு முயற்சி எடுத்து துரிதமான ஏற்பாடுகளை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

விருத்தாசலத்திலே, நகராட்சியிலே இன்று குடிநீர் பிரச்னை மிகவும் பெரிதாக இருக்கிறது. இது 1970-ஆம் ஆண்டிலே பேரூராட்சியாக இருந்து நகராட்சியாக மாற்றப்பட்டது. 5, 6 கிராமங்களை இணைத்துச் செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. இதிலே சில பகுதிகளில் குடிநீர் வசதி, சாலை வசதி இல்லாமல் மக்கள் அவதிப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நகராட்சியிலே 28 லட்சம் ரூபாயில் ஒரு எஸ்டிமேட் போட்டு அரசாங்கத்திற்கு அனுமதிக்கு அனுப்பியிருக்கிறார்கள். இதுவரையில் குடிநீருக்கு எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் இல்லை. அரசாங்கம் ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் உள்ள கண்காணிப்பாளர்கள், வட்டார வளர்ச்சி அலுவலர், ஊராட்சி மேல்நிலை கணக்கு அலுவலர் என்று பல பிரிவுகள் இருந்தும், சமுதாய வளர்ச்சித் தோரிக்கையின் நிதி நிலை இணைப்பு வெளியீடு புத்தகத்தின் 116-ம் பக்கத்தில் வெளியிட உள்ள விஷயங்களிலே அவர்களுக்கு முறையே 25 ரூபாய், 10 ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. அதை நடைமுறையில் ஏதும் நடைபெறவில்லை. நிதிநிலை அறிக்கையில் வழங்கப்பட்டுள்ள இந்தத் தொகையை அவர்களுக்கு வழங்க ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. சி. பழனிமுத்து: சட்டப் பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டத்தின்கீழ் நான் பேசுகிறேன். ஜவஹர்லால் நேரு பிரதமராக இருந்தபோது, பெருந்தலைவர் காமராஜ் அவர்கள் தமிழ்நாட்டின் முதலமைச்சராக இருந்த போது, கிராமப்புற மக்களின் அத்தியாவசியத் தேவைகள் இல்லாது அவதிப்படுவது அறிந்து அவர்களுக்கு

[திரு. சி. பழனிமுத்து] [1977 ஆகஸ்ட் 8]

புனர்வாழ்வு அளிக்க, கிராம முன்னேற்றத்திற்காக ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் அப்போது நிறுவப்பட்டன.

1961 ஆம் ஆண்டு முதல் 1967 ஆம் ஆண்டு வரையில் மிகச் சிறப்பான முறையில் ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் பணியாற்றின என்பதை யாறும் மறக்க முடியாது. பிறகு திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு வந்த பிறகு, ஒன்றியத்தின் உரிமைகள் சில பறிக்கப்பட்டுவிட்டன. பொது நிதியிலிருந்து—ஜெனரல் ஃபண்டு—செலவு செய்கின்ற நிதியை ஊராட்சி ஒன்றியத்திலேயே முதலில் செலவு செய்து வந்தார்கள். அதற்குப் பிறகு டி. ஆர். டி. வரை சென்று அனுமதி பெற்று அந்தச் செலவினைச் செய்ய வேண்டுமென்று அப்போதிருந்த அரசு முடிவு செய்தது. மேலும் ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கான பணிகளில் வேலை நியமனம் செய்யும் அதிகாரம் மாவட்ட அட்சித் தலைவர் அதிகாரத்திற்குச் சென்று விட்டது. இப்போது பியூன், அப்டண்டர் போன்ற வர்கள்தான் ஊராட்சி ஒன்றியத்திலே நாம் நியமிக்க முடியும். அதுவும் இன்று மிகவும் தேவையான பிரச்சனை ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் முன் இருப்பது குடிநீர்ப் பிரச்சனையாகும். குடிநீர்ப் பிரச்சனைக்கு ஒதுக்கப்பட்டுள்ள தொகை 140 லட்சம் ஆகும். என்னுடைய தொகுதியான ஆத்தூரில் கடந்த 1973-74-ஆம் ஆண்டு எல்.ஐ.சி-யிடம் கடன் வாங்கி 30 லட்சம் செலவு செய்து கொண்டு வந்த அந்த தண்ணீர் இப்போது கொஞ்சம்கூட இல்லை. மாதம் ஒரு முறைகூட தண்ணீர் விடாமல் இருக்கிறார்கள். அப்படிச் செலவு செய்தும் ஆத்தூர் மக்களுக்கு தண்ணீர் கொஞ்சம்கூட விடப்படவில்லை. வீட்டு பைப்புகளுக்கு கனெக்ஷன் கொடுத்து தண்ணீர் கொடுக்காமல், மாதம் ஒன்றுக்கு ஆயிரம் ரூபாய் வசூல் செய்கிறார்கள்.

மேலும் இதுபோன்ற தண்ணீர்ப் பிரச்சினை, ஆத்தூர் தாலுகாவில், குறிப்பாக என்னுடைய பகுதியிலே இருக்கின்றது. ஊராட்சி மன்றத்தில் 1973-74 ஆம் ஆண்டில் குடிநீர் வடிகால் வாரியத்தின் மூலம் ஆய்வு செய்யப்பட்டு, இப்படி ஆய்வு செய்யப் படுவதற்கு ரூ. 13 ஆயிரம் கொடுத்தும் இதுவரையிலே குடிநீர் வடிகால் வாரியம் எந்த வேலையையும் துவங்க முன்வரவில்லை. காரணம் ஆத்தூர் தாலுகா மிகவும் வறண்ட பிரதேசம். வேலை வாய்ப்பு இல்லை. விவசாயிகள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள்.

1977 ஆகஸ்ட் 8] [திரு. சி. பழனிமுத்து]

ஆகவே ஆத்தூர் தாலுகாவை வறட்சிப் பகுதியாக அறிவித்து அங்கு வேலைவாய்ப்பிற்கு, ஏரி அமைப்பது, பராமரிப்பது, சாலைகள் அமைத்தல், பள்ளிக்கூடம் கட்டுவது போன்ற வேலைகளை உடனடியாகத் துவக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கிராமச் சாலைகள் அமைப்பதற்கு ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் தங்கள் பங்குத் தொகையைக் கட்ட வேண்டும் என்று சொல்கிறோம். பல ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் பங்குத் தொகை கட்டுவதற்கு நிதி நிலை சரியாக இல்லை. 589 பேரூராட்சி மன்றங்களில் 89 பேரூராட்சி மன்றங்களின் நிலைமை மிகவும் பற்றாக்குறையாக உள்ளது. அதற்கு இந்த அரசு ஏதாவது உடனடியாக பரிகாரம் செய்ய வேண்டும்.

அடுத்து, பல பேரூராட்சிகளில் இப்போது புதிதாக மின்சார மீட்டர்கள் அமைக்கிறார்கள். தெரு விளக்குகளுக்கு மீட்டர் அமைக்கச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். மின்சார மீட்டர் அமைத்து இப்போது மின்சார இலாகாவில் மாதம் இருமுறைதான் வந்து பழுது பார்த்தல், செப்பனிடுதல் ஆகிய தாரியங்களைச் செய்கிறார்கள். இப்படிச் செப்பனிடுவதை மாதத்திற்கு இரு முறை என்பதற்குப் பதிலாக வாரத்திற்கு குறைந்தது ஒரு முறையாவது பழுது பார்ப்பது என்பதாகச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கால்நடைகளைப் பொறுத்தமட்டில் கிராமங்களில் சிந்தி, ஜெர்சி போன்ற மாடுகளிலிருந்து கருத்தரிப்புக்குத் தேவையானதை எடுத்து கிராமப்புறங்களில் உள்ள மாடுகளுக்கு ஊசி போட்டு கருத்தரிக்கச் செய்கிறோம். இந்த மாடுகளுக்கு ஊசி போடுவதற்கு மாடு ஒன்றுக்கு ரூ. 2 வீதம் வசூலிக்கப்படுகிறது. கிராமப்புறங்களில் உள்ள ஏழை எளிய மக்கள், வறட்சிப் பகுதிகளில் இருக்கின்ற காரணத்தினால் இந்த இரண்டு ரூபாயைக் கொடுக்க இயலாத நிலையில் இருக்கிறார்கள். இந்த இரண்டு ரூபாய்கூட 1-12-1976-ல் இருந்துதான் வசூலிக்கப்படுகிறது. ஆகவே இந்த இரண்டு ரூபாய் வசூலிப்பதை உடனடியாகக் கைவிட வேண்டுமென்று இந்த அரசைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. சி. பழனிமுத்து] [1977 ஆகஸ்ட் 8]

மேலும் கால்நடை மருத்துவமனைகளில் உள்ளவர்களின் குடியிருப்புக்காக ரூ. 40 ஆயிரம் செலவு செய்யப்படுகிறது. அந்த அதிகாரிகள் அந்த குடியிருப்புகளில் குடி இல்லாமல் வெளியில் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் இந்த வீடுகளில் தங்கும்படி ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

என்னுடைய பகுதியில் உள்ள பிரைமரி செண்டர்களில் தொழுநோய், கால்ரா, யானைக்கால் போன்ற வியாதிகளுக்கு மருந்து கொடுப்பதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டுகிறேன். என்னுடைய பகுதியில் யானைக்கால் வியாதி இப்போது பரவிக்கொண்டு இருக்கிறது. கொசுக்கள் மிகவும் பெரிதாக இருக்கின்றன. இந்தக் கொசுக்களை அழிப்பதற்கு இந்த அரசு நல்ல மருந்துகளை, அதாவது நகராட்சிகளுக்கு வழங்குவது போல், பேரூராட்சிகளுக்கும் வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, ஊராட்சி மன்றங்களில் பள்ளிக்கூடக் கட்டடங்கள் கட்டுவதற்கு கொடுக்கப்படும் மானியத் தொகை போதுமானதாக இல்லை. அவர்களின் நிதி நிலை இப்படி பள்ளிக்கூடக் கட்டடங்கள் கட்டுவதற்கு உகந்ததாக இல்லை. ஆகவே பள்ளிக்கூடக் கட்டடங்கள் கட்ட கொடுக்கும் தொகையை முழு மானியமாகக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும் கேளிக்கை வரியைப் பற்றிக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். பேரூராட்சிகளுக்குக் கிடைக்கக் கூடிய வரி, கேளிக்கை வரி, வீட்டு வரி, ரிஜிஸ்டிரேஷன் வரி ஆகியவை அதிகமாக உள்ளன. அரசால் 10 ஆயிரம் ரூபாய் நிர்ணயிக்கப்பட்ட நிலம் நியாயமாக ரூபாய் ஆயிரத்திற்கு வாங்குகிறார்கள். இந்த நிலத்தின் மதிப்பை நிர்ணயம் செய்கிறவர் அந்தப் பகுதியில் உள்ள தாசில்தார். அரசால் 10 ஆயிரம் ரூபாய் நிர்ணயிக்கப்பட்ட நிலத்தை ஆயிரத்திற்கு வாங்குகிறார்கள். இதை ரிஜிஸ்டிரேஷன் செய்ய வேண்டுமென்று தாசில்தாருக்கும், ஆர்.டி.ஓ.விற்கும் எழுதினால் 6 மாதம், ஒரு வருடமானாலும் எந்தவிதமான பதிலும் இல்லை. ஆகவே நிலங்களுக்கு

1977 ஆகஸ்ட் 8] [திரு. சி. பழனிமுத்து]

உண்மையான விலையை நிர்ணயம் செய்ய இந்த அரசு உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நிலத்தின் மதிப்பிட்டு அளவு அதிகமாக நிர்ணயித்துள்ளார்கள். இந்த விலை நிர்ணயம் நியாயம் அல்ல. இந்த ஏற்றத் தாழ்வைப் போக்கினால் விவசாயிகள் தொல்லை தீரும்.

(முற்பகல் 11.30)

எங்கள் பகுதியில் வறட்சி காரணமாக அங்கிருந்து மக்கள் மற்ற இடங்களுக்குச் செல்ல வேண்டிய நிலை இருக்கிறது. குறிப்பாக, இரண்டு நாட்களுக்கு முன்னர், ஆத்தூர் பகுதியிலிருந்து லாரியில் வந்த 12 பேர்கள் உயிர் துறந்தனர். அவர்கள் எங்கள் பகுதியைச் சேர்ந்தவர்கள். அவர்களுக்கு உடனடியாக அரசு நிவாரணம் அளிக்க வேண்டுமென்றும் இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே கேட்டுக்கொள்கிறேன். வறட்சியின் கொடுமையால், குடிப்பதற்கு தண்ணீர் இல்லாத காரணத்தால், சென்னை, பம்பாய், கல்கத்தா போன்ற நகரங்களுக்குச் சென்று பிழைக்கலாம் என்று வந்திருக்கிறார்கள், அவர்கள் வந்த லாரி விழுப்புரத்திற்குப் பக்கத்திலே விபத்துக்கு உட்பட்டு, அந்த 12 பேர்களும் உயிர் துறந்தார்கள். ஆகவே, இதற்கெல்லாம் முக்கிய காரணமாக இருக்கும் குடிநீர்ப் பிரச்சனையைத் தீர்த்து வைத்து வறட்சியைப் போக்க தக்க நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

முன்பு, ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு ரேடியோக்கள் கொடுக்கப் பட்டன. ஆனால் தற்போது கொடுக்கப்படவில்லை. அதேபோன்ற வேறு முறைகளைக் கொண்டு வந்து, அரிசனப் பகுதி மக்கள் வாழ்கின்ற பகுதிகளுக்கு ரேடியோ வாங்கிக் கொடுக்கும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

எங்கள் பகுதியில் குழிக்காடு, செம்பரக்கை ஆகிய கிராமங்களுக்கு உடனடியாக குடிநீர் திட்டம் தேவை. மலைவாழ்ப் பகுதி மக்களுக்கு பாதுகாக்கப்பட்ட குடிநீர் மிக மிக அவசியம் என்பதால் அந்த மலைவாழ் மக்களுக்கு குடிநீர்ப் பிரச்சனையைத் தீர்த்து வைப்பதோடு, மற்றப் பகுதிகளுக்கும் இந்தத் திட்டத்தைக் கொண்டுவந்து குடிநீர்ப் பிரச்சனையைத் தீர்த்து வைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. சி. பழனிமுத்து]

[1977 ஆகஸ்ட் 8]

பாதுகாக்கப்பட்ட குடிநீர்த் திட்டம், 70 பேரூராட்சிகளுக்கும், 20 நகராட்சிகளுக்கும் போடப்பட்டுள்ளது என்று கூறப்பட்டுள்ளது. அந்த 70 பேரூராட்சிகளில், பெத்தநாயக்கன் பாளையத்தையும் சேர்த்து செயல்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பொறுக்கு விதைகள் விவசாயிகளுக்கு விநியோகிக்கப்படுவதற்காக ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு வருகிறது. சில சமயங்களில் அது அனைவருக்கும் சரியான முறையில் பகிர்ந்தளிக்கப்படாமல், ஒருவருக்கே ஒரு மூட்டை, அரை மூட்டை என்று விநியோகிக்கப்படும்படியான நிலைமை இருக்கிறது. இந்த நிலையை மாற்றி அமைக்கும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக, மிக முக்கியப் பிரச்சினையான குடிநீர்ப் பிரச்சினையைத் தீர்த்து வைக்கும்படி கேட்டுக்கொண்டு பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ர. ஜெபமணி: அன்புமிகு உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, சமுதாய வளர்ச்சி, ஊராட்சி வளர்ச்சித் திட்டத்திற்காக கனம் அமைச்சர் அவர்கள் நிதி கேட்டிருக்கிறார்கள். பாரத நாட்டில் கிராம மக்கள் நூற்றுக்கு எண்பது பேர்கள் இருக்கிறார்கள் என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். குறிப்பாக, தமிழகத் திலேயும் அதே வீதாசாரத்திலேதான் இருப்பார்கள். மறைமுகமாகவும் நேர் முகமாகவும், கிராம மக்களிடமிருந்துதான் அதிக வரி இந்த அரசாங்கத்திற்குக் கிடைக்கிறது என்பதை அரசு ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். ஆனால், நகரங்களுக்குச் செலவிடப்படுவதைப் போல கிராம மக்களுக்குச் செலவிடப்படுவதில்லை. கிராம மக்களுக்குச் செய்வதுதான் எங்கள் லட்சியம் என்றென்னவோ சொல்கிறார்கள். நகரங்களுக்கு எவ்வளவு செலவிடப்படுகிறது, கிராமங்களுக்கு எவ்வளவு செலவிடப்படுகிறது என்பதை ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது, கிராமங்களுக்குச் செலவிடப்படுவது, கடலில் காயம் கரைத்தது போலிருக்கிறது. கிராம மக்களின் குடிநீர்ப் பிரச்சினையைப் பார்க்கும்போது, இப்போது ஒதுக்கியிருக்கிற தொகையை நினைத்தால், வெட்கமும் வேதனையுமாக இருக்கிறது. நான் இதை எதற்காகச் சொல்கிறேன்

1977 ஆகஸ்ட் 8]

[திரு. ர. ஜெபமணி]

என்றால், கிராம மக்கள் வயிரூர உண்டு நன்றாக உடுத்தி நன்றாக வாழ்ந்தால்தான் நாம் நன்றாக வாழ முடியும். அதற்காகத்தான் மகாத்மா காந்தி அடிகள் கிராமப் புனருத்தாரணம், கிராம நிர்மாணத் திட்டம் என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். ஆனால், அந்த கிராம மக்கள் இன்றைக்கு ஏமாற்றப்படுகிறார்கள். அவர்களுக்கு, தங்களுடைய குறைகளை ஆண்டவனிடத்திலே சொல்லக்கொள்வதைத் தவிர, ஆளுபவர்களிடம்—அதிகாரிகளிடம் சொல்ல முடியாமல் தவிக்கிறார்கள். கிராமங்களில் குடிநீர் இல்லாமல் தவிக்கிறார்கள். ஆனால், வீராணம் திட்டம் என்றும், மற்ற மற்ற திட்டங்கள் என்றும் எல்லாத் திட்டங்களும் நகரங்களுக்கே போடப்படுகின்றன. கிராம மக்கள் நன்றாக ஏமாற்றப்படுகிறார்கள். அவர்கள் மேடையில் பேசும்போது கிராம மக்களைப் பார்த்து, நீங்கள் இந்திரன், சந்திரன் என்றெல்லாம் அற்புதமாகப் பேசப்படுகிறது.

இங்கே ஒதுக்கியிருக்கிற தொகையைப் பார்த்தால் பஞ்சாயத்துப் பகுதியில் இருக்கிற ஒருவனுக்குக்கூட குடிக்கத் தண்ணீர் கொடுக்க முடியாது. பின் ஊருக்கு எப்படிக் கொடுக்க முடியும்? திட்டங்களைப் போடும்போது கிராம மக்களின் வளர்ச்சி எப்படி இருக்க வேண்டும் என்பதை நினைக்க வேண்டும். கிராம மக்களை ஏமாற்ற வேண்டும் என்ற எண்ணம்தான் மேலோங்கி நிற்கிறதே தவிர கிராம மக்கள் வாழ வேண்டும் வளர வேண்டும் என்ற எண்ணம் இருந்தால் குடிநீர் பிரச்சனை உடனடியாகத் தீர்க்கப்பட வேண்டும். ஆண்டவன் இல்லசமாகக் கொடுத்தது காற்றும், தண்ணீரும் தான் என்றார்கள். இப்போது தண்ணீருக்கு விலை வைத்து விட்டோம். இனி காற்றுக்கும் விலை வைப்போமா என்று கேட்கிறேன். கிராம மக்களுக்கு தண்ணீர் கொடுப்பதற்கு துரித நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

எங்கள் புரட்சித் திட்டம்: வரப்போகிறது, பாருங்கள் தமிழகமே, அப்படியே பொன்னாக விளையப்போகிறது, பாலும் தேனும் ஆறாக ஓடப் போகிறது என்கிறார்கள். பாலும் ஓட வேண்டாம், தேனும் ஓட வேண்டாம், தண்ணீர் வந்தால் போதும் ஐயா. பாலும் வேண்டாம் தேனும் வேண்டாம், எங்களுக்கு குடிக்கத் தண்ணீர் கிடைத்தால் போதும் என்று கிராம மக்கள் இன்று தவிக்கிறார்கள். அரசாங்க அதிகாரிகள், கொடுக்கும்

[திரு. ர. ஜெபமணி]

[1977 ஆகஸ்ட் 8]

பணத்தைக் கொண்டு ஒரு கை பம்பு போடுகிறார்கள், பிறகு அது வேலை செய்கிறதா இல்லையா என்று பார்ப்பதில்லை. கிராம மக்கள் அதிகாரிகளை எஜமான், எஜமான் என்று சொல்லி சுற்றிச்சுற்றித் திரிகிறார்கள். இவர்கள் எஜமானர்களாக பிறந்ததுபோலவும் கிராம மக்கள் இவர்களைச் சுற்றிவந்து கும்பிட வேண்டிய ஒரு தூர்ப்பாக்கியகரமான சூழ்நிலைதான் இன்றும் இருக்கிறது. இதயத்தில் நல்ல எண்ணம் வேண்டும்.

காந்தி அடிகள் மக்கள் வாழவேண்டும் என்று நினைத்தாரே தவிர தான் வாழ வேண்டும் என்று நினைக்கவில்லை. இப்போது அரசியல்வாதிகள் வாழ்கிறார்கள். கிராம மக்கள் தாழ்ந்து போகிறார்கள். காந்தி அடிகள் தனக்கு என்று காலனா இல்லாமல் இறக்கிறார், நேரு அவர்கள் காலனா இல்லாமல் இறக்கிறார். இவர்கள் எல்லாம் பிச்சைக்காரர்கள் வீட்டில் பிறந்தவர்கள் அல்ல. சாஸ்திரி இறக்கிறார் கடனாளியாக, காமராஜ் இறக்கிறார் கடனாளியாக. அவர்கள் எல்லாம் வீட்டை நினைக்கவில்லை, நாட்டை நினைத்தார்கள். முப்பத்தாண்டுகளுக்குப் பிறகும் இந்த நிலையா? இந்த நாட்டில் என்ன வளம் இல்லை? நீர் வளம் இல்லையா? மலைவளம் இல்லையா? நிலவளம் இல்லையா? கனிவளம் இல்லையா? என்ன வளம் இல்லை? கங்கை ஓடுகிறது, காவிரி ஓடுகிறது. அரசியல்வாதிகள் வீட்டில் குலுங்குகிற அளவிற்கு நேருவில் திரிபவன் வீட்டில் குலுங்குகிறதா?

பட்டனத்தில் இருப்பவன் மட்டும் சாப்பிடவேண்டும், அவனுக்கு கேட்டவற்றைக் கொடுப்பதில் அக்கறை இருக்கிறதே தவிர கிராம மக்களைப் பற்றி அக்கறைப்படுவதில்லை. தாம்பிரபரணி ஓடுகிறது நெல்லையில். காமராஜ் அவர்கள் கேட்டார்கள். கிராம மக்களுக்கு இந்த தாம்பிரபரணி ஆற்றுத் தண்ணீரையாவது கொடுக்கக் கூடாதா என்று கேட்டார்கள். தாம்பிரபரணியில் கிணறுகள் போட்டு திருச்செந்தூர், ஆறுமுகனேரி, காயல்பட்டணம் அதைச் சுற்றியுள்ள கிராமங்களுக்கு தண்ணீர் கொடுத்தார்கள். தாம்பிரபரணியில் இரண்டு பக்கங்களிலும் பத்து பதினைந்து மைல்கள் சுற்றியுள்ள இடங்களுக்கு அந்தத் தண்ணீரைக் கொடுங்களேன். இதைச் செய்யக் கூடாதா! வோட்டு வாங்கும்போது மட்டும் கீழே விழுகிறது, கும்பிடுகிறது, தேய்வமே, வோட்டு போடு வோட்டு போடு என்று கேட்பது அப்படிக்கேட்டு வோட்டு பெற்று வந்து, சென்னைக்கு வந்து,

1977 ஆகஸ்ட் 8] [திரு. ர. ஜெபமணி]

சிங்காரச் சென்னைக்கு வந்து, அலங்கரிக்கப்பட்ட இடங்களில் ஆடிப்பாடி மகிழ்வது, டெலிவிஷன் பார்ப்பது என்றிருப்பதை யோசித்துப் பாருங்கள்.

கிராமங்களைப்பற்றி யாரும் கவலைப்படுவதில்லை. கிராமங்களில் ஒரு ரேடியோ கெட்டுவிட்டது என்றால் அதிகாரி வர வேண்டும். அவர் வந்தால்தான் அது சரிப்படுத்தப்படும். நகரங்களில் எதையும் சீக்கிரமாக முடித்துக்கொள்ளலாம், ஆனால் கிராமங்களின் நிலை அப்படியில்லை.

ஒரு அரசியல்வாதி நாடு வாழ வேண்டும் என்று நினைக்க வேண்டுமே தவிர தான் வாழவேண்டும் என்று நினைப்பது சரிபல்ல. தன் வருமானத்தை எப்படிப் பெருக்கிக் கொள்வது, தன் சமுதாயத்தை எப்படி வளர்ப்பது, எப்படி சொத்து சேர்ப்பது என்று—மக்களை ஏமாற்ற போடக்கூடிய திட்டங்களாக இருக்கக் கூடாது—நினைக்காமல், மக்களுக்காக, அவர்கள் பயன்பெறும் அளவிற்குத் திட்டங்கள் அமைய வேண்டும். புரட்சித் தலைவர் வரப்போகிறார், பூத்துக் குவங்கப் போகிறது என்று சொன்னார்கள். எங்கே பூத்துக் குவங்குகிறது என்று எனக்கு நன்றாகத் தெரியும்.

(முற்பகல் 11.40)

திரு. ஆர். சி. சுப்பிரமணியம் : மக்களை ஏமாற்ற போடக் கூடிய திட்டம் என்று கூறியிருப்பதை நடவடிக்கைக் குறிப்பிலிருந்து எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. ர. ஜெபமணி : மக்களை ஏமாற்றுவதுதான் அரசியல்வாதிகளுடைய செயலாக இருக்கிறது. மக்களிடம் சொல்வது ஒன்று, செயல்படுவது ஒன்று, அங்கே அவர்களிடம் சொல்வது ஒன்று, இங்கே வந்த பின்னால் செய்வது ஒன்று . . .

திரு. டி. இராமசாமி : பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் அரசியல்வாதிகள் எல்லோரையும் சேர்த்துத் தான் சொல்லுகிறார்கள். அரசியல்வாதிகள் வெளியே பேசுவது ஒன்று, இங்கே வந்த பிறகு சொல்வது ஒன்று என்று அவரையும்

[மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்] [1977 ஆகஸ்ட் 8]

அரசியல்வாதி என்று சேர்த்துத்தான் சொல்லுகிறார். ஆகவே இதை அவை நடவடிக்கைக் குறிப்பிவிருந்து நீக்க வேண்டிய அவசியமில்லை என்று கருதுகிறேன். இதற்காக பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் எழுப்ப வேண்டாம்.

திரு. டி. இராமசாமி: பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர். மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள், காலனி ஆதிக்கம் போய் 30 ஆண்டுகள் ஆகி விட்டது, இருந்தும் கிராமப்புறங்களின் நிலைமை மாற்றப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை என்றும், கிராமங்களில் ஏராளமான குறைகள் மலிந்த கிடக்கின்றது என்றும் சொன்னார்கள். அப்படியானால் காங்கிரஸ் கட்சி ஆண்டபோதுதான் குறைகள் ஏராளமாக இருந்தது என்று சொல்லுகிறார்களோ?

திரு. ர. ஜெபமணி: நாங்கள் ஒன்றும் செய்யவில்லை, ஒன்றும் செய்யவில்லை என்று சொல்லியதோடு, நாங்கள் செய்துவிடுகிறோம், செய்துவிடுகிறோம் என்று சொல்லித்தான் இப்போது ஆட்சிக்கு வந்திருக்கிறீர்கள், அதனால்தான் இதைச் சொல்லுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கா. காளிமுத்து: அரசியல்வாதிகள் எல்லோருக்கும் அறிவுரை கூறுகின்ற அளவில்தான் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் இதைக் கூறிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன். அரசியல்வாதிகளில், அவருக்கு மிகுந்த அனுபவம் உண்டு, ஆகவே அதற்கான அனுபவமும் உண்டு. ஆகவே அவர் பேசுகின்ற கருத்துக்கள் அவைக் குறிப்பில் இருப்பதில் எங்களுக்கு எந்தவித ஆட்சேபமேயும் இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ர. ஜெபமணி: உலகத்திலுள்ள வேறு நாடுகள் எல்லாம் எப்படியிருக்கின்றன என்பதை நாம் பார்க்க வேண்டும். அதற்காகத்தான் இவற்றையெல்லாம் பொதுவாக நான் சொன்னேன். அந்தக் காலத்தில் காந்தியடிகள் இதைத்தான் சொன்னார்கள். எங்களுக்கு அப்போது கற்றுத்தந்த அரசியல் பாடமே இதுதான் . . .

1977 ஆகஸ்ட் 3] [திரு. ர. ஜெபமணி]

“கதர் அபிவிருத்தி, கைத்தொழில் வளர்ச்சி கருத்து ஒற்றுமையும் மாதர் முன்னேற்றமும், மதியினை மயக்கும் மதுவினை ஒழித்தலும், நம் தாய் மொழியும் இந்திய மொழியும் உடல் சுகாதாரமும் ஊர் சுகாதாரமும், ஆதியோர்க்கு உழைத்தலும், அரிசன சேவையும் ஆகிய பணிகளுக்காக நாட்டைக் காத்திட உழைத்திடுவீரே . . .

இது தான் எங்களுக்கு அன்று கற்றுக் கொடுத்த பாடம், முன்னால் குறைந்த வருமானத்தில் நிறைந்த செலவுகளைச் செய்ய முடியவில்லை. இன்றைக்கு நிறைந்த வருமானம் வருகிறது. ஆனால் குறைந்த சேவைகள்தான் கொடுக்கப்படுகின்றன. நான் கவலைப்படுவதெல்லாம் எல்லோருக்கும் எல்லாம் செய்யப்பட வேண்டும், எல்லோரும் நல்ல நிலையில் இருக்க வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் இவைகளைச் சொன்னேனே தவிர, யாரையும் நான் தாக்க வேண்டும் என்றோ, அல்லது தாக்க வேண்டும் என்றோ பேசவேண்டும் என்பது என் எண்ணம் அல்ல. எல்லோரும் ஓர் குலம், எல்லோரும் இந்நாட்டு மக்கள், எல்லோரும் இந்நாட்டு மன்னர், எல்லோர் வீட்டிலும் அடுப்பு எரிய வேண்டும், எல்லோரும் உண்ண வேண்டும் என்றுதான் நான் நினைத்தேனே தவிர, ஒருவன் கை கட்டி உத்தரவுக்காக நிற்கவேண்டிய நிலை ஏற்படக்கூடாது, அப்படிச் சொல்லக்கூடிய உரிமை ஆண்டவன் ஒருவனுக்குத்தான் உண்டு. ஊர் மக்கள் அனைவரும் ஒரே நிலைமையில் வாழ வேண்டும், அந்த நிலைமை நிச்சயமாக இந்த நாட்டில் வரவேண்டும்.

நான் சொல்லிக்கொண்டு வந்தது, கிராம மக்கள் புறக்கணிக்கப்படுகிறார்கள். கிராமப்புறங்களுக்காகப் போடப்படுகிற திட்டங்கள் சரியாக நிறைவேறுவதில்லை. 10 ஆயிரம் ரூபாய் செலவு செய்து ஒரு ரோடு போட வேண்டும் என்று உத்தரவு வந்தாலும், போடப்படுகின்ற ரோடு மிகவும் மோசமாக இருக்கிறது, ஏதோ பெயர் அளவுக்கு மண்ணை வெட்டிப் போட்டுவிடுகிறார்கள், அந்த அளவுக்கு ரோடு மோசமாக இருக்கிறது. கலெக்டர் பெருமான் கூட அந்த வழியாகப் போய்க்கொண்டிருப்பார்கள், ஆனால் இதைப் பற்றி யாரும் கவலைப்படுவதில்லை. ஏனென்றால் அவர்கள் வீட்டுக்குழந்தைகள் எல்லாம் நல்ல பெரிய கான்வென்டிஸ் காரில் போய் படித்துக் கொண்டிருக்கும், நடந்து போக வேண்டிய தேவையே அவர்களுக்கு இல்லை.

[திரு. ர. ஜெபமணி]

[1977 ஆகஸ்ட் 8]

கிராமப்புறத்திலுள்ள மக்கள், அவர்களுடைய குழந்தைகள் தான் இந்த வழியாக, 10 மைல், 20 மைல் நடந்து போக வேண்டும். ஆகவே இந்த மோசமான நிலைமை பலரது பார்வைக்கு வராது. இப்படியே போய்க் கொண்டிருந்தால், கிராமத்திலுள்ளவன் நசித்துப் போவான். கிராமத்து மக்கள் நம்மைப் பார்த்து சபித்துக் கொண்டேயிருப்பார்கள்.

முக்கியமாக கிராமங்களில் சுகாதாரம் வேண்டும், குடி தண்ணீர் வேண்டும். இதை நாம் முக்கியமாகக் கவனிக்க வேண்டும். இதை ஏன் எடுத்துச் சொல்லுகிறேன் என்றால், என்னுடைய தொகுதியை எடுத்துக் கொண்டால், குடிப்பதற்கு நல்ல தண்ணீர் கிடையாது. நல்ல தண்ணீர் வேண்டுமென்றால், 3, 4 மைல் போக வேண்டும். எங்கள் மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த அமைச்சர் ஒருவர் இருக்கிறார், இதற்கு முன்னாலும் இரண்டு மூன்று அமைச்சர்கள் இருந்திருக்கிறார்கள். முக்கியமாக தாமிர்பரணி தண்ணீர் அமைச்சர் அவர்களின் பகுதிக்கு வருவதைப்போல் எங்கள் பகுதிக்கும் கொடுக்க வேண்டும், எல்லோரும் இந்தத் தண்ணீரை உண்ண வேண்டும் என்ற தாராளமான எண்ணம் வேண்டும். (மணியடிக்கப்பட்டது) அடுத்து ஏரி மராமத்தை எடுத்துக் கொண்டால், . . .

* மாண்புமிகு திரு. க. உரோ. எட்மண்ட்: கடந்த இருபது ஆண்டு காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்தில், எனக்குத் தெரிந்த அளவுக்கு எங்களுடைய பகுதியில் நான்கு கிராமங்களுக்கு மட்டும்தான் தண்ணீர் வசதி செய்து கொடுக்கப்பட்டது. அந்த அளவுக்குத் தண்ணீர்க் கஷ்டம் இருந்து வந்திருக்கிறது. இப்போது இந்த ஆட்சி வந்த ஒரு மாத காலத்திற்குள்ளே இவ்வளவு அதிகமாக எதிர்பார்ப்பதற்கு மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ர. ஜெபமணி: ஒரு மாத்திற்குள் நீங்கள் செய்யவில்லையே என்று வருத்தப்படவில்லை. இனிமேல் செய்வதற்குத் தகுந்தபடி வரியைப் போட்டிருக்கிறீர்கள். அப்போது வரிகளை அதிகமாகப் போட முடியாது. முன்பு 150 கோடி ரூபாய்க்கு வரி போட்டபோதே, என்ன, ஜனவரி,

1977 ஆகஸ்ட் 8] [திரு. ர. ஜெபமணி]

பெப்ரவரி என்ற இரண்டு வரிகளை விட்டு மீதி எல்லா வரிகளையும்
போட்டு இருக்கிறீர்களே, மக்கள் இதை தாங்குவார்களா,

* * * *
மக்கள் நினைக்கிறார்கள். அப்படியே, அப்படியே,
கொடுமையிலும் கொடுமை, இப்படி 663 கோடி ரூபாய் 'வரி
போட்டிருக்கிறீர்களே, வரிகளைக் குறைப்போம், வசதிகளைப்
பெருக்குவோம்' என்றார்களே, அப்படி வசதிகளைப்
பெருக்கினார்களா? யாருடைய வசதியைப் பெருக்கினார்கள்
என்று எனக்குத் தெரியாது. இப்படிப்பட்ட வசதிகளைக்
கிராமங்களிலே உள்ளவர்களுக்குச் சீரான முறையிலே
செய்யுங்கள். கிராமங்களுக்கு லைட்டுகள் போடுகிறார்கள். ஆனால்,
அந்த லைட்டுகள் எரிவதில்லை. அப்படி அவைகள் எரியா
விட்டாலும், அதற்கும் பணம் வசூலிக்கிறார்கள். இந்த லைட்டு
வசதியைக் கிராமங்களிலே உள்ளவர்களுக்கு இனாமாகக்
கொடுங்கள்.

கிராம மக்களைப் பாருங்கள், மின்சார வசதியைப் பாருங்கள்,
அங்குள்ள அரிசன மக்களைப் பாருங்கள், அங்குள்ள ரோட்டு
வசதியைப் பாருங்கள், குடிதண்ணீர் வசதியைப் பாருங்கள்
என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால், அவைகளை நிறைவேற்றி
இருக்கிறார்களா என்று சொன்னால், அறவே கிடையாது.

மாண்புமிகு திரு. க. உரோ. எட்மண்ட்: பேரவைத் தலைவர்
அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் 1967 ஆம் ஆண்டில்
பொறுப்பேற்ற அரசிலிருந்து இன்றுள்ள அரசுவரை பற்றிக்
குறைகள் கூறுகிறதா? அல்லது சுதந்திரத்திற்குப் பிறகு
அதாவது 1947 ஆம் ஆண்டிலிருந்து 1967 ஆம் ஆண்டு வரை அரசு
பொறுப்பேற்றதைப் பற்றிக் குறை கூறுகின்றார்களா என்பதை
விளக்க வேண்டுகிறேன்.

திரு. ர. ஜெபமணி: காமராஜ் ஆட்சியைப் பற்றி நான்
குறை கூறவில்லை. அவரது ஆட்சிக் காலத்தில் தமிழகம்
பெற்றகாலமாக இருந்தது. ஒரு நாளைக்கு மூன்று தொழிற்
சாலைகள் ஏற்பட்டன. அப்பொழுது நாட்டிலுள்ள மக்கள் நல்ல
முறையில் வாழப் போகிறோம் என்ற அளவில் முன்னேறிக்
கொண்டிருந்தார்கள். அதற்குப் பிறகு

* மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க
முற்பகல் 11-44-ல் சில சொற்கள் அகற்றப்பெற்றன.

[1977 ஆகஸ்ட் 8]

மாண்புமிகு திரு. க. உசொ. எட்மண்ட்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இங்கு மாண்புமிகு உறுப்பினர், கிராமங்களில் அறவே தண்ணீர் வசதியில்லை என்று கூறினார்கள். அதே நேரத்தில், பெருந்தலைவர் காமராஜ் அவர்கள் ஆண்ட காலத்தைப் பொற்காலம் என்றும் சொல்கிறார்கள். எனவே, தண்ணீர் இல்லாத அந்தக் காலத்தைப் பொற்காலம் என்று கூறுகிறார்களா? அல்லது அதற்குப் பிறகு உள்ள காலத்தைச் சொல்கிறார்களா? எதைச் சொல்கிறார்கள் என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. ர. ஜெபமணி: அவர்கள் காலத்திலே கிராமங்களுக்கு வேண்டிய வசதிகளைத் தாராளமாகக் கொண்டு வந்தார்கள். அப்போது ஜில்லா போர்டு என்றிருந்ததைப் பஞ்சாயத்தாக மாற்றி அமைத்தார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. க. உசொ. எட்மண்ட்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் என்று கொண்டு வந்ததைத்தான் பெரிய முன்னேற்றம் என்று சொல்கிறார்களா? தண்ணீர் கொண்டு வராததை முன்னேற்றம் என்று கூறுகிறார்களா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. ர. ஜெபமணி: உண்மை என்று கருதவில்லை. கிராம மக்கள் முன்னேற்றம் அடைந்ததற்கான அடிப்படையில் திட்டங்கள் போட்டார்கள். அப்போது நீங்கள் அவரை வரிப் போட்டி வில்லை. ஜனவரி, பிப்ரவரியைத் தவிர எல்லா வரியையும் போட்டு விட்டீர்கள் என்று சொன்னீர்கள்? ஆனால் இப்போது நீங்கள் வரியைக் குறைத்தீர்களா? 663 கோடியாகியிருக்கிறது. ஐந்து மடங்காக ஆகியிருக்கிறது. நீங்கள் செய்தது என்ன? வசதிகளைப் பெருக்கினீர்களா? படிப்படியாகச் செய்ய வேண்டுமென்று அவர் சொந்தார் நீங்கள் இப்போது ஒரு ஆண்டிற்கு என்று திட்டம் போட்டிருக்கிறீர்கள். என்ன செய்யப் போகிறீர்கள்? உங்களுக்கு வேண்டிய கிராமங்களுக்குச் செய்யப் போகிறீர்கள். மற்றக் கிராமங்களை விட்டுவிடப் போகிறீர்கள்.

1977 ஆகஸ்ட் 8] [திரு. ர. ஜெபமணி]

மாண்புமிகு திரு. க. உரோ. எட்மண்ட்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, காமராஜ் ஆட்சிக் காலத்திற்குப் பிற்பாடு, அதற்குப் பின்பு இருந்த ஆட்சி வரியைப் போட்டிருக்கிறார்கள் என்று குறைபட்டுக் கொண்டார்கள். அதே நேரத்தில், மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் அந்த அரசு காலத்தில் அதற்கு வேண்டிய அதிக நிதியையும் ஒதுக்கியிருக்கிறது என்பதையும் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

திரு. ர. ஜெபமணி: ஒன்றைக் கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அப்போது இருந்த வரி, வருமானம் எவ்வளவு? இப்போது இருக்கிற வரி, வருமானம் எவ்வளவு? அப்போது இருந்த விலைவாசி எவ்வளவு? இப்போது இருக்கிற விலைவாசி எவ்வளவு? அந்த சதவிகிதங்களையும் ஒப்பிட்டுப் பார்க்க வேண்டும். அந்த சதவிகிதங்கள் என்ன என்று சீர்தூக்கிப் பார்க்க வேண்டும். அப்படி ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது, இப்போது நீங்கள் ஒதுக்கி இருப்பது கடலில் காயம் கரைத்ததுபோல் இருக்கிறது. அன்றைக்கு ஒரு ரூபாய் என்றால், அது இன்றைக்கு 20 ரூபாய், இந்தக் கணக்கை யெல்லாம் நீங்கள் யாரிடத்திலே சொல்லுகிறீர்கள்? உங்களைத் தயவுசெய்து கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏன் இன்னும் மக்களை ஏமாற்றிக் கொண்டிருக்கிறீர்கள்? மக்களை ஏமாற்ற முடியாது. நல்ல காரியங்களை, கிராமங்களிலே உள்ளவர்களுக்கு வாழ்வளிக்கின்ற நல்ல திட்டங்களைச் செய்ய முன் வாருங்கள் என்று கூறிக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். ஜெய் ஹிந்த்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராமச்சந்திரன்: தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் பேசுகிறபோது,

* * * *

என்று ஒரு வார்த்தையை உபயோகித்தார்கள். அந்த வார்த்தை அவைக் குறிப்பிலே இடம் பெறலாமா என்று தாங்கள் தீர்ப்பளிக்க வேண்டுகிறேன்.

* மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க முற்பகல் 11-49, 11-51-ல் சில பகுதிப்ள் அகற்றப்பட்டன.

[1977 ஆகஸ்ட் 8]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: மாண்புமிகு உறுப்
பினர் அவர்கள் பேசும்போது, 'ஜனவரி, பிப்ரவரி' என்றெல்லாம்
கூடச் சொன்னார்கள் ** என்று அவர் சொன்ன வார்த்தைகளை
சபைக் குறிப்பிலே இருந்து நீக்கும்படி உத்தரவிடுகிறேன்.

திரு. ர. ஜெபமணி: தவறான வார்த்தைகள் அல்லவே?

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: வேண்டாம்.
அவைகளை நீக்கி விடுவதே நல்லதாக இருக்குமென்று நினைக்கி
றேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. உரோ. எட்மண்ட்:

* * *

(முற்பகல் 11.50)

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்: மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள்

* * *

என்று சொன்னதையும் நீக்க வேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: அதையும் சேர்த்து
தான்.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப்: பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே,
சுமார் 32.55 கோடி ரூபாய்க்கான இந்த மானியக் கோரிக்கையை
நான் ஆதரித்து ஒருசில கருத்துக்களைச் சொல்ல ஆசைப்படு
கிறேன். இன்றைக்கு 90 சதவிகித அபிவிருத்தித் திட்டங்கள்
அனைத்தும் கிராமங்களிலும், வளர்ச்சிப் பகுதிகள் என்று
அறிவிக்கப்பட்டுள்ள பிளாக்குகளிலும் நடைபெறுகின்றன.
அங்கே நடக்கின்ற காரியங்களின் அடிப்படையிலேதான், அது
எந்த வகையில் நடக்கிறதோ அந்த வகையிலேதான்
சர்க்காருக்குப் பெயரும் நிலைக்கும் என்பதை இந்த நேரத்தில்
சுட்டிக்காட்ட ஆசைப்படுகிறேன். பல்வேறு வகையான குறை
பாடுகள் பிளாக்குகளிலே நடைபெறுகின்றன என்று சுட்டிக்
காட்டும்போது அதன் அடிப்படையிலேதான் மக்கள் சர்க்காரை

* மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத்தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க முற்பகல்
11-49, 11-50-ல் சில பகுதிகள் அகற்றப்பட்டன.

1977 ஆகஸ்ட் 8] [திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

அணுகுவார்கள், சர்க்காரைப் பற்றிய எண்ணத்தை உருவாக்கிக் கொள்ளுவார்கள் என்ற முக்கியமான விஷயத்தை மனதில் கொண்டு பிளாக்குகளில் நடைபெறுகின்ற 90 சதவிகித முன்னேற்றத் திட்டங்கள் அனைத்தும் செம்மையாக நடைபெற என்னென்ன வகையில் சீர்திருத்தங்கள் செய்ய வேண்டுமோ அவைகளைச் செய்ய சர்க்கார் முன்வரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

பஞ்சாயத்து யூனியன்களுடைய அந்தஸ்தை உயர்த்த வேண்டும். அவர்கள் இன்றைக்குப் பெற்றிருக்கின்ற அதிகாரங்கள், நிதித் தொடர்பான அதிகாரங்களாக இருந்தாலும், நிர்வாகத் தொடர்பான அதிகாரங்களாக இருந்தாலும் அந்த அதிகாரங்களைப் பயன்படுத்துகிற முறை, நெறிகளிலே சில மாற்றங்களைக் கொண்டு வருவதன் அடிப்படையிலேதான் இன்றைக்கு உண்மையான முன்னேற்றத்தை நாம் காண முடியும் என்ற கருத்தை உறுப்பினர் அவர்கள் இங்கே வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். அதனை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டுமென்று நானும் வேண்டிக்கொள்கிறேன்.

பஞ்சாயத்தினுடைய வருமானங்களை நாம் இன்றைக்குப் பெருக்க வேண்டும். குறிப்பாக இன்றைக்குப் பஞ்சாயத்துக் களுக்கு 'மேஜர் கோர்சஸ் ஆப் இன்கம்' நிதி ஆதாரங்களில் கேளிக்கை வரி, ஷோ டாக்ஸ், ஸ்டாம்ப் டாக்ஸ், வெகிகிள் டாக்ஸ், ஹவுஸ் டாக்ஸ் என்ற வகையில் சில நிதி ஆதாரங்கள் இருக்கின்றன. இவற்றிலே முக்கியமானது ஹவுஸ் டாக்ஸ், கேளிக்கை வரி. இவைகளை முழுமையாக சேதப்படாமல் வசூல் செய்ய அரசு நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டும். இவைகளில் வரி ஏய்ப்பு அதிகமாக இருக்கிறது. குறிப்பாக, என்டர்டெய்ன்மென்ட் டாக்ஸ் ஷோ டாக்ஸ், ஸ்டாம்ப் டியூட்டி ஆகியவற்றில் வரி ஏய்ப்பு அதிகமாக இருக்கிறது என்று பரவலாக சொல்லப்படுகிறது. அவைகளை ரெகுலரைஸ் செய்யவும், செம்மைப்படுத்தவும் எந்தெந்த வகையில் நடவடிக்கை எடுத்தால் பஞ்சாயத்து நிதி ஆதாரங்களைச் செம்மைப்படுத்த முடியும் என்பதை அரசு ஆராய வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்த நிதி ஆதாரங்கள் தவிர பஞ்சாயத்து யூனியன்களும், பஞ்சாயத்துக்களும் வேறு விதமான வருமானங்களைப் பெறுவதற்கு என்னென்ன செய்ய வேண்டுமோ

[1977 ஆகஸ்ட் 8]

அவற்றையும் செய்ய வேண்டும். உதாரணமாக, திரையங்குகளை ஊராட்சி ஒன்றியங்கள், ஊராட்சி மன்றங்கள் நடத்துவது பற்றிக் கடந்த காலத்தில்கூட திட்டம் இருந்தது. அந்தத் திட்டம் நிறைவேறும் வகையில் பஞ்சாயத்துக்கள் திரையங்குகளை நடத்த முன்வந்தால் அவைகளை அனுமதிக்க மாவட்ட அளவில் இருக்கும் அதிகாரிகளுக்குத் தாக்கீதுகளை அனுப்ப வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்வதோடு, கடைகளைக் கட்டிவிட்டு அதன்வாயிலாக வாடகை பெற்று வருமானங்களை அதிகமாகப் பஞ்சாயத்து யூனியன்களில் விநியோகிக்க, அவைகளுக்கு நிதிப் பற்றாக்குறை காரணமாக செம்மையாக நடத்தமுடியவில்லை, அவர்களுக்கு ஏதாவது மானியம் கொடுக்க முடியுமா என்பதையும் அரசு கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்றைக்குப் பஞ்சாயத்து யூனியன்களிலே 50 சதவிகித முன்னேற்றத் திட்டங்கள் நடைபெறுகின்றன என்று சொன்னால் இந்த முன்னேற்றத் திட்டங்கள் எப்படி நடைபெறுகின்றன, எந்தெந்த வகையிலே நடைபெறுகின்றன என்ற நிர்வாக விவகாரங்களில் உந்தத் தொகுதியினுடைய மக்கள் பிரதிநிதியாக இருக்கும் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு ஒன்றுமே தெரிவிதில்லை. எப்படி கான்ட்ரா க்ட் கொடுக்கிறார்கள்? உதாரணமாக ஒரு பெரிய பஞ்சாயத்திலே, 50 ஆயிரம் ரூபாய் கான்ட்ராக் வரக்கூடிய பஞ்சாயத்திலே, 10 ஆயிரம் ரூபாய்க்குத்தான் அந்த கான்ட்ராக்டை கொடுக்கிறார்கள், ஏதேதோ விதமான குரூப்புகள் சேர்த்துக்கொள்கிறார்கள் என்றெல்லாம் சொல்லப்படுகிறது. ஏன் இப்படி விடப்படுகிறது என்பதை அறிந்துகொள்ள சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களுக்கு வாய்ப்பு இல்லை. பஞ்சாயத்துக்களின் அடிப்படையிலே உள்ள டாங்க், கண்மாய்கள், கட்டடங்கள் இவைகளை எல்லாம் கான்ட்ராக்ட் கொடுக்கிறார்கள், எந்த அடிப்படையிலே கொடுக்கிறார்கள் என்று தெரிந்துகொள்வதற்கு சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களுக்கு வாய்ப்பு இல்லை.

ஆசிரியர்களை நியமிப்பதற்கும், உத்தியோகஸ்தர்களை நியமிப்பதற்கும் கமிட்டிகளை அப்பாயிண்ட்மென்ட் கமிட்டிகள் வைத்திருக்கிறார்கள். அவர்களை டிரான்ஸ்பர் செய்கிறார்கள். அவர்களை புரமோட் செய்கிறார்கள், இவைகள் எல்லாம் எப்படிச் செய்யப்படுகின்றன என்பதைக்கூட சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் தெரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. இது மக்கள் ஜனநாயகத் தத்துவத்திற்கு ஒரு

1977 ஆகஸ்ட் 8] [திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

சவாலாக இருக்கிறது. மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிற சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களும் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களும் தம்முடைய தொகுதியில் உள்ள திட்டங்களை அந்தத் திட்டங்களின் விவரங்களை ஆராய்ந்து அறிந்து கொள்ள வாய்ப்பு இல்லை, வழி இல்லை வகையில்தான் என்ற நிலைமை இருக்கிறது.

பெருந்தலைவராக தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறவர்கள் பஞ்சாயத்துத் தலைவர்களுக்கு எல்லாம்கூட அந்த வாய்ப்பைக் கொடுக்காத நிலைமையும் இருக்கின்றன. நான் என்னுடைய தொகுதியைப் பற்றிச் சொல்ல விரும்பவில்லை, நான் அப்படிச் சொன்னால் யாராவது குறிப்பிட்டது தன்னிச்சையாக என்று நினைத்துக்கொள்வதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படும். ஆகவே மாநிலம் புராவிற்கும் பொதுப் பிரச்சனையாக இது இருக்கிற காரணத்தால், பஞ்சாயத்து யூனியன் நிர்வாகத்திலே பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களுக்கும் சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களுக்கும் வாய்ப்புக் கொடுக்கக்கூடிய முறையிலே சட்டத் திருத்தங்களைக் கொண்டுவரவேண்டும். ஏதாவது வேண்டுமென்றால் மக்கள் தங்களுடைய பிரதிநிதிகளைத்தான் அணுகுகிறார்கள், அப்படி அணுகுகிற போது நடந்துவிட்ட தவறுகளைப் போக்குவதற்கு வறிவதை சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு இருக்கவேண்டும். தங்களுடைய யூனியனிலே இருக்கின்ற வளர்ச்சித் திட்டங்களைப் பார்ப்பதற்காக அந்த யூனியனிலே இருக்கின்ற ஜீப்களை சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு அவர்கள் பயன்படுத்துவதற்கு குறிப்பிட்ட நாளைக்கு ஒதுக்க வேண்டுமென்று சூலே இருக்கிறது. அதில் பல உறுப்பினர்கள் சொல்லுகிறார்கள், பஞ்சாயத்து யூனியனுக்கே ஜீப் இல்லாத நிலைமை இருக்கிறது, அப்படி இருந்தாலும் பெருந்தலைவர் வீட்டிற்குக் காய்கறி வாங்கிப் போய் இருக்கிறது, வெங்காயம் வாங்கப் போய் இருக்கிறது என்ற அளவிற்குத் தான் இருக்கிறது. சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள் அந்தந்த தொகுதியிலே உள்ள காரியங்களை பார்ப்பதற்குப் பயன்படவில்லை. இதை நான் அமைச்சர் அவர்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டுவருகிறேன். இங்கே உள்ள சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள் எல்லாம் கார்களை வைத்துக் கொண்டிருக்கவில்லை, அந்தக் கார்களுக்குச் செலவுரிக் கூடிய நிலையிலே இல்லை. சாதாரண பஞ்சாயத்துத் தலைவர் இருக்கின்ற நிலைமையில் சட்ட மன்ற உறுப்பினர் இல்லை, சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள் எப்படி இருக்கிறார்கள் என்றால் ஐயா எங்களுக்கு உதவவேண்டும் என்று அதிகாரிகளையும்,

[திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

[1977 ஆகஸ்ட் 8]

அமைச்சர்களையும் பிச்சாபாத்திரம் எடுத்திகொண்டு நிற்கிறவர்கள் தான் சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள். சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களுக்கு எக்ஸிக்யூடிவ் பவர் எதுவும் கிடையாது, ஏனென்றால் பொறுப்பிலே சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள் தான் இருக்கிறார்கள், அப்டிமினிஸ்ட்ரேஷன் நடக்கிறது என்று சொன்னால் கேள்வி கேட்பது சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களைத்தான், பொறுப்பு நமக்குத் தான், கடமை சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களுக்குத்தான், ஆனால் உரிமைகள் எல்லாம் அவர்களுக்கு என்ற நிலைமை தான் இருக்கிறது. ஆகவே சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களுக்கும், நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்களுக்கும் பஞ்சாயத்துக்களிலும், நகராட்சிகளிலும் இதுபோன்ற அமைப்புகளிலும் நிர்வாகத்திலே பங்குகொண்டு பணியாற்றுகின்ற காரியங்களைச் செய்யவேண்டுமென்றும் அப்படி செய்வதன்மூலம் ஒருங்கிணைந்து மக்களுக்குப் பணியாற்றக்கூடிய வாய்ப்பை ஏற்படுத்த முடியும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதிலேயும் குறை இருக்காது என்று கேட்கலாம், அப்படி நீண்டுகொண்டே போகலாம், நான் எனக்குத் தெரிந்ததைச் சொன்னேன், அமைச்சர் அவர்கள் யோசித்து நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும்மென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(நண்பகல் 12.00)

போக்குவரத்துச் சாலைகள் அதிகமாக்கப்பட வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். இங்கே கொடுக்கப்பட்டுள்ள புள்ளிவிவரங்களைப் பார்த்தால் லென்த் ஆப் லிங்க் ரோடு, இணைப்புச் சாலைகளைப் பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இணைப்புச் சாலைகளைப் பொறுத்தவரை பில் பார்த்தால் 31-12-1971-ஆம் நாள் நிலவரப்படி 31,957 கிலோ மீட்டர்கள் என்று கொடுத்திருக்கிறார்கள். பிறகு (மணியடிக்கப் பட்டது).

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்—தலைமை)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: உங்களுக்குப் பத்து நிமிடங்கள் ஆகிவிட்டன. சீக்கிரம் முடிந்துக் கொள்ளுங்கள்.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப்: பிறகு 31-12-1976 ஆம் நாள் நிலவரப்படி 36,876 கிலோ மீட்டர்கள் என்று போடப்பட்டிருக்கிறது. இடைமீலே ஏற்பட்டிருப்பது சுமார் 4,000 கிலோ மீட்டர்கள்தான் அதிகமாக மாநிலம் முழுவதும் ஆகியிருக்கிறது என்பதை அமைச்சரவர்கள் கவனிக்க வேண்டும்.

[திரு. ரா. மார்க்கபந்து] [1977 ஆகஸ்ட் 8]

அதே நேரத்திலே நீர்ப்பாசனத்திலே பற்றாக்குறை இருக்கிறது என்பதையெல்லாம் இங்கே வேகமாகவும், சிறப்பாகவும் எடுத்துச் சொன்னார்கள். அவர்கள் சொல்வது சற்றிச்சுற்றி கிராமங்களில், இருக்கின்ற நீர்ப்பாசனப் பிரச்சனைகள் பற்றியே வந்தது.

அந்த நீர்ப்பாசனப் பிரச்சனைகளை நாம் அணுகுகின்றபொழுது தமிழ்நாட்டில் இருக்கின்ற பெருவாரியான பரப்பளவு உள்ள நிலங்களெல்லாம் தண்ணீர் இல்லாத புஞ்சை நிலமாகக் காட்சி யளிக்கிறது. தண்ணீர் இல்லாத நிலையிலே சிறுசிறு ஏக்கரேக்களை வைத்துக் கொண்டிருப்பவர்கள், ஒரு ஏக்கரா, இரண்டு ஏக்கரா நிலம் வைத்திருப்பவர்களுக்கு நித்தத்தி ந்ரானது மட்டமானது அதிகமாகச் செலுவிட்டதால் தனித் தனியாக அவர்கள் கிணறுகளை வெட்டிப் பயிரிட முடியாத நிலையில் இருக்கிறது. ஆதலால் நான் ஒன்றைச் சொல்ல விழைகிறேன். குறிப்பாக,

“Community wells for irrigation and drinking purpose”

என்று ஒவ்வொரு பகுதிலேயும் வெட்டுவதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும். குறிப்பாக ஒவ்வொரு கிராமத்திலேயும் கம்யூனிட்டி கிணறுகளை, அதாவது சமுதாயக் கிணறுகளை வெட்டுவதற்கு அந்தந்தப் பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் பொறுப்பேற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். சமீப காலமாக பஞ்சாயத்து யூனியனிலே இருக்கும் சர்ப்ளஸ் ஃபண்டை வேறு ஏந்தக் காரியத்திற்கும் பயன்படுத்தக் கூடாது என்ற ஒரு விதி அமலுக்கு வந்திருப்பதாகக் கேள்விப்படுகிறேன். அந்த விதிகளைத் தளர்த்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். எந்தெந்த யூனியன்களில் சர்ப்ளஸ் ஃபண்ட் இருக்கிறதோ அதைக்கொண்டு ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் சமுதாயக் கிணறு வெட்டுவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அப்படிப்பட்ட பஞ்சாயத்து யூனியன்களிலே தொகை இல்லை என்றாலும்கூட அரசாங்கம் கடனாகக் கொடுத்து, பத்து வருடக் கடன் என்று கொடுப்பதன் மூலமாகவாவது அந்தக் கிணறுகளை ஆழப்படுத்திக் கொள்ளவும், அங்கே பம்பு செட்களை வைத்து அதன்மூலம் அதற்கு வேண்டிய ஆட்களை அங்கே போட்டு, சிறு சிறு நிலத்தை வைத்துக் கொண்டிருப்பவர்களுக்கு ஒரு ஏக்கருக்கு ஒரு மணி நேரத்திற்கு 5 ரூபாய் என்ற அளவிலே

1977 ஆகஸ்ட் 8] [திரு. ரா. மார்க்கபந்து]

யாவது செய்து அப்படிப்பட்ட கடனைத் தீர்க்கக்கூடிய அளவிற்கு அந்த விவசாயிகளிடத்திலேயிருந்தே அந்தப் பணத்தை வசூலிக்கின்ற வகையிலே ஒரு முறையை நாம் செய்தால் குறிப்பாக சிறு விவசாயிகளுக்கு ஒரு பாதுகாப்பு இருக்கும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இதனால் எஸ்.எப்.டி. ஏஜன்ஸி என்று மத்திய அரசாங்கம் ஒரு சில பகுதிகளை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. அவர்கள் ஏறக்குறைய 50 சதவீதம் சப்ஸிட்யாகத் தருகிறார்கள். அதை அந்தப் பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் பெற்று, கிராமப்புற வளர்ச்சிக்காகப் பயன்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நமக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற குறிப்பில், 19-வது பக்கத்திலே, 1977-78 வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீட்டில் வேளாண்மைத் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்கென ரூ. 40 இலட்சம் ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளது. ஒவ்வொரு ஊராட்சி ஒன்றியத்திற்கும் ரூ. 10,695 மானியமாக ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். நான் ஒன்று வேண்டிக் கொள்கிறேன், குறிப்பாக, பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் எல்லாம் கிராமத்தை மையமாக வைத்திருக்கிற காரணத்தாலே, ஓராண்டுக்கு ஒரு பஞ்சாயத்து யூனியனுக்கு ரூ. 10,695 தான் ஒதுக்கீடு என்று சொன்னால், எந்தத் திட்டங்களை அந்தப் பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் செய்ய முடியும் என்பதைச் சற்றுக் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஆகவே, அந்த நிதி ஒதுக்கீட்டை அதிகமாக வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதே நேரத்திலே, அருமை சகோதரர் லத்திப் அவர்கள், இங்கே சொன்ன கருத்துக்களின் உணர்வோடு என்னையும் நான் இணைத்துக் கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறேன். காரணம், என்னுடைய அணைக்கட்டு தொகுதியிலே நெடுதிபாளையம் கிராமம் என்ற பகுதியிலே ஏறக்குறைய 30 வீடுகள் எரிந்து சாம்பலாகி விட்டன. நான் அந்தப் பகுதிக்குச் செல்ல வேண்டுமென்று நினைத்தேன். என்னிடத்திலே காரில்லாத காரணத்தாலே, வாடகைக் காரைப் பிடித்து அந்தப் பகுதிக்குச் செல்ல, ஆ. 199 வசூலித்துக் கொண்டார்கள். இதை எதற்காகச் சொல்கிறேன் என்றால், அங்கே இருக்கிற பஞ்சாயத்து யூனியனிலே இருக்கிற

[திரு. ரா. மார்க்கபந்து] [1977 ஆகஸ்ட் 8]

செதிகளை, சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்குக் கொடுக்க வகை செய்ய வேண்டுமென்ற அளவிலே, வழிவகைகள் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்வதற்காகத்தான்.

குறிப்பாக, பஞ்சாயத்து யூனியனிலே நடைபெறுகின்றவற்றைப் பற்றி, சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் ஏதும் கேட்க முடியாது. பஞ்சாயத்து யூனியன் கமிஷனரையும் மற்றவர்களையும் அணுகி, கெஞ்சிக் கேட்க வேண்டிய நிலைதான் இருக்கிறது. ஏதாவது செய்ய வேண்டுமென்று சொன்னால்கூட, ஒரிடத்திலே இருந்து, தேவையில்லாத டிரான்ஸ்பர்களைச் செய்கிறார்களென்றால், அதைப் பற்றி கேட்கலாமென்றால்கூடக் கேட்க முடியாத நிலைமை. இந்த இடத்திலே, இவ்வாறு அறியாயமாகச் செய்திருக்கிறீர்கள், இதை மாற்றித் தரவேண்டுமென்று கெஞ்சிக் கேட்கவேண்டும். அந்த நிலைமைக்குச் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள், கெஞ்சிக் கேட்கின்ற நிலைமையென்று சொன்னால், கெஞ்சிக் கேட்பதுதான் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் வேலையென்று சொன்னால், மிகவும் கேவலம் என்று நினைக்கிறேன்.

சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு அந்த நிர்வாகத்திலே பொறுப்பு இருக்கிற அளவுக்கு, அதற்கான எக்ஸ்ச்யூடிவ் ஆர்டரை அரசாங்கத்திலே போட முடியுமானால் நல்லது. குறிப்பாக, ஒரு வேலை என் தொகுதியிலே நடைபெறுகிறதென்றால் ஒரு பஞ்சாயத்து தொகுதியிலே, என்னென்ன வேலைகள் நடக்கின்றன என்பதுகூட எனக்குத் தெரியவில்லை. நானே யாராவது சொல்வதை வைத்துக் கொண்டு இங்கே பேசுகின்ற நிலைமையிருக்கிறது.

அந்த வேலைகள் ஒழுங்காக நடைபெறுகின்றனவா என்று அந்தக் கிராமத்திலே உள்ளவர்கள் குறைசொல்லவேண்டும். ஆகவே, அரைகுறையாகத் தான் எங்களால் சொல்ல முடிகிறது.

பஞ்சாயத்து யூனியன்களிலே அப்பாய்ன்ட்மென்ட் கமிட்டி வைத்திருக்கிறார்கள். ஒவ்வொரு சட்டமன்ற உறுப்பினரும் அந்த அப்பாய்ன்ட்மென்ட் கமிட்டியிலே இடம் பெறவேண்டும். டிரான்ஸ்பர் என்று வரும்போது, அவருக்கு உரிய பங்கு இருந்தாலொழிய நேர்மையான நிர்வாகத்தை வைத்திருக்க முடியாது.

1977 ஆகஸ்ட் 8] [திரு. ரா. மார்க்கபந்து]

We are ignore once for all.

பஞ்சாயத்து யூனியன்களிலே குட்டி ராஜாக்களாக பஞ்சாயத்துக் கமிஷனர்கள் செயலாற்றுகிறார்கள்; யூனியன் தலைவர்கள் செயலாற்றுகிறார்கள். அவர்கள் பின்னாலே செல்லக்கூடிய நிலைமைக்குச் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் ஆளாக்கப்படுகிறார்கள். யாரையும் மாற்றவோ, மாற்றியதை ரத்து செய்யவோ இயலாத நிலைமையிருந்துகொண்டிருக்கிறது. குறிப்பாக இப்போது இந்தப் பஞ்சாயத்துக்களும், பஞ்சாயத்து ஒன்றியங்களும் கலைக்கப்பட்ட பிறகு இங்கே தலைவர்கள் இல்லை. இந்த நேரத்திலே அங்கே கமிஷனர்கள் வைத்ததுதான் சட்டமாக இருக்கிறது. அவர்கள் என்ன சொல்கிறார்களோ, அதுதான். நாம் ஒன்றும் சொல்ல முடியாது. அத்தகைய நிலைமைகள் இருக்கின்றன. ஆகவே, பாராளுமன்ற, சட்டமன்ற உறுப்பினர்களை வைத்து ஒரு அட்வைசரி கமிட்டி போல் அமைத்து, இந்த நிர்வாகத்தோடு நாமும் ஒன்றிணைந்து அந்த நிர்வாகம் செயல்படுவதற்கு வழிவகை செய்வது நலமாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 12-10)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இன்னும் நிறைய பேர்கள் பேசவேண்டும். சீக்கிரம் முடித்துக் கொள்ளுங்கள்.

திரு. ரா. மார்க்கபந்து: பல கிராமங்களுக்கு ரோடு வசதி இல்லாமல் இருக்கிறது. ஊரிலே ஒரு இடத்தில் இருந்து இன்னொரு இடத்தை இணைக்கும்போது பலபேர்களுக்குச் சொந்தமான நிலம் இடையிலே இருக்கிறது. அதை எடுக்கும்போது, குறிப்பாக ஒருவர் மட்டும் இடம் விடவில்லை என்றால் அங்கே ரோடு போடமுடியாத நிலைமை இருக்கிறது. என் தொகுதியில் சிவநான்புரம்—கீரக்குட்டை கிராமத்திலே இந்த மாதிரி இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட கிராமத்தில் நோயாளியாகப் படுத்து விட்டால், கட்டிலிலேதான் தூக்கிவர வேண்டும். நிலம் கிடைக்க முடியாத நிலைமை இருக்கிறது. 'லேண்ட் அக்குசிஷன் ஆக்ட் ஐ வைத்து—நில ஆர்ஜித சட்டத்தை வைத்து—ஒவ்வொருவரின் சேர்த்து இணைத்து, சிறிது தெளிவு சுளிவு ஏதாவது இருந்தால் சுலபமான முறையில் அந்த நிலத்தை ஆர்ஜிதம் செய்ய வழி செய்து தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதே நேரத்தில்

[1977 ஆகஸ்ட் 8]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: தயவு செய்து முடித்துக் கொள்ளுங்கள்.

திரு. ரா. மார்க்கபந்து: அதே நேரத்திலே பல்வேறு பகுதிகள் சாலை வசதி இல்லாது இருக்கின்றன. குளவிமேடு பகுதியிலிருந்து அணைக்கட்டுக்கு வருவதற்கு ஏறத்தாழ 10 மைல் நடந்து செல்ல வேண்டியிருக்கிறது. கீழ்புத்தூர், வரதலம்பட்டு போன்ற பகுதிகளிலிருந்து அணைக்கட்டுக்குப் போக ஏறத்தாழ 15 மைல்கள் நடந்து போகவேண்டியிருக்கிறது. அதே போல மேலரசம்பட்டி ஏறத்தாழ 15 மைல் நடந்து செல்ல வேண்டியிருக்கிறது. (மணியடிக்கப்பட்டது) பல்வேறு பகுதிகளிலே அணைக்கட்டுகள் கட்டவேண்டிய நிலை இருக்கிறது. ஆகவே இவைகளுக்கு எல்லாம் வழிவகுக்கக் கூடிய வகையிலேயும், பொது மக்கள் பிரச்சனைகளை அணுகுகின்ற வகையிலேயும், பஞ்சாயத்து யூனியனிலே சட்டமன்ற உறுப்பினர்களும் பொறுப்பேற்று செயலாற்ற வேண்டுமென்று, அதற்காக அரசாங்கம் உத்தரவிட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. துரை கலியமூர்த்தி: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இன்று இந்தச் சமுதாய வளர்ச்சி மானியக் கோரிக்கையில் ஒருசில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். இன்று நாட்டிலே கிராமங்கள் அதிகமாக இருக்கின்றன. பின்தங்கிய மக்கள் இந்தக் கிராமங்களில் அதிகமாக வாழ்கிறார்கள் என்ற நிலையில், கிராமங்களுக்குத்தான் முக்கியத்துவம் கொடுக்கவேண்டுமென்ற நிலையில், காந்தி அடிகளும், அண்ணா அவர்களும், கிராம ராஜ்யம் ஏற்படுத்தவேண்டுமென்ற நிலையிலே என்னென்ன சலுகை, வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று சொன்னார்களோ, அவற்றை எல்லாம் நிறைவேற்றுகின்ற வகையிலே இந்தத் திட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டு வந்திருக்கிறது. இப்போது தொடர்ந்து நிறைவேற்றப்படும் என்று நம்புகிறேன்.

கடந்த திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியிலே கடுமையான சோதனைகள் இருந்தபோது, வெளிநாட்டுக் காரர்கள் போர் தொடுத்தபோதும், நாட்டிலே மிகப் பயங்கரமான வரட்சி இருந்தபோதும், பயங்கரமான வெள்ளம் வந்த போதும், திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு வேலைவாய்ப்புக் கொடுத்தும், சீரிய திட்டங்களை நிறைவேற்றியும் வந்திருக்கிறது.

1977 ஆகஸ்ட் 8] [திரு. துரை கலியமூர்த்தி]

அதேபோல் 19 மாத கால மிசா சட்டம் இருந்தபோது அதையும் சந்தித்து, அதன் காரணமாக 42 லட்சம் வாக்குகளைப் பெற்று, 48 இடங்களை இந்தச் சட்டமன்றத்தில் பெற்று அமர்ந்திருக்கிறது என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

சிதம்பரம் தாலுகாவில் காட்டுமன்றார்கோவில் பகுதியிலே இருந்து 18 பஞ்சாயத்துக்களையும், கிரப்பாளையம் பகுதியிலே இருந்து 20 பஞ்சாயத்துக்களையும் சேர்த்து இணைத்து திருமுட்டம் ஊராட்சி ஒன்றியம் என்று புதிய ஒன்றியம் அமைக்கவேண்டும். அப்படி அதை ஒன்றியமாக அமைத்தால் அப்பகுதிக்கு நல்ல வசதி ஏற்படுத்திக் கொடுக்கலாம். அங்கு பின்தங்கிய மக்கள் வசிக்கிறார்கள். நிலத்தடி நீரை எடுத்துத்தான் விவசாயம் செய்கிறார்கள். அவர்கள் முன்னேற தகுந்த உதவிகளை அளித்து, அதற்கு வேண்டிய நிதியை அதிகமாக ஒதுக்கி முன்னேற்றத்திற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதே நேரத்தில் கந்தகுமாரன், கலியமலை பஞ்சாயத்து, பூந் தோட்டம், வரகூர் பஞ்சாயத்துகளை இரண்டு இரண்டாகப் பிரித்து இந்தப் பஞ்சாயத்துக்கள் செயல்படுவதற்குரிய நிலைகளை உருவாக்க வேண்டும். இந்தப் பகுதியில் திருமுட்டம், குண மங்கலம், கள்ளிபாடி, அம்புஜவல்லிப்பேட்டை, நெடுஞ்சேரி, காலாலகுடி, குமாரகுடி ஆகிய கிராமங்களை இணைத்து ரோடு போட, இது கிராம இணைப்புச் சாலைத் திட்டத்திலே ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டு, மதிப்பீடு தயார் செய்யப்பட்டும், இதுவரையில் இந்தச் சாலைகள் போடப்படவில்லை. இவற்றைப் போட வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கிராமச் சாலைத் திட்டங்களுக்கு 5 லட்சத்தில் ஒவ்வொரு யூனியனில் ஒரு திட்டம் தயார் செய்யப்பட்டு இருந்தாலும், ஒன்றியங்களில் திட்டங்கள் தீட்டப்படவில்லை. இந்தத் திட்டம் நவம்பர் மாதத்தில் செயல்படாமல் இருக்கின்றது.

அதே நேரத்தில் ஆஸ்பத்திரிகளைப் பொறுத்த மட்டில் பாலையன் கோட்டையில் ஒரு ஆஸ்பத்திரிக்குப் புதிய கட்டடம் கட்டுவதாக இருந்தது. அந்த ஆஸ்பத்திரி இது வரையில் கட்டப்படவில்லை. அதைக் கட்டி முடிக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. துரை கலியமூர்த்தி] [1977 ஆகஸ்ட் 8]

திருமுட்டம் ஆஸ்பத்திரியில் ஒரு M.B.B.S. டாக்டர் இல்லாததாலும், மருந்துகள் இல்லாத காரணத்தினாலும் மக்களுக்கு மருத்துவ வசதி கிடைக்காமல் அவர்கள் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இதையும் கவனித்து ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

யூனியன் ரோடுகளை இன்றைய தினம் சரியான முறையில் நிர்வகிக்க முடியவில்லை. அவர்களுக்குப் போதுமான நிதி வசதி இல்லாத காரணத்தினால் அவர்கள் சாலைகளுக்கு அதிக நிதி ஒதுக்கீடு செய்து இந்தச் சாலைகளை நிர்வகிக்க முடியாத நிலை இருக்கிறது. எனவே அரசாங்கமே இந்த ரோடுகளை எடுத்துக் கொண்டு அரசாங்கச் செவ்வில் பராமரிப்புச் செய்ய வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பள்ளிக்கூடங்களைப் பொறுத்தவரையில் யூனியன் பள்ளிக் கூடங்களில் அடிப்படைக் கட்டடங்கள் இல்லாமல் இருக்கின்றன. கீத்துக் கொட்டகையில் பல இடங்களில் பள்ளிக்கூடங்கள் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. எனவே, இன்னும் அதிகமாக இதற்காக நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். 54 லட்சம் ரூபாய் அரசாங்கத்தால் ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இது போதாது என்பதை இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதோடு ஒரு மைல் இடைவெளியில் ஓர் உயர் துவக்கப் பள்ளி ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அது மாத்திரமல்ல, ஒவ்வொரு யூனியனுக்கும் ஒரு தொழிற் பேட்டை அமைத்து குறைந்தது ஆயிரம் பேர்களுக்காவது வேலை வாய்ப்புக் கொடுக்க வேண்டும் என்ற நிலையை உருவாக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தமிழ் நாட்டில் மதிய உணவுத் திட்டம் அமுலில் இருந்து வருகிறது. குறிப்பாக பின்னலூரில் 140 பேருக்கு 86 பேருக்குத் தான் மதிய உணவு போடப்படுகிறது. ஹரிஜன மாணவர்களுக்கு மதிய உணவு போடும் திட்டத்தின்கீழ் இந்த 140 மாணவர்களுக்கும் மதிய உணவு போடுவதற்கு நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும்.

1977 ஆகஸ்ட் 8] [திரு. துரை கலியமூர்த்தி]

பு. ஆதிவராக நல்லூரில் அரிஜனங்கள் சுகாட்டுக்குப் போவதற்கு வழி கிடையாது. கடந்த ஓராண்டு, 1½ ஆண்டு காலமாகியும் இந்தப் பாதையை செப்பனிடுவதற்கு, நிலங்களை ஆர்ஜிதம் செய்தும், பணம் கொடுக்காததால் இந்த ரோடு போடப்படாமல் இருக்கிறது.

முக்கியமாக பஞ்சாயத்தில் தீர்மானம் கொண்டுவந்து, பஞ்சாயத்தில் காரியங்களைச் செய்வதற்கு செலவு செய்வதற்கு நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டாலும், இந்தத் தொகை செலவு செய்யப்படாமல் காரியங்கள் செய்யப்படாமல் இருக்கின்றன. இப்படிச் செய்ய வேண்டிய காரியங்களைச் செய்யாமல் வேலையில் உதாசினம் காட்டுகின்ற ஆணையாளர்கள்மீது தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பஞ்சாயத்தில் செக்குகள் கொடுப்பதில் மிகவும் கால தாமதம் செய்யப்படுகிறது. அதனால் சில வேலைகள் தடைப்படுகின்றன. காண்ட்ராக்டர்கள் வேலைகளைச் சரிவர செய்ய முடியவில்லை. இதனால் சிறு தொகை கொடுக்க வேண்டியிருக்கிற நிலைமை ஏற்பட்டு இருக்கிறது. எனவே இந்த நிலைமைகளை உணர்ந்து இப்படிப்பட்ட ஆணையாளர்கள்மீது உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். நல்ல முறையில் செயல்படாத ஆணையாளர்கள் நல்ல முறையில் செயல்படவும், அதே நேரத்தில் யூனியனால் செய்யப்படுகின்ற காரியங்கள் நல்ல முறையிலே செயல்படவும் அதிகமான நிதியை ஒதுக்கி அவைகள் செயல்படுத்த வேண்டிய காரியங்கள் செம்மையாக நடைபெற அரசு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. என். பெருமாள் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, 1977-78-ம் ஆண்டு ஊராட்சி வளர்ச்சிக் கோரிக்கையின்மீது இம்மாமன்றத்தில் என்னுடைய கருத்துக்களை எடுத்து வைப்பதற்கு வாய்ப்புக் கொடுத்தமைக்கு மிகவும் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். மக்கள் மனம் மகிழ்ந்து போற்றும் வகையில் ஊரக வளர்ச்சியின் கோரிக்கை அமைந்திருப்பது மிகவும் பாராட்டுதற்குரியது. இந்த நேரத்தில் பெரும்பாலும் கிராமங்களே நிறந்துள்ள எனது தொகுதியின் நிலைமையை இம்மாமன்றத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர ஆசைப்படுகிறேன்.

[திரு. என். பெருமாள்] [1977 ஆகஸ்ட் 8]

வேப்பூர் ஒன்றியத்திலும், ஆலத்தூர் ஒன்றியத்திலும் உள்ள பகுதிகளில் மருத்துவ மனை இல்லாமல் மக்கள் பெரிதும் துன்பப்படுகிறார்கள். ஆகவே, வேப்பூர் அல்லது குன்னம் கிராமத்தை மையமாகக் கொண்டு அரசு மருத்துவமனை இயங்கிட ஆணை பிறப்பிக்கும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 12-20)

மேலும், அந்தூர், புது வேட்டைகுடி, நமையூர், கொத்தவாசல், பெரியம்மா பாளையம், கொளத்தூர், பிளியச்சை, புதுகுரிச்சி, டி. களத்தூர், தேனூர் போன்ற கிராமங்களில் குடிநீர் வசதி இல்லாமல் தாய்மார்கள் 3 மைல் நடந்து சென்று அருகிலுள்ள கிராமங்களில் குடிநீர் எடுத்து வந்து குடிக்கின்ற அவல நிலை இருந்து வருகிறது. இந்நிலை நீங்கிட அரசு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

“ஆடிப்பட்டம் தேடி விதை” என்பார்கள். ஆனால் ஆடிமாதம் தேடி வந்தும், பருவ மழை இல்லாததால் இன்னமும் என்னுடைய தொகுதி விதைக்கப்படாமல் வறண்டு வானம் பார்த்த பூமியாக இருப்பது வருத்தப்பட வேண்டியதாக இருக்கிறது. ஆகவே, வறட்சி நிறைந்த என் பகுதியில் வறட்சி நிவாரணப் பணிக்காக அதிக நிதி ஒதுக்கீடு செய்யும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பல கிராமங்களுக்குச் சாலை வசதி இல்லாமலும் பஸ் வசதி இல்லாமலும் இருந்து வருகிறது. வாலிகண்டபுரம் முதல் புது வேட்டைகுடி வரை சாலை சீரமைக்கப்பட்டு பஸ் விடவும் ஏற்பாடு செய்யும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஏழை மாணவர்கள் படித்திட வசதியாக கீழப்புவியூர், வேப்பூர், ஒருஜூர், கூத்தூர் போன்ற ஊர்களில் பிறப்படுத்தப்பட்ட மாணவர் விடுதியை ஏற்படுத்தித் தரும்படியும் வேண்டிக் கொள்கிறேன்.

இருபது மைல் சுற்றளவுக்கு தீ அணைக்கும் நிலையமே இல்லாத என்னுடைய தொகுதியில் தீ விபத்து நிகழ்ந்ததால் பேருத்த சேத மடைகிறது. ஆகவே, வேப்பூரை மையமாக வைத்து தீ அணைக்கும் நிலையத்தை நிறுவிட ஆணை பிறப்பிக்கும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1977 ஆகஸ்டு 8] [திரு. என். பெருமாள்]

பல் கிராமங்களுக்கு மோட்டார் பம்ப் செட் இணைப்பு கொடுக்கப்படாமல் இருக்கிறது. அதனால், குறிப்பாக, கீழப்புலியூர், சிறுகுடல், குடிகாடு, புதூர் போன்ற கிராமங்களுக்கு மோட்டார் பம்புசெட் இணைப்பு கொடுத்து விவசாயிகளுக்கு மகிழ்ச்சியைத் தரும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும், இலங்கை, பர்மா அகதிகளாக வந்துள்ள தமிழர்களின் நிலைமை மிகவும் கவலை தரும்படியாக இருக்கிறது. இவர்களின் வாழ்க்கைத் தரம் உயர குடிசைத் தொழில்கள் மூலமும், தொழிற்சாலைகள் நிறுவுவதன் மூலமாகவும் வேலைவாய்ப்பினை அதிகரித்துத் தரும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன். கீழப்புலியூர் காலனி அகதிகள் அவதிப்படுவதை நான் நேரடியாகவே பார்த்திருக்கிறேன். அரசு காலனியில் குடியேறிய அவர்கள் பிச்சை எடுத்து சாப்பிட வேண்டிய நிலைமையில் இருப்பதைக் கண்டு மனம் வருந்துகிறேன். ஆகவே, அகதிகளின் பிரச்சினையில் அதிகக் கவனம் செலுத்தும்படி இந்த அரசைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எனது தொகுதியில் சில கிராமங்களில் ஏற்கெனவே இருந்த அரசு, காலனிகள் கட்டித் தந்திருக்கிறார்கள். அந்தக் காலனியில் இருக்கக் கூடிய கட்டடங்கள், மழை பெய்தால் ஒழுகுகிற நிலையில் கட்டப்பட்டுள்ளன. ஆகவே, அங்கு வசிப்பவர்கள் மழைக் காலத்தில் அவதிப்படுகிறார்கள். ஆகவே, அந்த வீடுகளை நல்ல முறையில் பழுதுபார்த்து பராமரிக்க உத்தரவிடும்படி அரசைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நாடாளுமன்றத் தேர்தலிலும், சட்டமன்றத் தேர்தலிலும் ரிசர்வ் சீட்டு ஒதுக்குவது போல, ஊராட்சி மன்றங்களுக்கும் தேர்தல்கள் வைக்கும்போது ரிசர்வ் வேட்பாளர்களை நிறுத்துவதற்கு அரசு ஆலோசனை செய்து ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு எனக்குப் பேச வாய்ப்புத் தந்தமைக்கு நன்றி கூறி எனது பேச்சை முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. மொ. பெரியசாமி : பேரவைத் தலைவரவர்களே, 1977-78-ஆம் ஆண்டின் சமுதாய வளர்ச்சி, ஊராட்சி வளர்ச்சி மானியக் கோரிக்கையில் ஆளும் கட்சி சார்பில் ஆதரித்து எனது கருத்துக்களையும் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

[திரு. மொ. பெரியசாமி] [1977 ஆகஸ்டு 8]

கிராமங்களே நாட்டின் முதுகெலும்புகள். அரசு திட்டம் திட்டங்கள் கிராம மக்கள் வாழ்கையை முன்னேற்றக்கூடிய வகையில் அமைந்தால்தான் காந்தி கண்ட கிராம ராஜ்யத்தை நாம் அடைந்ததாகக் கருத முடியும். அந்த விதத்திலே கிராம மக்களின் வாழ்க்கையை நன்கு புரிந்த நமது அரசு, சமுதாய வளர்ச்சிக்கும் ஊராட்சி வளர்ச்சிக்கும் அதிக நிதி ஒதுக்கி முன்னேற்றத் திற்கு வழி வகை செய்த நமது அரசை மனமாறப் பாராட்டுகிறேன்.

ஊராட்சிகளில் தலைவர் தேர்தலை நேரடியாக மக்கள் தேர்ந்தெடுப்பது போல, ஒன்றியப் பெருந்தலைவர்களையும் நகராட்சித் தலைவர்களையும் மக்களே நேரடியாகத் தேர்ந்தெடுக்கும் முறையைக் கொண்டு வந்து ஜனநாயகத்தில் நம்பிக்கையை நிலைநாட்டிய நமது கழக அரசைப் பாராட்டுகிறேன்.

சட்டமன்ற, பாராளுமன்ற தேர்தல்களில் தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயத்திற்கென்று தனித் தொகுதிகள் ஒதுக்கி அவர்களின் சார்பாக சட்டமன்ற, பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களைத் தேர்ந்தெடுப்பது போல, வரும் நகராட்சி, உள்ளாட்சி ஒன்றிய பெருந்தலைவர் தேர்தல்களிலும் தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கென்று தனி இடம் ஒதுக்கி அவர்களுக்கும் சமுதாயத்தில் ஒன்றியப் பெருந்தலைவர், நகராட்சி மன்றத் தலைவராக ஆக்க வகை செய்ய வேண்டுமாய் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ஒன்றியத்திலுள்ள விவசாய அதிகாரிகள் நல்ல பொறுக்கு விதைகளை விவசாயிகளுக்கு அறிமுகம் செய்து வழங்குகிறார்கள். இதை மேலும் தீவிரப்படுத்தி விதைப் பொருள்களின் விலைகளைக் கட்டுப்படுத்தி குறைந்த விலையில் விநியோகம் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஒன்றியங்களின் தொடக்கக் கல்விக்கு ஒதுக்கும் தொகை போதாது. சில ஊர்களில் பள்ளிக்கூடக் கட்டடங்களே இல்லை. அவற்றிற்கு அதிக நிதி ஒதுக்கம் செய்து எல்லா ஊர்களிலும் பள்ளிக் கட்டடங்கள் கட்டுவதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். மங்களுர் ஒன்றியம் கமிழ் நாட்டிலேயே மிகவும் பின்தங்கிய ஒன்றியமாகும்.

எனவே கிராமங்களை இணைப்புதற்காக ஏற்படுத்தப்பட்ட கிராமப்புற வேலைவாய்ப்பு தீவிர முன்னோடித் திட்டத்தின்கீழ் நமது மாநிலத்தில் மங்களுர் ஒன்றியத்தில் மட்டும் மத்திய அரசு

1977 ஆகஸ்டு 8] [திரு. மொ. பெரியசாமி]

மானியத்துடன் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டு 1972 நவம்பர் முதல் 1976 மார்ச் முடிய மொத்தம் ரூ. 46 லட்சம் செலவில் 66 கிலோமீட்டர் நீளமுள்ள கப்பிச் சாலைகள், 190 கிலோமீட்டர் தூரமுள்ள கிராவல் சாலைகள் போடப்பட்டுள்ளன. மொத்தச் செலவு 46 இலட்சம் ரூபாயில் ஒன்றிய நிதியிலிருந்து 17 லட்சம் ரூபாய் செலவழிக்கப்பட்டுள்ளது. ஆனால் 1976-ம் ஆண்டில் முடிவுபெற்ற இச்சாலைகள், கடந்த ஒன்றரை ஆண்டுகளாக பராமரிக்கப்படாமல் சீர்கேடாக உள்ளன. இனியும் மேற்கொண்டு பராமரிக்கப்படாவிடில் சாலைகள் சீர்கேடு அடைவதோடு செலவழிக்கப்பட்ட தொகை பூராவும் வீணாகிவிடும். அரசு ஆணைப்படி கிராமப்புற வேலைவாய்ப்பு முன்னேடித் திட்டத்தில் போடப்பட்ட கப்பிச் சாலைகள் அரசு நிதியில் இருந்தும், கிராவல் சாலைகள் ஊராட்சி அல்லது ஒன்றிய நிதியிலிருந்தும் பராமரிக்கப்படவேண்டும். ஆனால் இதுவரை இதற்கு என்று நிதி எதுவும் அரசால் ஒதுக்கப்படவில்லை. எனவே அரசு இதற்காக தனியாக நிதி ஒதுக்கீடு செய்ய ஆவன செய்யுமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன். மங்களூர் தொகுதியைச் சேர்ந்த பல கிராமங்களில் குடிநீர் வசதிக்கென உள்ள கிணறுகளும் குழாய்க் கிணறுகளும் தற்போது வற்றி விட்டன. கிராம மக்கள் குடிநீருக்காக மிகவும் அல்லல்படுகிறார்கள். குடிநீருக்காக அரசு இதுவரையில் போதுமான அளவிற்குச் செலவு செய்யவில்லை. இதேநிலை நீடித்தால் வறுமை மட்டும் அல்ல கடும் குடிநீர் பஞ்சமும் ஏற்படும். எனவே குடிநீர் வாரியத்தின் மூலமாகவோ அல்லது ஒன்றியத்தின் மூலமாகவோ பின்தங்கிய என் தொகுதியில் குடிநீர்ப் பற்றாக்குறையை போக்க நிதி ஒதுக்கீடு செய்து தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எனது தொகுதியில் அதிகமாக கிராமங்களுக்கு சுற்றுப் பயணம் செய்ய பஸ் போக்குவரத்து வசதி இல்லை. ஏழு ஆண்டுகளாக என் பகுதியில் மழை இல்லாததால் மக்கள் மிகவும் அவதிப்படுகிறார்கள். எங்கள் பகுதியில் கீசெருவாய் என்ற கிராமத்தில் எமன் ஏரி இருக்கிறது. அந்த ஏரிக்கு வெள்ளாற்றிலிருந்து வாய்க்கால்கள் எடுத்து எமனேரிக்கு தண்ணீர் கொண்டு வரவேண்டும் என்று கேட்டு, அதன் மூலம்

[திரு. மொ. பெரியசாமி] [1977 ஆகஸ்டு 8]

ஏழை விவசாயிகளுக்குத் தண்ணீர் கொடுத்து அவர்களை முன்னேற்றுவதற்கு வழிவகை செய்யவேண்டும் என்று இந்த அரசைக் கேட்டுக்கொண்டு விடைபெறுகிறேன். வணக்கம்.

(பிற்பகல் 12-30)

* திரு. இரா. காளியப்பன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த ஊரக வளர்ச்சித் துறை மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து பேசுகிற வாய்ப்பளித்தமைக்காக என் நன்றியைச் சொல்லி என் உரையை ஆரம்பிக்கிறேன். ஊரக வளர்ச்சி, வளர்ச்சி என்று சொல்லி நாம் சுதந்திரம் அடைந்து ஏறத்தாழ முப்பதாண்டுகள் ஆகியும் சில கிராமங்கள் எந்தவித நன்மையும் அடையாமல் இருக்கின்றன. அதுபற்றி உறுப்பினர்கள் ஊராட்சி ஒன்றியத்தில் உள்ள அதிகாரிகளிடம் சொல்வோமானால் அவர்கள் செய்கிறோம் என்று சொல்கிறார்களே தவிர ஒன்றும் செய்தபாடிಲ್ಲ. மேலே இருப்பவர்களிடம் சிபார்சு செய்து இதைச் செய்யவேண்டும் என்று கோரினால் அவர்களும் உடனடியாக ஆவன செய்கிறோம் என்று சொல்கிறார்களே தவிர அவர்களும் ஒன்றும் செய்தபாடிಲ್ಲ. குறிப்பாக என்னுடைய ஏற்காடு தொகுதியில் ஏற்காடு நகரியம் ஒன்று நடைபெற்று வருகிறது. இதற்கு அரசாங்கப் பணம் லட்சக்கணக்காக செலவழிக்கப்படுகிறது. ஆனால் செலவு செய்கின்ற பணம் அங்குள்ள பாமர மக்களிடம் சேரவில்லை. ரோடு வசதி போடப்படவில்லை. கடந்த இரண்டு ஆண்டுகளாக, ரோடு போட்டத்தில் தவறுகள் ஏற்பட்டதின் காரணமாக அதிகாரிகள் மீது வழக்குகள் போடப்பட்டு வழக்கு மன்றத்தில் வழக்குகள் நடந்து, விசாரிக்கப்பட்டு வந்தன. இப்போதுள்ள நிலையில் ஏற்காடு நகரியம் என்றில்லாமல் இதை மாற்றி பஞ்சாயத்து ஒன்றியமாக மாற்றி அங்குள்ள மலைவாழ் மக்களுக்கு வசதி செய்யும் முறையில் அங்குள்ள மக்களும் அங்கம் வகிக்கும் முறையில், செய்யவேண்டுமாய்க் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இங்கு 70 கிராமங்கள் இருக்கின்றன. ஏராளமான பழங்குடி மக்கள் வசித்து வருகிறார்கள். நகரியம் என்பது தொடர்ந்து இருந்து வந்தால் அதில் அங்குள்ள தோட்ட முதலாளிகளும், பஸ் முதலாளிகளும்தான் அங்கம் வகிக்க முடியும், சாதாரண பாமர மக்கள் அங்கம் வகிக்கக்கூடிய நிலைமை இல்லாமல் போய்விடும். ஆகவே இருக்கின்ற நிலைமையைப் பார்த்தால், மாவட்ட ஆட்சித் தலைவருடைய தலைமையின்கீழ், பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள்,

1977 ஆகஸ்டு 8] [திரு. இரா. காளியப்பன்]

சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் இவர்கள்தான் அங்கமாக இருக்கிறார்கள். சாதாரண மக்களுடைய பிரதிநிதிகள் இதில் அங்கம் வகிக்க முடிவதில்லை. ஆகவே இதை உடனடியாக ஒரு ஊராட்சி ஒன்றியமாக மாற்றி பாமர மக்களுடைய பிரதிநிதிகளும் அங்கம் வகிக்கக்கூடிய நிலைமைகளை உருவாக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியில் வாழப்பாடி என்று ஒரு ஊராட்சி ஒன்றியம் இருக்கிறது. இதில் நான்கைந்து பஞ்சாயத்துக்கள் மலைவாழ் மக்கள் வாழ்கின்ற பகுதிகளாக இருக்கின்றன. இவற்றில் எல்லாம் மலைவாழ் மக்கள் அதிகமாக இருக்கிறார்கள். அதேபோன்று அங்கே பெத்தநாயக்கன் பாலையம் என்ற பகுதியில், சின்ன கல்வராயன்மலை, பெரிய கல்வராயன்மலை என்ற இடங்கள் இருக்கின்றன. அதற்குப் பக்கத்தில் நொய்யமலை என்ற இடமும் தொடர்ந்தாற்போல், தர்மபுரி மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த, சித்தேரி மலை என்ற இடமும் இருக்கிறது. இவற்றையெல்லாம் சேர்த்து ஒன்றி ரண்டு 'டிரைபல் பிளாக்'களை ஏற்படுத்தலாம். இதன் கீழ் கிடைக்கின்ற நிதி வசதியை பயன்படுத்தி, மலைவாழ் மக்கள் பயன் அடையக்கூடிய வகையில் பல திட்டங்களை நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று எங்கள் தொகுதி சார்பில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, குழந்தைகள் காப்பகம் என்று இருக்கிறது. குறிப்பாக இதற்கு முன்னால் சட்டமன்ற உறுப்பினராக இருந்தவர் ஊராட்சி தலைவராக இருந்தார். அதே ஊராட்சி மன்றத்தின்கீழ் ஐந்து கிராமங்கள் இருந்தன. இருந்தும் ஒரு கிராமத்தில்கூட ஒரு குழந்தைகள் காப்பகம் இல்லை. ஆச்சாங்குப்பம்பட்டி என்ற ஒரு இடத்தில் முக்கியமாக பாமர மலைவாழ் மக்கள் வாழ்கிறார்கள். இந்த இடத்தில் ஒரு குழந்தை காப்பகம் ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இது சம்பந்தமாக நான் சம்பந்தப்பட்ட அமைச்சர் அவர்களிடம் கேட்டுக்கொண்டிருந்தேன். இப்படிப்பட்ட திட்டங்களுக்காக கோடிக்கணக்கான ரூபாய் இருந்ததை செலவு செய்யாமல் முன்னால் இருந்தவர்கள் திருப்பி அனுப்பி விட்டார்கள் என்று சொன்னார்கள். இவ்விதம் இல்லாமல் பாமர மலைவாழ் மக்களின் மேம்பாட்டுத் திட்டத்திற்காக தரப்படும் நிதியினை நல்ல முறையில் மக்கள் பயன்பெறக்கூடிய வகையில் பணிகளை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. இரா. காளியப்பன்] [1977 ஆகஸ்டு 8]

மேலும் ஊராட்சி ஒன்றியத்தில் பணி புரிகின்ற பொறியாளர்களிடமிருந்து ஒரு எஸ்டிமேட்-வாங்குவது என்றால் மிகக் கடினமாக இருக்கிறது. நான் பத்து ஆண்டுகளாக ஒரு ஊராட்சி மன்றத்திற்குத் தலைவராக இருந்து வருகிறேன். இருந்தும் பொறியாளர்களிடம் சென்றால் அவர்கள் மதிப்பதில்லை. ஒரு வாட்ச்மேனுக்குக் கூட மதிப்பு இருக்கும், ஊராட்சி மன்றத் தலைவருக்கு எந்தவித மரியாதையும் தரப்படுவதில்லை. ஆகவே இனிமேலாவது புரட்சித் தலைவரின் தலைமையில் வந்திருக்கின்ற இந்தப் புதிய சர்க்கார் இதற்கான சட்டதிட்டங்களை திருத்தி, பாமர மக்களுடைய பிரதிரிதிகளுக்கு இடம் கொடுக்கின்ற வகையில், மக்களுக்குத் தொண்டு செய்யக்கூடிய அளவில் திறமையான ஆட்களுக்குச் சமூகரீதியான அளிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு, ஏற்பாடு ஒன்றியத்தில் பல கிராமங்களுக்கும் ரோடு வசதி இல்லாமல் இருக்கிறது. இவைகளை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க மத்திய அரசும், மாநில அரசும் உடனடியாக பரிசீலனை செய்து போதிப் நிதி உதவி செய்ய முன் வரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தாற்போல் எங்கள் பக்கத்தில் பாப்பிரெட்டிப்பட்டி என்ற இடம் தரம்புரி மாவட்டத்தில் இருக்கிறது. என்னுடைய தொகுதி சேலம் மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தது. இந்த இடங்களுக்கும் இடையே ஒரு இணைப்புச் சாலை போட்டால், அங்குள்ள மலைவாழ் மக்களுக்குப் போக்குவரத்துக்கு வசதியாக இருக்கும், ஆகவே இந்த இணைப்புச் சாலையைப் போட்டு கொடுப்பதற்கு ஆவன செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, இதில் பேசுவதற்கு வாய்ப்புத்தந்த இந்த மன்றத் தலைவருக்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொண்டு முடிந்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

*திரு. டி. பி. மு. பெரியசாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, சமுதாய நல வளர்ச்சிக்கு மாண்புமிகு உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் நிதித் கோரிக்கையின் மீது நான் சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். சமுதாய நல வளர்ச்சித் திட்டத்தை நிறைவேற்றுகின்ற இந்த நேரத்தில், ஒரு திட்டம் நிறைவேற்றுவதற்கு உள்ளாட்சித் துறை எந்த அளவிற்கு வேகமாக நல்ல முறையில் செயல்படுகிறதோ, அந்த அளவிற்குத்தான் உள்ளாட்சித் துறையைச் சார்ந்திருக்கிற அரசுக்கு நல்ல பெயர் ஏற்படும் என்ற கருத்தை நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

1977 ஆகஸ்டு 8] [திரு. டி. பி. மு. பெரியசாமி]

ஓர் அரசு பொறுப்பேற்பதற்கு முன்னால், ஒரு கட்சியானது தேர்தல் காலத்திலே சொல்கிற கொள்கை அறிவிப்புகளும், தேர்தலுக்குப் பின்னால் ஆட்சிப் பீடத்தில் ஏறிய பிறகு கொடுக்கின்ற திட்டங்களும் எந்த அளவிற்குச் செயல்படுகின்றது என்பதைப் பொறுத்துத்தான், அந்த ஆட்சியின் மீது மக்கள் வைக்கிற கருத்து நல்லதா, தீயதா என்பதைப் பரிசீலிக்க ஏதுவாக இருக்கும். ஆகவே, உள்ளாட்சித் துறை எந்த அளவிற்குச் செயல்படுகிறது என்பது ஒரு அரசின் நல்லாட்சியை, நல்ல பெயரை ஒத்ததாக இருக்கும் என்ற கருத்தை நான் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கவர்னர் அவர்களுடைய பேருரையின் மீது சொன்னதுபோல், நாட்டின் 80 சதவிகித மக்கள் வாழ்கிற கிராமப் பொருளாதாரத்தை மேம்படுத்த வேண்டும். கிராமப் பொருளாதாரம் மேம்பட்டால், நாடு மேன்மை அடைந்ததாக அர்த்தம் என்று சொன்னார்கள்.

அதற்குப் பிறகு, கிராமப் பஞ்சாயத்துத் தலைவர்களும், ஊராட்சித் தலைவர்களும் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகளாக இருக்க வேண்டுமென்று வற்புறுத்திச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அப்படி மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பஞ்சாயத்துத் தலைவர் மீதும், ஊராட்சித் தலைவர் மீதும் ஏதாவது நம்பிக்கை இல்லையென்று அந்த மன்றத்தின் பிரதிநிதிகள் விரும்பினார்களானால் அதற்கு என்ன வசதியும், வாய்ப்பும் உள்ளாட்சித் துறை செய்திருக்கிறது என்பதை அறிய விரும்புகிறேன். அப்படி ஏதாவது நம்பிக்கையில்லை என்று கொண்டு வருவதற்கு வசதியும், வாய்ப்பும் ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்று நான் இந்த அரசை வற்புறுத்திக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இருக்கிற பஞ்சாயத்துக்களில், எல்லாப் பஞ்சாயத்துக்களிலுமே நிதி நிலை நல்ல முறையில் இருக்கின்றது என்று கருதி விடாமல், எப்படி நலிந்த மில்களுக்கு, நலிந்த ஸ்தாபனங்களுக்கு அரசு பொருளுதவி செய்து, அந்த நலிந்த மில்கள், ஸ்தாபனங்களை ஊக்குவிக்கின்றதோ அந்த வகையில் நிதி வசதி இல்லாத பஞ்சாயத்துக்களுக்கு, யூனியனின் பொது நிதியிலிருந்தோ அல்லது அரசின் பொது நிதியிலிருந்தோ நிதி ஒதுக்கித் தந்து, அந்த நலிந்த பஞ்சாயத்துக்கள் நல்ல முறையில் செயல்படுவதற்கு உதவி வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. டி. பி. மு. பெரியசாமி] [1977 ஆகஸ்டு 8]

அடுத்தபடியாக, பஞ்சாயத்து, நகராட்சி போன்ற பகுதிகளிலுள்ள மாணவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகின்ற மதிய உணவு மகவும் மோசமாக, அளவு குறைந்ததாக இருக்கின்றது என்பது பரவலாகப் பேசப்பட்டு வருகின்றது என்பதை நாம் எல்லோரும் ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறோம். அப்படி இருக்கிற இந்த 'மிட்டே மில்ஸ்' திட்டத்தில், பஞ்சாயத்து யூனியன் சார்பாக இருந்தாலும் சரி, நகராட்சி சார்பாக இருந்தாலும் சரி, உணவுப் பொருட்களைக் கூட்டுறவுத் துறையின் மூலமாகத்தான் வாங்க வேண்டும், தனியார் துறையினருக்கு குத்தகைக்கு விடக் கூடாது என்பதை நான் அறிவித்துக் கொள்கிறேன்.

பஞ்சாயத்து யூனியன்களிலே உள்ள பள்ளிக்கூடக் கட்டிடங்கள் மோசமாக, இடிபாடுகள் உள்ளதாக இருக்கின்றன என்பதையும், அவைகளை நல்ல முறையில் வேகு வேகமாகச் செப்பனிட வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 12-40)

பஞ்சாயத்து யூனியனில் இருக்கக்கூடிய ஸ்ப்ரேயர்கள், டிராக்டர்கள் எங்கும் ஒழுங்காக இல்லாமல், மக்களுக்கு விவசாயிகளுக்கு நல்ல முறையில் பயன்படாமல் இருக்கின்றன. அதற்காக நல்ல மெக்கானிக்குகளை, அந்தத் துறையில் பயிற்சி பெற்றவர்களை நியமிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய மருந்துகள் நல்ல முறையில் வழங்கப்படவில்லை. அப்படி வழங்கினாலும் காலம் தாழ்த்தி வழங்குகிறார்கள். காலம் தாழ்த்தாது வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

எனக்கு முன்னாலே பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் திரு. லத்தீப் அவர்களும், திரு. மார்க்கபந்து அவர்களும் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் வாகன வசதிகளைப் பயன்படுத்தி ஒன்றிய வளர்ச்சித் திட்டங்களைப் பார்வையிடவும், ஒன்றியங்களில் நடைபெறும் வளர்ச்சித் திட்டங்களைச் சோதனையிடவும் வசதியாக இருக்கும் என்று சொன்ன கருத்தில் என்னையும் இணைத்துக் கொள்கிறேன். அங்குள்ள கமிட்டிகளில் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள், நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்களுக்குப் பிரதிநிதித்துவம் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொன்ன கருத்திலும் என்னை இணைத்துக்கொள்கிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சிலர் பேசும்போது இப்போது புரட்சித் திட்டங்கள், புரட்சித் தலைவரால்

1977 ஆகஸ்டு 8] [திரு. டி. பி. மு. பெரியசாமி]

அறிவிக்கப்பட்ட திட்டங்கள் என்றெல்லாம் பேசினார்கள். நான் ஒன்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். இந்த நாடு வெள்ளையன் கையிலிருந்து விடுதலை அடைந்த 1947 ஆம் ஆண்டுக்கு முன்னால், விடுதலை அடைந்தால் நாட்டில் பாலும் தேனும் கலந்து ஓடும் என்று சொன்னார்கள். பாலும் தேனும் ஓடாவிட்டாலும் பரவாயில்லை, குடிக்கக் கூழாவது, இருக்க இடமாவது இருந்ததா என்றால் இல்லை. 1947-ம் ஆண்டு முதல் 1977-ம் ஆண்டு வரை இன்று வரை மத்திய சர்க்காரில் ஆட்சி செய்கிற கட்சி காங்கிரஸ் கட்சி தான்—இன்று சொல்லப்படுகிற பெயர் வேண்டுமென்றால் 'ஜனதா' என்ற பெயராக இருக்கலாமே தவிர, அது பழைய கள் புது மொந்தையில் என்று சொல்லுவது போல்தான் ஆகும்.

இன்று மத்தியில் ஜனதா கட்சி ஆட்சிப் பிரதமர் அவர்கள் உண்மையான காந்திய பக்தர். காந்திய பக்தர் என்று சொல்லுகிற நேரத்தில் எங்கு பார்த்தாலும் மதுவிலக்குப் பற்றிப் பேசுகிறார். இன்னும் நான்கு ஆண்டுக் காலத்தில் மதுவிலக்கிலுள்ள குறைபாடுகளை ஒழிப்பேன் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். பொறுத்துப் பார்ப்போமாக!

(மணி அடிக்கப்பட்டு திரு. டி. இராமசாமி பேச அழைக்கப் பட்டார்.)

திரு. சோ. பாலகிருஷ்ணன் : உறுப்பினர் அவர்கள் பிரதமர் 'மதுவிலக்கை ஒழிப்பேன்' என்று சொன்னார்கள் என்று சொல்லுகிறார் . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : 'மதுவிலக்கை அமல் படுத்துவேன் என்று சொன்னார்' என்று சொல்லுங்கள். அடுத்து திரு. டி. ராமசாமி பேசுவார்.

திரு. டி. இராமசாமி : மாமன்றத்தின் தலைவர் அவர்களே, சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டத்திற்காக நிதி ஒதுக்கீடு செய்து அவையின்முன் ஒப்புதல் பெறுவதற்காக உள்ள இந்தப் புரட்சிகரமான நிதி ஒதுக்கீட்டுக்கும், இந்தத் துறைக்குப் பொறுப் பேற்றிருக்கின்ற, செயலாக்கத்திற்குத் தன்னை அர்ப்பணித்துக் கொண்டிருக்கிற உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் அவர்களுக்குப் பாராட்டைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்தத் திட்டத்தில் என்னுடைய கருத்துக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

[திரு. டி. இராமசாமி] [1977 ஆகஸ்டு 8]

ஊராட்சிப் பணிகளை நிர்வகிப்பதற்கு ஊராட்சி மன்றங்கள், ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன. ஊராட்சி மன்றங்கள், ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் உள்ள பகுதிகளில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிற மக்களுடைய வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்துவதற்காக ஒவ்வொரு துறையிலும் அதிகாரிகள் அந்த ஒன்றிய அளவிலே அமைந்திருக்கிறார்கள். கல்வி விஸ்தரிப்பு அதிகாரி, விவசாய விஸ்தரிப்பு அதிகாரி, கிராம சேவகர்கள், கிராம சேவகிகள். இன்னும் பல்வேறு அதிகாரிகள் அங்கம் வகித்துச் செயலாற்றி வருகிறார்கள். அப்படி அங்கம் வகித்து செயலாற்றி வருகிற இந்த நிலையில் எல்லா வகையிலும் ஊராட்சி மன்றங்கள், ஒன்றியங்கள் பகுதிகளில் வாழ்கிற மக்கள் வாழ்க்கைத் தரம் உயர்ந்திருக்கிறதா என்றால் முழுமையாக இல்லை என்று சொல்ல வேண்டிய நிலைமை இன்றும் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. வறட்சிப் பகுதிகள் என்று சொல்லப்பட்டு அந்த நேரத்திலே ஒதுக்கப்பட்ட நிதியாக இருந்தாலும் சரி, பஞ்ச நிவாரணம் என்ற அடிப்படையில் ஒதுக்கப்பட்ட நிதியாக இருந்தாலும் சரி, கிராமப்புறங்களுக்கு அதிகமாக ஒதுக்கீடு செய்திருந்தும் கூட, அது செல்வழிக்கப்பட்டிருந்தும் கூட, கிராமத்திற்குப் பயன்பட்டதா என்றால் நிச்சயமாக இல்லை, முழுக்க முழுக்க லாபம் அடைந்தவர் ஒப்பந்தக்காரர்கள்தான் என்று சொல்ல முடியும்.

கிராமப் புறங்களில் இணைப்புச் சாலைகள் போடுவதை மேற்கொண்டார்கள். இணைப்புச் சாலைகளுக்கு யூனியன் எஞ்சினியர் அனுமதித்த பிறகு, பி.டி.ஓ. கையெழுத்தான பிறகு, பணத்தை ஒப்பந்தக்காரர் பெற்ற பிறகும் இணைப்புச் சாலைகள் எப்படி இருந்தன என்றால் இணைப்புச் சாலைகளே இல்லையென்று சொல்லக்கூடிய அளவுக்குத்தான் நிலைமைகள் இருக்கின்றன. அது ஏதோ ரெடிமேட் ரோடாக இருந்ததே தவிர மக்களுடைய நன்மைக்காக அமைக்கப்பட்ட ரோடுகளா என்றால் இல்லை நிச்சயமாக இல்லை. அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலை அந்தப் பகுதியிலே கடைப்பிடிக்கப்பட்டு வந்திருக்கிறது. இராமநாதபுரம் தொகுதியைப் பொறுத்தமட்டில் இரண்டு யூனியன்கள் இருக்கின்றன, ஒன்று இராமநாதபுரம் ஊராட்சி ஒன்றியம், மண்டபம் ஊராட்சி ஒன்றியம் என்ற இரண்டு இருக்கின்றன. மண்டபம் ஊராட்சி ஒன்றியம் அதிகமான வருவாய் இல்லாத ஒன்றியமாக இருக்கிறது. அங்கே பணியாற்றக்கூடிய ஆசிரியர்களுக்குச் சம்பளம்கூட

1977 ஆகஸ்ட் 8]

[8திரு. டி. இராமசாமி]

கொடுக்கப்படாமல் 10 மாதம் 12 மாதம் கழித்துத்தான் சம்பளம் கொடுக்கக்கூடிய அவல நிலையில் இருக்கிறது. அதோடு மட்டுமல்லாமல் அங்கே கிராமங்களிலே வாழுகின்ற மக்கள் அன்றாடம் பஸ்களிலே வந்து ஏறுவதற்கு இணைப்புச் சாலைகள் கூட முறையாக இல்லை. ஏராளமான பணத்தைச் செலவழித்துக்கூட அந்த மக்களின் வாழ்க்கைத் தரம் உயரவில்லை.

அடுத்து கல்வியை எடுத்துக் கொண்டால் அந்த ஊராட்சி ஒன்றியத்திலே இருக்கின்ற ஆரம்பப் பள்ளிகள் அவலமான நிலைமையில் இருக்கின்றன. குழந்தைகள் கிழிந்த உடையுடன் பள்ளிக்கு வருகின்றன, பள்ளிக் கட்டடங்களைப் பார்த்தால் தென்னங்கீற்றால் உள்ள கூரை அமைத்து இருக்கிறார்கள், ஓட்டையாக இருக்கின்றன, கட்டடங்களாக இருந்தால் அவைகள் எல்லாம் எப்போது இடிந்துவிழுமோ என்ற நிலைமையில் இருக்கின்றன, இவற்றை யெல்லாம் நம்முடைய அரசு கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அந்தப் பகுதியிலே குடிநீர்ப் பிரச்சனை இன்னும் இருக்கிறது. முழுமையாக குடிநீர்த் திட்டங்கள் பலன் அளிக்கவில்லை. அங்கே இராமேஸ்வரம் நகரியம் என்று 1966 ஆம் ஆண்டிலே அன்றைய தினம் ஆண்டு கொண்டிருந்த காங்கிரஸ் நிர்வாகம் என்ன காரணத்தாலோ பேரூராட்சியாகச் செயல்பட்டுக் கொண்டிருந்ததை மாற்றி நகரியமாக ஆக்கியது. பதினைந்து ஆண்டுகளாக ஆகியும் இன்னும் அது நகரியமாக இருந்து கொண்டிருக்கிறது. மக்களுடைய பிரதிநிதிகள் இல்லாத அமைப்பாக இருந்து வருகிறது, அது மக்கள் பிரதிநிதிகள் கொடுக்கக்கூடிய அமைப்பாக மாற்றியமைக்கப் பட வேண்டுமென்ற கோரிக்கை நீண்டநாட்களாக அந்த மக்களிடத்திலே இருக்கிறது, அது மட்டுமல்ல; அங்கே அழிந்து போன தனுஷ்கோடியில் இருந்து குடிபெயர்ந்து மக்கள் அங்கே வந்துகொண்டிருப்பதாலும், மீனவர் சமுதாய மக்கள் அங்கே அதிகமாக இருப்பதாலும், அந்தப் பகுதியிலே மக்கள் நெருக்கம் அதிகமாக இருப்பதாலும், அடிக்கடி அங்கே சுற்றுலாப் பயணிகள் வந்துபோகின்ற காரணத்தாலும் மக்களுடைய பிரதிநிதிகள் அங்கே செயல்பட்டால்தான் அன்றாடப் பிரச்சனைகளைக் கவனித்துத் தீர்க்க முடியும், ஆகவே அந்த வாய்ப்பை இந்த அரசு விரைவிலே ஏற்படுத்தித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. டி. இராமசாமி]

[1977 ஆகஸ்ட் 8]

கிராம சேவக்குகள் இருக்கிறார்கள் ஒவ்வொரு ஒன்றியத்திலேயும் இருக்கிறார்கள், அவர்களுடைய வேலை என்ன என்றே தெரியவில்லை. அவர்கள் கிராமங்களில் உள்ள பணிகளை மேற்கொள்வது இல்லை. அலுவலகத்திற்குச் சென்று கையெழுத்துப் போட்டுவிட்டு விட்டுக்குப் போய்விடுகிறார்கள். கிராமத்திலே போய் நாம் கிராம சேவக்குகள் வந்தார்களா என்று கேட்டால் வந்து 1 மாதம் 2 மாதம் ஆகிறது என்று சொல்கிற நிலைமை தான் இருக்கிறது. அந்த ஊழியர்களை ஒன்றியச் செயலாளர்களாக நியமிக்கலாம். கிராமங்களுக்கு ஒதுக்கப்படுகின்ற தொகை மக்களுக்குப் போய்ச் சேருகிறதா என்பதைக் கண்காணித்து புரட்சித் தலைவர் தலைமையில் அமைந்திருக்கிற இந்த அமைச்சரவை, ஏழை எளிய மக்களுக்காக அமைந்திருக்கிற இந்த அமைச்சரவை, கிராம மக்கள் வாழ்க்கை உயரவேண்டுமென்று சொன்ன அறிஞர் அண்ணாவின் வழித்தோன்றல் புரட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய தலைமையில் உள்ள இந்த அமைச்சரவை கிராமங்களுக்கு வளர்ச்சிக்கு நிதி ஒதுக்கி அந்த நிதி முழுவதும் மக்களுக்குப் பூரணமாகப் போய்த் கிடைக்கிறதா என்று அதிகாரிகளைக் கண்காணிக்கக்கூடிய அளவிற்கு கீழே உள்ள அதிகாரிகளைக் கண்காணிக்கக்கூடிய அளவிற்கு காண்ட்ராக்ட்காரர்களை கண்காணிக்கக்கூடிய அளவிற்கு ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு எனக்குப் பேசுவதற்கு வாய்ப்பளித்த தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்து விடைபெறுகிறேன். வணக்கம்.

(பிற்பகல் 12-50)

* திரு. க. அன்பழகன் : சட்டப் பேரவைத் தலைவரவர்களே, சமுதாய வளர்ச்சி-ஊராட்சி வளர்ச்சி என்ற தலைப்பில் ஏறத்தாழ 32 கோடியே 12 இலட்சம் ரூபாய் அளவிற்கு நிதி ஒதுக்கீடு கேட்டு விவாதிக்கப்படுகின்ற இந்தக் கோரிக்கையின்மீது திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பாக என்னுடைய கருத்துக்களை எடுத்துக் கூறுவதில் நான் மகிழ்ச்சியடைகிறேன். 32 கோடி அளவிற்கு நிதி ஒதுக்கீடு மாநில அரசின் சார்பிலே தரப் பட்டாலும் ஏறத்தாழ 132 கோடியே 55 இலட்சம் ரூபாய் அளவிற்கு இந்த மானியக் கோரிக்கையினுடைய அடிப்படையிலும், தூண்டுதலினாலும், ஊக்கப்படுத்தும் திறத்தினாலும் எல்லா ஒன்றியங்களின் சார்பாகச் செலவிடப்படவிருக்கின்றது

1977 ஆகஸ்டு 8] [திரு. க. அன்பழகன்]

என்பதைக் காணும்பொழுது வளர்ச்சியடைந்து வரும் இந்தத் துறை மேலும் மிகப்பெரிய வளர்ச்சிக்குரியதாக இருக்கிறது என்பதை நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

பல்வேறு தரப்பிலும் உள்ள மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் கிராமங்கள் புறக்கணிக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்ற உணர்வின் காரணமாகப் பல்வேறு கோணங்களிலே அவர்கள் கண்டனம் தெரிவித்ததைக் கொண்டு கிராமங்களின் வளர்ச்சிக்கான நிதித் தேவை மிகவும் அதிகமாக இருக்கிறது என்பதைத்தான் நாம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டுமே தவிர கிராம ஆட்சி முறையும், ஊராட்சி ஒன்றிய ஆட்சி முறையும் தோற்று விட்டன என்றோ அல்லது பயனில்லாமல் போய் விட்டது என்றோ அல்லது ஒன்றியத் தலைவர்களும், ஊராட்சி மன்றத் தலைவர்களும் ஊழல் செய்து விட்டார்கள் என்றோ மொத்தமாகப் பேசுவது நம்முடைய சமுதாயத்தை நாமே நம்பாதவர்களாக மாறியிருக்கிறோம் என்று பொருள் படுவதோடு நாமேகூட நம்பிக்கைக்கு உரியவர்களாக இல்லாமல் ஆகிவிட்டோம் என்ற எண்ணத்தை உண்டாக்குமே தவிர நம்பிக்கையோடு செயல்படுவதற்கு இடம் தராது என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

ஏறத்தாழ ஆறேழு ஆண்டுக்காலமாக ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் மூலமாக வட்டார வளர்ச்சிப் பணிகளை மிக வேகமாக வளர்க்க வேண்டுமென்ற ஆர்வம் ஏற்பட்டது. அதற்குத் தூண்டுதல் உணர்ச்சியாக 1952 ஆம் ஆண்டிலே வட்டார வளர்ச்சித் திட்டங்கள் தோன்றினாலும் இந்த ஏழுபெட்டு ஆண்டுக்காலத்தில் நல்ல வளர்ச்சி ஏற்பட்டது என்பதை இந்தச் சட்டப் பேரவையில் வைக்கப்பட்டிருக்கின்ற குறிப்பு எட்டில் 9-வது பக்கத்தில் பார்க்கும்பொழுது யாரும் உணர்ந்து கொள்ள முடியும். 1970-71-ம் ஆண்டு 65 கோடி 26 இலட்சம் ரூபாய் மொத்தத்தில் ஒதுக்கிடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. 1971-72-ம் ஆண்டு 72 கோடியே 7 இலட்சம் ரூபாயும், 1972-73-ல் 77 கோடியே 14 இலட்சமும், 1973-74-ல் 94 கோடியே 69 இலட்சமும், 1974-75-ல் 104 கோடியே 22 இலட்சமாக உயர்ந்து, 1975-76-ல் 111 கோடியே 23 இலட்சமாக உயர்ந்தது. பிறகு 1976-77-ம் ஆண்டு 116 கோடியே 25 இலட்சம் ரூபாயாக வளர்ந்துதான் இன்றைய நிலை ஏற்பட்டுள்ளது என்பதையும், அப்படிப்பட்ட வளர்ச்சியிலேயும் திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு பெரும்பங்கு செலுத்தியிருக்கிறது என்பதையும் நான் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

[திரு. க. அன்பழகன்] [1977 ஆகஸ்டு 8]

இணைப்புச் சாலைகள் அழிந்து போய்விட்டன என்று வருத்தப் படுபவர்களுக்கு நான் நினைவூட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். முதன்முதலாக எந்தக் கிராமத்திலும் போடப்படுகின்ற சாலையும் நிலைத்திருப்பது மிகவும் கடினம். மறுமுறை அல்லது மூன்றாவது முறை போடப்பட்ட பின்னர்தான் அந்தச் சாலைகள் நிலைத்து இருக்கும் என்பதையும், கிராம வளர்ச்சிப் பணி ஆற்றிய காரணத்தினால்தான் கிராமங்களின் இணைப்புச் சாலைகளுக்கு அதிகாரிகளின் பார்வை வந்தது என்பதையும் நான் இடையிலே நினைவுபடுத்த வேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது என்று கருதுகிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல, இந்த அளவிற்குச் சிறப்பாகப் பணியாற்றக் கூடிய நிலையில் உள்ள ஏறத்தாழ 374 ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் வாழ்கின்ற மக்கள் ஏறத்தாழ 3 கோடியே 21 இலட்சம் பேர்களாகும். தமிழகத்தினுடைய மொத்த மக்கள் தொகையிலே ஏறத்தாழ 75 சதவிகிதம், நூற்றுக்கு 75 பேர் என்ற அளவில் கிராமங்களிலேதான் வாழ்கின்றார்கள். அவ்வளவு பேர் வாழும் கிராமப் பகுதிகளின் வளர்ச்சியிலே அரசு மேலும் அக்கறை செலுத்த வேண்டுமென்பதற்கும், அரசினிடத்திலிருந்து பெற வேண்டிய உதவியை ஒன்றியங்கள் பெற்று எந்தெந்த வகையிலே செயலாற்ற முடியுமோ அந்த வகையிலே ஒன்றியங்கள் நடவடிக்கை எடுத்துச் செயல்படுத்தச் செய்வதற்கும் அவைகளைச் சுட்டிக்காட்டித்தான் வழிவகைகளைக் கூறுவது அவசியம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ஆனால் இன்றைக்கு 374 ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் இருக்கின்றன என்றால் 50 அல்லது 60 ஒன்றியங்கள் ஒரு இலட்சத்துப் பத்தாயிரம் மக்களுக்கு மேலாக, ஒரு இலட்சத்து இருபதாயிரம் மக்களுக்கு மேலாகக் கொண்டதாக இருக்கின்றன என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். ஒவ்வொரு ஒன்றியத்தினுடைய நிர்வாகமும், ஒன்றியத்தின் அலுவல் செம்மையாகவும் நடந்து பயன்பட வேண்டுமானால் ஒன்றியத்தின் தலைவராக யார் வந்தாலும், நோடித் தேர்தல் முறையின் மூலமாக வந்தாலும் அல்லது வேறு எந்த முறையிலே வந்தாலும் அவர்கள் மக்களுக்கு நல்ல தொண்டு செய்ய வேண்டுமென்றால், ஏறத்தாழ 60,000 முதல் 80,000 மக்கள்தான் ஒரு ஒன்றியத்தினுடைய பொறுப்பில் இருக்க வேண்டும். எனவே, பெரியதாக இருக்கின்ற 50, 60 ஒன்றியங்களை

2.1977 ஆகஸ்டு-8] [திரு. க. அன்பழகன்]

இரண்டாகப் பிரிப்பதில் அரசு உடனடியாகக் கவனம் செலுத்த வேண்டும். அப்படிச் செய்தால் இப்பொழுது 374 என்ற கணக்கில் இருக்கின்ற ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் ஏறத்தாழ 450 ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் என்று ஆகுமேயானால், உடனடியாகப் பெரிய ஒன்றியங்கள் இரண்டாகப் பிரிக்கப்படுமேயானால் எதிர்காலத்திலே ஒன்றியங்கள் மக்களுக்கு அதிகமாகப் பயன்படும் என்பதை நான் தெரிவிப்பது அவசியம்.

அதேபோல், இன்றைக்கு ஒன்றியத் தலைவர்களெல்லாம் நீக்கப் பட்டதன் விளைவாக செயல்பட முடியாத நிலைமை பல இடங்களிலே ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பது அரசுக்கும் மிக நன்றாகத் தெரியும். அங்கே டிவிஷனல் டேவலப்மென்ட் ஆஃபிசர் என்றிருக்கிற கோட்ட வளர்ச்சி அலுவலர் ஏறத்தாழ 6, 7 ஒன்றியங்களை ஒன்றாகக் கவனிக்க வேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. அப்படி கவனிக்கப்படுகிறபொழுது வளர்ச்சிப் பணிகள் தடைப்படுகின்றன.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை.)

ஒரு மாவட்ட நலத்துறை வளர்ச்சி அலுவலர் ஏற்கனவே இருக்கிற பணிகளோடு, மேலும் 6, 7 ஒன்றிய வேலைகளைக் கவனிக்கிற காரணத்தினால், அவருடைய பொறுப்பில் இந்தப் பணிகளைக் கவனிக்கிற காரணத்தினால், ஒன்றியப் பணிகள் விரைவுடன் செயற்படாமல் தடைப்படுகின்றன என்பதை நாம் கவனிக்காமல் இருக்க முடியாது.

அடுத்து, சர்சார்ஜை 1 ரூபாயிலிருந்து 2½ ரூபாய் வசை, நிலவரி மீது விதித்து வாங்கலாம் என்றுள்ள நிலையின்படி, பல ஒன்றியங்கள் செயல்பட்டு வந்திருக்கின்றன. அப்படி மொத்தத்தில் ரூ. 13 கோடி ஒன்றியங்கள் வசூலித்தால், ரூ. 13 கோடி அரசிடம் மானியமாகக் கிடைக்கிறது. இந்த ரூ. 26 கோடியை 374 ஒன்றியங்கள் வளர்ச்சிப் பணிகளுக்குச் செலவிட முன்வருகிற பொழுது ஏற்படுகிற ஒரு சிக்கலை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். அவர்கள், இதற்கான தீர்மானங்களை நிறைவேற்றி, நடைமுறைப்படுத்த முடியாத அளவுக்கு, மாவட்ட ஆட்சித் தலைவருக்கு அத் தீர்மானங்கள் அனுப்பப்பட்டு அதற்குப் பின்னர், டைரக்டர் ஆஃப் ரூரல் டேவலப்மென்ட் என்ற ஊரக வளர்ச்சித் துறையினருடைய இயக்குநருக்கு அனுப்பப்பட்டு, அந்தத் தலைமை இடத்திலே

[திரு. க. அன்பழகன்] [1977 ஆகஸ்டு 8]

யிருந்து அனுமதி கிடைக்கத் தேவைப்படுகிற காலம் இரண்டு மூன்று மாதமாகும். ஆகவே, அந்த முறை இருப்பதன் காரணமாக இந்தக் காலதாமதம் ஆகிறது என்ற ஒரு எண்ணமும் இருக்கிறது. ஒவ்வொரு திட்டமும் விதிமுறைகளின்படி ஏற்கத்தக்கவையாக இருக்குமானால், அவற்றை உடனடியாகச் செயல்படுத்தக்கூடிய அதிகாரம் அந்தந்த ஒன்றியங்களுக்கு இருக்க வேண்டுமென்று பல கட்டத்திலே எடுத்துச் சொல்லப்படுகிறது. ஒருவேளை, அப்படி இயலாவிடில் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரே, மாவட்டம் முழுவதற்கும் நிர்வாகத் தலைவர் என்ற முறையில் அவர் அதற்கான அனுமதி வழங்கவேண்டுமென்று இருக்குமானால் தலைமையகத்திற்கு வருவதினால் ஏற்படக் கூடிய தாமதத்தை நாம் தவிர்க்க முடியும்.

வளர்ச்சிப் பணிகளுக்கு நாம் எவ்வளவு தொகை ஒதுக்கினாலும், அந்த வளர்ச்சிப் பணிகளுக்கும், நாம் ரூ. 100 செலவிடுகிற பணிக்கு, ரூ. 50, ரூ. 70 உதவி செய்வது என்ற முறையிருந்தால், ரூ. 100, ரூ. 70 என்ற முறை வைத்திருந்தாலும் கூட, பஞ்சாயத்துக் களிலே, பள்ளிக்கூடம் கட்டுகிற காரியம், மேல்நிலை நீர்த் தேக்கத் தொட்டி கட்டுகிற காரியம், இவைகளுக்கெல்லாம் $\frac{1}{4}$ பங்கு மக்களுடைய கான்ட்ரிபியூஷன் வசூலிக்க வேண்டுமென்ற நிலைமையிருக்கிற காரணத்தாலே, ஏழைகள் மிகுதியாக இருக்கிற கிராமங்களிலே, வருமானம் குறைவாக உள்ள விவசாயிகள் உள்ள கிராமங்களிலே, 4-ல் 1 பங்கு நிதி திரட்ட முடியாத நிலைமையிலே, வறிய பஞ்சாயத்துக்கள் மேலும் வறுமையிலே இருக்கின்றன; ஓரளவு, வளம் உள்ளவை, ஓரளவு ஈடுகட்டுகின்றன; மிகுந்த வளம் உள்ளவை, முதலிடம் வகிக்கின்றன. எனவே, ஒன்றியங்களை ஒன்றிலிருந்து ஆறு தரம் எனப் பிரித்து, அந்தத் தரத்திற்கேற்ப பங்கீடு விகிதாசார முறையை வைத்திருப்பதைப் போன்று, மிகத் தாழ்ந்த நிலையிலேயுள்ள ஊராட்சிகட்கு விதிவிலக்கு அளிக்க வேண்டும். கிராமங்களிலே 100-க்கு 80 பங்கு அளவுக்குக் கூட, நிதி உதவுவது என்ற முறை சில ஒன்றியங்களுக்கு கல்விக்கும் மற்றவைகளுக்கும் வைத்திருப்பதை எண்ணிப் பார்த்தால், அந்த முறையிலே ஒரு ஊராட்சியில் தலைக்கு எவ்வளவு வருமானம் என்று வீதக் கணக்கிட்டு, அந்த வருமானத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு முழு நிதியையும் ஒன்றியமும், அரசும் ஏற்று, அந்தத் திட்டங்களை நிறைவேற்ற வழிவகை காண வேண்டுமென்று நான் குறிப்பிடுவது அவசியம் என்று கருதுகிறேன்.

1977 ஆகஸ்டு 8] [திரு. க. அன்பழகன்]

அடுத்து நான் தெரிவிக்க விரும்புவது, கிராம வளர்ச்சியிலே மிக முக்கியமான கடமை, இன்றைக்குச் செலவிடப்பட வேண்டிய பங்கு குடிநீர்த் திட்டத்திற்காகத்தான் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பலரும் வளமான பகுதியிலே இருந்து வந்தவர்களுக்கூட, குடிநீர்த் தட்டுப்பாடு மிகப் பெரிதாகப் போய்விட்டது என்று தெரிவித்தார்கள். இராமநாதபுரம் மாவட்டத்திலேயிருந்து வந்தவர்கள் குடிநீர்த் தட்டுப்பாடு எந்த அளவுக்கு இருக்கிறது என்று கூறினார்கள். தஞ்சை மாவட்டத்திலேயிருந்து வந்தவர்களும் விவசாயத்திற்குத் தண்ணீர் பெறுவதிலே இருக்கிற தடைகளையும் அதனால் சில இடங்களில் குடிதண்ணீர்த் தட்டுப்பாட்டையும் தெரிவித்தார்கள். இன்னொரு பக்கத்திலே, திருவண்ணாமலை, அனையடுத்தது, தண்டராம்பட்டு, பக்கத்திலே கலசப் பாக்கம் ஆகியவிடங்களிலேயுள்ள தண்ணீர்த் தட்டுப்பாடுபற்றித் தெரிவித்தார்கள். குடியாத்தம் தொகுதி உறுப்பினர், அவருடைய தொகுதியிலே இருக்கிற தண்ணீர்த் தட்டுப்பாட்டைத் தெரிவித்தார். ஏறத்தாழ மாநிலம் முழுவதும் குடிதண்ணீர்த் தட்டுப்பாடு என்ற நிலைமையிருக்கிறபொழுது, குடிநீர்த் திட்டத்திற்காக, எல்லாவித செலவுக்கும், கொள்ளை நோய் போன்ற நோய்கள் பரவக்கூடிய இடங்களில் ரூ. 1 கோடியும், மற்றப் பகுதிகளுக்கு ரூ. 2½ கோடியும், மற்ற சிறு திட்டங்களுக்கு ரூ. 50 இலட்சம் என்றும் ஆக, ரூ. 5 கோடி ஒதுக்கியிருந்தாலும், அதைச் செயல்படுத்துவதிலே சில தினங்கள் தாமதித்தாலும் உடனடியாகக் குடிநீர் கிடைக்க நாம் வழி செய்தவர்களாக ஆகமாட்டோம்.

இன்றைக்கு நாடு முழுவதும் கிராமங்களில் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கும் குடிநீருக்கான குழாய்கள்—ஹாண்ட் பம்ப்ஸ்—கையினால் அடிக்கிற பம்புகள் இவைகள் பழுதுபடாமல் செயல்படுத்த வேண்டிய நிலைமை வரும்போது, அவைகளை உடனுக்குடன் பழுதுபார்க்கிற நிலைமைகூட ஒன்றியங்களிலே இல்லை. ஊராட்சி

(பிற்பகல் 1-00)

ஒன்றியங்கள் இதற்காகச் செலவழித்து அந்தக் குழாய்களைப் பழுது பார்க்க முடியாத நிலையில், இந்த ஒரு இடத்தில் குடிநீர் பம்பு பழுது பட்டால் 2, 3 நாட்களில் 100, 200 ரூபாய்

[திரு. க. அன்பழகன்] [1977 ஆகஸ்டு 2]

கூட செலவழித்துப் பழுது பார்க்க அதிகாரமில்லை. இப்போது குடிநீர் வடிகால் வாரியத்தின் மேற்பார்வை இருப்பதால் ஒரு ஊராட்சியில் பம்ப் செட்டு வேலை செய்யவில்லை என்றால் மாவட்டத் தலைநகருக்கு எழுதி, அனுமதி பெற்று அதன் பிறகு செலவழிக்க வேண்டும் என்கிற நிலைமை வருகிறபோது 15, 20 நாட்கள் ஆகின்றன. ஒரு பம்ப்செட்டு பழுதடைந்து அந்தக் கிராமத்தினுடைய தேவை 10 நாள் 20 நாள், ஒரு மாதம் நிறைவேற்றப் படாமல் போய்விட்டால் மக்கள் மிகுந்த சிரமத்திற்கு ஆளாக நேரிடும். எனவே, உடனடியாகச் செயல்பட வழிகாண வேண்டும். 'அட்மினிஸ்டிரேடிவ் ரூல்ஸ்'களை மாற்றுவதன் மூலம் ஏற்பாடு செய்யமுடியும். எவ்வளவோ லட்சங்கள் ஒன்றியங்களிலே செலவாகிறது. குடிநீருக்கான பம்ப் செட்டுகள் பழுதடையுமானால், செலவிட ஒரு குறிப்பிட்ட தொகையை, ஒன்றியத்தினுடைய 'டிஸ்கிரிஷனரி ஃபண்டாக' ஒதுக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். பஞ்சாயத்துகளிலே கூட, மின் விளக்கு எரியா விட்டால் அவர்களே இன்றைக்கு மின்சார பல்புகள் வாங்கலாம் என்று முறை இருக்கிறது. அவர்கள் அதை நிறைவேற்றுகிறார்களா, இல்லையா என்ன சிக்கல், என்று எனக்கு முழு அளவுக்குத் தெரியாது. பஞ்சாயத்துகளிலே கூட குடிநீருக்கு மட்டும் செலவிட்டு அது பற்றிய குறிப்பை அனுப்புவார்களானால், அதை மேல் அதிகாரிகள் ஏற்றுக்கொள்கிற அளவுக்கு ஒரு முறை மேற்கொள்ளலாம் என்று தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

குடிநீர்த் திட்டத்தை நிறைவேற்றுகிறபோது, திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு, நகரங்களுக்குக் குடிநீர் தருகிறபோது இடையிலேயுள்ள 20, 30 கிராமங்களுக்கு அந்தக் குடிநீர்த் திட்டத் தாலே பயன் கிடைக்க வழி செய்தது. ஏறத்தாழ ஒரு கோடி ரூபாயில் போடப்பட்ட கோவில்பட்டி குடிநீர்த் திட்டம் தாமிராணி ஆற்றிலே இருந்து கொண்டு வரப்படுகிற குடிதண்ணீர் திட்டம் மூலம் இடையிலே இருக்கிற ஒட்டப்பிடாரம் போன்ற கிராமங்களுக்கும், கோவில்பட்டியைத் தாண்டி எட்டையபுரம் போன்ற கிராமங்களுக்கும் அதே தண்ணீரைத் தரவேண்டுமென்ற முறையை ஏற்படுத்தியிருந்தோம். ஆகவே ஒரு நகரத்திற்கோ ஒரு சிறு நகரத்திற்கோ தண்ணீர் எடுத்துச் செல்லும்போது, அதன் மூலமாக ஓரளவுக்கு அந்த வழியிலுள்ள பல கிராமங்களுக்கு நன்மை செய்திருக்கிறோம். அந்த முறை தொடர்ந்த கடைப் பிடிக்கப்படுமானால், குடிநீர்த் திட்டத்தாலே மக்களுக்கு

1977 ஆகஸ்டு 8]

[திரு. க. அன்பழகன்]

நன்மை கிடைப்பது சற்று எளிதாகும் என்று தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அதுமட்டுமல்ல, இன்றைக்குக் குடிநீர் பற்றாக்குறையை மாற்றுவதற்கு 'கிராஷ் புரோகிராம்' தேவை. இங்கே பேசிய உறுப்பினர்கள் அனைவரும் இங்கே காவிரி ஓடுகிறது, தாமிரபரணி ஓடுகிறது, வகை ஓடுகிறது. ஆனால் குடிக்க தண்ணீர் இல்லை என்று சொன்னார்கள். ஆற்றுத் தண்ணீரைவிட, கிராம மக்களுக்கு நாம் விஞ்ஞான அறிவைப் பயன்படுத்தி, நிலத்தடி நீரைக் கொண்டு குடிநீர் தரவேண்டும். இல்லை என்றால் ஆற்று நீரைக் குழாய்கள் மூலம் சிறு கிராமங்களுக்குக் கொண்டு வரவேண்டுமென்றால்—நெடுந்தூரத்திற்குக் கொண்டு வரவேண்டுமென்றால் செலவுத்தொகை கட்டுபடி ஆகாது. எனவே நிலத்தடி நீரைக் குடிநீராகப் பயன்படுத்துகிற முறையில் பல கிராமங்களுக்குச் சேர்த்து திட்டமிட்டு குடிநீர் வழங்கப்படுமானால், அது சிறந்த வழி என்று நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இன்றைக்குக் குடிநீர் வாரியத்தில் 'ரிக்ஸ்' துணைபோடும் கருவிகள் போதுமான அளவில் இல்லை. பிடபிள்யூ.டி.லே அல்லது விவசாய இலாகாவில் இருக்கிறது என்கிறார்கள். வறட்சியால் குடிநீருக்கு நெருக்கடி ஏற்பட்டபோது, ரிக்ஸ்கள் வேறு மாநிலத்திலே இருந்து கடன் பெற்று 6 மாதம் பயன்படுத்தப்பட்டன, அவைகளை வாங்க பல லட்சம் செலவாகும் என்ற முறையில், அவ்வாறு கடன் வாங்கப்பட்டன. ஆகவே இப்போது அவைகளைப் பெற்று வறட்சியான ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலேயும் 10, 20 ரிக்ஸ்கள் மூலமாகத் துறை போட்டு, தண்ணீர் கிடைக்க வழிவகை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்த சாலைகள் போடுவது, பராமரிப்புச் செய்வது என்பது மிக முக்கியமான கடமை. கிராம வளர்ச்சி தகுந்த அடிப்படையிலே உருவாகவேண்டுமானாலும், மக்களுடைய அன்றாட வாழ்க்கை வசதிக்காக இருந்தாலும் சரி, கிராம இணைப்புச் சாலைகள் மிக அவசியமாகிறது. அப்படிப்பட்ட சாலைகளுக்கு நாம் ஒதுக்கி இருக்கிற நிதி எவ்வளவு என்று பார்ப்போமானால் சமுதாய வளர்ச்சி கோரிக்கையைச் சார்ந்த நிதி இணைப்பு வெளியீடு; பக்கம் 31-ல் 1975-76-ம் ஆண்டிலே சாலைகளுக்காக ஒதுக்கப்பட்ட தொகை 345 லட்சம் ரூபாய், கணக்குப்படி செலவிடப்பட்டிருக்கிறது. 1976-77-லே 326 லட்சம் அகற்காகத் திட்டமிடப்பட்டு, வேறு சில வறட்சிப் பணிகளில் வேலை வாய்ப்பு

[திரு. க. அன்பழகன்] [1977 ஆகஸ்டு 8]

வழங்கப் படவேண்டுமென்ற காரணத்தால் 491 லட்சம் ஆக உயர்ந்திருக்கிறது. ஆனால் இந்த ஆண்டு ஒதுக்கப்பட்டிருப்பதோ 250 லட்சம் ரூபாய்தான். கிராம வளர்ச்சிக்கு சாலை இணைப்புத் திட்டம் மிக, மிக முக்கியம். ஏனென்று சொன்னால் சாலை வளர்ச்சி என்பது பல்வேறு வகையில் கிராம மக்களுக்கு ஒரு புதிய நம்பிக்கை ஏற்படக் காரணமாக இருக்கிறது.

இந்தச் சாலை வளர்ச்சித் திட்டம், சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டங்கள் தவிர பக்கம் 124-ல் மற்றவற்றிற்காகத் தரப்பட்டிருப்பது இந்தச் சாலை பராமரிப்பாகும். 1974-75-ன் கணக்குப்படி 218 லட்சம், 1975-76-லே 193 லட்சம் திருத்த மதிப்பீடு 206 லட்சம். இந்த 1977-78-ம் ஆண்டு மதிப்பீடு 225 லட்சம் என்று தரப் பட்டிருக்கிறது. இது போதுமானதாக இல்லை. கிராமப்புற சாலைத் திட்டங்களுக்காக ஏறத்தாழ 373 லட்சம் 1974-75-லே செலவிடப்பட்டிருக்கிறது. 1975-76-லே 345 லட்சம் செலவிடப் பட்டது. 1976-77-ல் அது 491 லட்சம் 1977-78-க்கு 250 லட்சம் நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இப்படி நிதி ஒதுக்கீடு குறைந்ததனால் கிராமச் சாலைகள் போடப்படுவது தடைப்படும்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: ரூரல் ரோடில் கிராமப்புறச் சாலைகள் திட்டப்படி அரசாங்கமே சில சாலைகளை ஏற்றுக் கொண்டதால் அந்தத் தொகை இதிலே காட்டப்பட வில்லை. அதனால் இப்போது ஒதுக்கப்பட்டிருப்பது குறைவாகத் தெரியும். அதையும் சேர்த்துப் பார்த்தால் 3 கோடி ரூபாய்க்கு வரும்.

திரு. க. அன்பழகன்: வேறு தலைப்பிலே எடுத்துக் கொள்ளப் பட்டாலும் இப்போது ஒதுக்கப்பட்டிருப்பது மிகவும் குறைவானதாகும். “ரீ மெட்டலிங்” “லிங்க் ரோட்”, தார் போடுவது, இன்னும் சொல்லப் போனால் இருக்கிற ரோடுகளை “மெயின்ட் னேன்ஸ்” செய்வது, அதாவது பராமரிப்பது ஆகியவற்றிற்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் தொகை மிகவும் குறைவாகும். இன்னும் அதிகமாக ஒதுக்கீடு செய்திருக்க வேண்டும்.

அதே போல வேளாண்மைத் துறையில் கடன்களும் முன்பணமும் என்ற தலைப்பில் கொடுக்கப்பட்டுள்ளதும் மிகவும் குறைவாகும். விவசாயக் கடன்களுக்கு 5-வது ஐந்தாண்டு திட்டம்

[1977 ஆகஸ்டு 8]

[திரு. க. அன்பழகன்]

களின் அடிப்படையில் மாநிலத் திட்டத்தில் வேளாண்மை கடன்களுக்காக 1975-76-ல் கொடுக்கப்பட்டது 311 லட்சம் ஆகும். 1976-77-ல் 10 லட்சம்; 1977-78-ல் 5 லட்சம். விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கப்படும் இந்தக் கடன்கள் அவர்களுக்கு மிக, மிக அவசியமான ஒன்றாகும். எனவே இந்த வகையில் ஒதுக்கியுள்ள தொகை மிகவும் குறைவாக உள்ளது.

வேலை வாய்ப்பை அதிகப்படுத்துவதன் மூலம் கிராமப்புறத்தில் உள்ள மக்களுக்கு நல்வாழ்வு ஏற்படச் செய்ய முடியும் என்ற கருத்து இங்கே பேசப்பட்டது. அதற்காக ஒரு பெரிய திட்டத்தை இந்திரா காந்தி அவர்களால் தமிழ்நாட்டில் 50, 60 ஆயிரம் கிராமங்கள் உள்ள தமிழ்நாட்டில் ஏதோ ஒரு 11 கிராமங்களில் யாரோ சொன்ன அடிப்படையில் சோமங்கலம் திட்டம் என்ற பெயரில் நிறைவேற்றப்பட்டது. ஒருவருக்கு 400 ரூபாய் மாத வருமானம் கிடைக்க வேண்டும் என்பதற்காக காளை மாடுகள், பசு மாடுகள் இவைகளை வாங்குவதற்கு கடன்களை ஏற்பாடு செய்தார்கள். இப்படி எதிர்பார்த்தபடி அவர்களுக்கு 400 ரூபாய் கூடக் கிடைக்க வில்லை. இந்திரா காந்திக்கு கட்டுப்பட்ட ரூபாய் வருமானம் கிடைத்ததா என்றால் இல்லை. மாதம் 200 அரசு, மிகுந்த பயபக்தியோடு, கடமையுணர்வோடு நிறைவேற்றியது இந்த சோமங்கலம் திட்டம். நான் உள்ளபடியே கேட்கிறேன் 50, 60 ஆயிரம் கிராமங்கள் உள்ள தமிழ்நாட்டில் ஏதோ ஒரு 11 கிராமங்களில் மட்டும், உடம்பிலே எத்தனையோ உறுப்புகள் இருக்கும்போது, அழுக்கைப்போக்க நெற்றியை மட்டும் கழுவி, நெற்றியை என்று சொன்னால் கூடச் சரிவராது, மூக்கு துனியை மட்டும் கழுவிக்கொள்கிற காரியத்தைப்போல், ஒரு காரியம் 20 அம்சத் திட்டம் என்ற பெயரால் நிறைவேற்றப்பட்டது. அது தொடர்ந்து செயல்படுத்தப்படுமானால், அதை மறுபரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 1-10)

அப்படி, 11 கிராமங்களுக்கு மட்டும் என்று கிடைக்கிற நன்மையை பரவலாக்கி, சமுதாயம் முழு அளவில் பயன்பெறத் தக்க வகையில் நிறைவேற்றினால் ஒரு கிராமம் பெறும் நன்மையைப் பார்த்து மற்றவர்களுக்கு பொருமை உண்டாக்கு

[திரு. க. அன்பழகன்] [1977 ஆகஸ்டு 8]

கின்ற நிலைமை எல்லாம் மாறி, சமுதாயம் குறிப்பிடத் தக்க வளர்ச்சியைப் பெறும். கால்நடை வளர்ச்சித் துறையில் இருந்ததைப் போல ஒரு வளர்ச்சி வட்டாரம்—50 கிராமங்கள் கொண்டது ஒரு வளர்ச்சி வட்டாரம் என்று எடுத்துக் கொண்டு ஒரு ஃபேஸ்ட் புரோக்கிராம் போடப்பட்டால் அது நல்ல முறையில் பயன்படுமே தவிர, அதிகாரிகளுக்கு வேலை கொடுக்க வேண்டுமென்ற முறையில் நாட்டிற்குப் பயன் படாத திட்டங்களைத் தீட்டுவதால் சமுதாயம் நன்மை பெறுது என்ற என் கருத்தைக் கூற கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

கிராம மக்களுக்கு வேலைவாய்ப்புத் தர இந்தத் துறையில் அதிகமான வாய்ப்புகள் இருக்கின்றன—அவற்றை பயன்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும், என்ற முறையில் ஊரக மனித சக்தியைப் பயன்படுத்தும் திட்டம் மேற்கொள்ளப்பட்டது. பக்கம் 47-ல் ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் மூலம் நிறைவேற்றப்பட்டது என்று காணப்படுவது ரூ. 14 லட்சம் 1975-76-இன் கணக்குப்படி செலவு செய்யப்பட்டது—ஊரக மனித சக்திக்காக. 1976-77-இல் ஒரு லட்சம்தான் செலவிடப்பட்டது. காரணம் ஏதும் தரப்படவில்லை. ஆட்சி அதிகாரிகள் கையில் இருந்த காரணத்தால், மனித சக்தியை மதித்திருக்க மாட்டார்கள். ஆனால், 1977-78-இல், அந்த ஒரு லட்சமும் இல்லாமல் விடப்பட்டிருக்கிறது. மக்கள் பிரதி நிதிகளின் அரசு தீட்டியிருக்கிற இத்திட்டத்திலும், மனித சக்திக்கு பயன் இல்லாமல் போகிறதே, ஏன் என்று எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். அதிலேயும், குடிநீர்த் திட்டம் என்ற தலைப்பில், கிராம வேலைத் திட்டங்கள் என்பதிலே, 1975-76-இல் ரூ. 191 இலட்சம் செலவிடப்பட்டது. 1976-77-இல் 140 இலட்சமாகக் குறைந்திருக்கிறது. கிராமிய வேலைத் திட்டங்கள்—கிணறு வெட்டிக்கொள்வது போன்ற வேலைகள் போன்ற திட்டங்கள்—இது 140 லட்சமாகக் குறைகிறது. இப்படி ஒவ்வொரு பகுதியையும் பார்த்தால் ஊரக வேலைவாய்ப்பு விரைவுத்திட்டம்—பக்கம் 48—1975-76-ல் 17.59 லட்சம்—ஊரக வேலைவாய்ப்புக்கான விரைவுத் திட்டம். அக்கிட்டத்திற்கு 1977-78-ல் நிதி ஒதுக்கப்பட வில்லை. இது இல்லாமலே போய்விட்டது. இலட்சம் பேர் அல்லது 50 ஊரார் பேர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு உருவாக்கும் என்றெல்லாம் பெருமை பேசுகிற அரசு ஏன் இதற்கு நிதி ஒதுக்கீடு செய்யவில்லை என்று தெரியவில்லை.

1977 ஆகஸ்டு 8] [திரு. க. அன்பழகன்]

அதேபோல, சமுதாயக் கிணறுகள் கட்டுவதற்காகவும், ஆற்று நீரேற்றும் திட்டத்திற்காகவும் ஊராட்சிகளுக்குக் கடன்கள் என்ற தலைப்பிலே 1975-76-லே 6.29 இலட்சம் ஒதுக்கப்பட்டது. 1976-77-இல் 2 ஆயிரம்—மக்கள் ஆட்சி இல்லாத காரணத்தால் —2 ஆயிரம். இப்போது, இந்த ஆண்டு, 1 ஆயிரம். இந்த அளவுக்குச் சில பகுதிகள் புறக்கணிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. வேலைவாய்ப்புக்களை உருவாக்கித் தருவதற்கு வழியில்லை.

குடிநீர் வாரியம் ஏற்படுத்தப்பட்ட காரணத்தால்தான் இன்றைக்குக் குடிநீர்ப் பிரச்சினையின் அளவைப் பற்றி இந்த அளவுக்குத் தீர்மானிக்க முடிகிறது. 1971-லிருந்து 1976 வரை குடிநீர், வடிகால் வாரியத்திற்காக, ரூ. 50 கோடி செலவிடப்பட்டது. கிராமங்களுக்கும், நகரங்களுக்குமாக, குடிநீர்த் திட்டம் தீவிரமாகச் செயல்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது என்பதையும், அந்த குடிநீர், வடிகால் வாரியத்தின் ஆற்றலைப் பொறுத்துத்தான் மக்களின் குடிநீர்த் தேவையை நிறைவேற்ற முடியும் என்பதையும் நான் இந்த நேரத்திலே நினைவூட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

சமுதாய வளர்ச்சிக் கோரிக்கையைச் சார்ந்த நிதி இணைப்பு என்று வெளியிட்டிருக்கிறீர்கள். இதில், நிதியை இணைத்து வெளியிட்டிருப்பதாகத் தெரியவில்லை. ஏதோ, புள்ளி விவரம்—1975-76, 1976-77, 1977-78 என்ற புள்ளி விவரங்களை இணைத்து அறிக்கை யாகத் தந்திருக்கிறீர்கள் என்று நான் சொல்வேனெயானால் வருத்தப்பட மாட்டீர்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

இந்தத் துறையில் பொறுப்புள்ளவர்கள் இருக்கிறார்கள். இந்தத் துறையில் பல்வேறு பணிகளையும் இணைத்து தொகுக்கக் கூடிய வர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆனால், “இண்டக்ரேட்டட் வியூ” என்ற முறையில் எல்லாவற்றையும் இணைத்து வகைப்படுத்திப்பும், தொகுத்தும் பார்க்கக் கூடியவர்கள் இல்லாத காரணத்தால் இந்தத் துறை, நிர்வாகத் துறை, செம்மையாகப் பயன்பட முடியாத நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று கருதுகிறேன். சில நல்ல திட்டங்கள்—குடும்ப நலத் திட்டம் போன்றவை, மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் ஊக்கப்படுத்தி செயல்படுத்தியதன் காரணமாக, ஓரளவுக்கு குடும்ப நலத் திட்டம் நல்ல முறையில் செயல்பட்டிருக்கிறது. அமைச்சர் அவர்கள் இந்த நிதி இணைப்பு வெளியிட்டின் 71-ஆம் பக்கத்தை எடுத்துப் பார்க்க வேண்டும். நவீன

[திரு. க. அன்பழகன்] [1977 ஆகஸ்டு 8]

மருந்தகங்கள், ஆயுர்வேத வைத்திய மருந்தகங்கள், சித்த வைத்திய மருந்தகங்கள், யூனனி மருந்தகங்கள்—இவை எல்லாம்—முறைப்படுத்தியது—209 என்ற புள்ளி விவரம் இருக்கிறது. முறைப்படுத்தியது—ரெகுலரைஸ்ட். ஊரகத்தில் இருக்கும் மற்றவை 395 மருந்தகங்கள்.

71-வது பக்கத்தில் முறைப்படுத்தப்பட்ட மருந்தகங்களின் எண்ணிக்கை 209 என்றிருக்கிறது. அடுத்து 96-வது பக்கத்தில் முறைப்படுத்தப்பட்ட மருந்தகங்களின் எண்ணிக்கை 212 என்றிருக்கிறது. அதேபோல் 71-வது பக்கத்தில் ஊரக மருந்தகங்களின் எண்ணிக்கை 395 என்றிருக்கிறது. 96-வது பக்கத்தில் ஊரக மருந்தகங்களின் எண்ணிக்கை 411 என்றிருக்கிறது. ஒரே அறிக்கைதான். அதற்கு அடுத்த பக்கத்தில். இன்னொரு பகுதியில், அரசினர் மானியம் பெற தகுதியுள்ள மருந்தகங்கள்—பெற்றுக் கொண்டிருக்கிற மருந்தகங்கள்—எண்ணிக்கை 80 என்றிருக்கிறது. செங்கற்பட்டு 6, வட ஆற்காடு 8, தென் ஆற்காடு 9, என்று இப்படி வளர்ந்து அரசினர் மானியம் பெற தகுதியுள்ள மருந்தகங்கள் 80 என்று தரப்பட்டிருக்கிறது. இந்த இரண்டுக்கும் இடையே வேறுபாடு இருக்குமோ என்று கருதுகிறேன். ஆனால் அது ஒரு இடத்திலும் வெளியிடப்படவில்லை. ரெகுலரைஸ்ட் டிஸ்பென்ஸரிஸ், மானியம் பெறத் தகுதியுள்ள மருந்தகங்கள் என்ற முறையில் 80-க்கு மானியம் வழங்கப்படுகிறது. ஏறத்தாழ 1975-ம் ஆண்டில் இவற்றில் 30 அல்லது 35 மருந்தகங்கள் அரசால் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டன. திருக்கடையூர், கந்தர்வகோட்டை, வில்லிவாக்கம், வீரகேளம்புதூர் இவை எல்லாம் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டன. இவை எல்லாம் சேர்ந்துதான் 80 என்று இங்கு பட்டியல் தரப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. மு. கருணாநிதி: அமைச்சர்களுடைய பி.ஏ.-க்கள் பேரவைக்குள் வருவது மரபு அல்ல.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பி.ஏ.க்கள் உள்ளே வரக்கூடாதுதான்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம்: வந்தவர் பி.ஏ. அல்ல. ப்யூன். அவருக்கு தொப்பி வசதிகள் இல்லை; அதை வாங்கிக் கொடுப்பதற்கு முயற்சி எடுக்கும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1977 ஆகஸ்டு 8]

[திரு. க. அன்பழகன்]

திரு. க. அன்பழகன் : அரசினர் மானியம் பெறத் தகுதி
புள்ள மருந்தகங்கள், ஒன்றியங்களினால் அப்படி நடத்தப்படுகிற
மருந்தகங்கள் 80 என்றிருக்கிறது. நலத்துறைக்கும் இந்தத்
துறைக்கும் இடையே எடுத்துக் கொள்ளப்பட்ட மருந்தகங்கள்
பற்றித் தெரிவித்திருக்க வேண்டும். அதை இந்தக் குறிப்பில்
ஏற்றியிருக்க வேண்டும். அதை இந்தக் குறிப்பில்
ரெகுலரைஸ்ட் டிஸ்பன்ஸரிஸ் என்று ஒரே பட்டியலில் வேறுபட்டு
தரப்பட்டிருக்கின்றன. ஒருவேளை, அமைச்சர் காளிமுத்து
அவர்கள் இவை எல்லாம் சாதாரணப் பிரச்னை என்று கருதக்
கூடும். மொத்தத்தில் இனிதான் பிரச்னையே புரிய ஆரம்பிக்கும்.

அடுத்து, 97-வது பக்கம் இணைப்பு 7-ல், ஒன்றிய மருத்துவ
அலுவலர்கட்கு எல்.எம்.எஸ். அண்டு எல்.எம்.பி.டி.,
எம்.எஸ்.ஜி.சி.ஐ.எம். ஆகிய மருத்துவ பட்டதாரிகட்கு மாதம்
ஒன்றுக்கு வழங்கப்படும் அரசாங்க நிதி உதவி ரூ. 125. அவர்
களுக்கு மாதமொன்றிற்கு ஊராட்சி ஒன்றியத்தால் வழங்கப்படும்
நிதி உதவி ரூ. 62.50. மொத்தம் மாதம் ஒன்றுக்கு ரூ. 187.50
என்றிருக்கிறது. அதேபோல் எல்.ஐ.எம். படித்தவர்களுக்கும்
ரூ. 100 ப்ளஸ் ரூ. 50 மொத்தம் ரூ. 150 என்றிருக்கிறது. மருத்துவ
உதவியாளர்களுக்கு 70 ப்ளஸ் 35 ரூபாய் 105 என்றிருக்கிறது.
புள்ளிவிவரங்கள் முழுவதும் தவறு. 1975-ம் ஆண்டு அக்டோபரில்
அரசாங்கத்தால் வெளியிடப்பட்ட ஜி.ஓ. நம்பர் 2444 எண்
உள்ளதின் மூலம் மாதம் ஒன்றுக்கு வழங்கப்படுகிற அரசாங்க
நிதி உதவி ரூ. 125 என்பது ரூ. 150 ஆகவும், ரூ. 100
என்பது ஏறத்தாழ 120 ஆகவும் என்று நினைக்கிறேன்.
ரூ. 70 என்பது ரூ. 105 ஆகவும் உயர்த்தப்பட்டுள்ளது.
அதற்கேற்றவாறு ஒன்றியத்தில் தரப்பட வேண்டியது ரூ. 62.50
என்பது ரூ. 75 என்றும், ரூ. 50 என்பது ரூ. 75 என்றும்,
ரூ. 35 என்பது ரூ. 52.50 என்றும் உயர்த்தப்பட்டு, ஆணை பிறப்
பிக்கப்பட்டு, நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. இதில்
அளிக்கப்படுவது மொத்தம் 187½ என்று சொல்லப்படுகிறது.
எல்.எம்.எஸ். முதலான தகுதிக்குப் படித்துவிட்டு பணியாற்ற
கின்றவர்களுக்கு 225 ரூபாய் தரப்படுகிறது. இந்த 225 என்றிருப்
பதை 300 ரூபாய் என்று தரப்படவேண்டும் என்று கேட்டு,
அதைக் கொடுக்க வேண்டும் என்ற முயற்சியும் இருந்தது. ஆனால்
அப்போதிருந்த—நிதிப்பற்றாக்குறை காரணமாக அது நடை
முறைக்கு வரவில்லை. ஆக இப்போது தரப்பட்டிருக்கின்ற புள்ளி

[திரு. க. அன்பழகன்] [1977 ஆகஸ்டு 8]

விவரம் 1975 அக்டோபர் மாதத்திற்கு முற்பட்ட விவரங்களாக இருக்கிறது. அதற்குப் பின்னர் 1976-ம் ஆண்டில் ஜனநாயக ஆட்சிப் போய் அதிகாரிகளின் ஆட்சி நடந்தது. ஆகவே இந்தத் துறை அதிகாரிகள் புள்ளிவிவரங்கள் தருவதில் போதிய அளவு கவனம் செலுத்தவில்லை என்பதை நான் நினைவூட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இறுதியாக நான் குறிப்பிட விரும்புவது, உள்ளாட்சி மன்றங்களின் பிரதிநிதிகளாக சட்டமன்ற மேலவைக்கு 7 பேர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்படவேண்டும். அவர்கள் இல்லாத நிலைமை ஏறத்தாழ 1½ ஆண்டு இருந்திருக்கிறது. ஆகவே இனிமேலாவது உடனடியாக சட்டமன்ற மேலவைக்கு உள்ளாட்சி மன்றப் பிரதிநிதிகளைத் தேர்ந்தெடுப்பதற்கு வழிவகை காண வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மேலும், கம்யூனிட்டி டெவலப்மென்ட்—டிமான்ட் நம்பர் 28-என்று கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்ற ஆங்கில வெளியீட்டில், 8, 9-வது பக்கத்தில், “லெங்த் ஆஃப் லிங்க் ரோட்ஸ்” என்கின்ற விளக்கத்தில் 31—12—1971 முடிய போடப்பட்ட கிலோ மீட்டர் 31,957 என்று வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது. 1972-ல் 36,644 என்று போடப்பட்டிருக்கிறது. 1973-ல் 35,114 என்று இருக்கிறது, அதன் பின்னர், 36 ஆயிரம், அதன்பின் 36,720, அதன்பின் 36,786 என்றெல்லாம் வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது. இதில் 1972-க்கு பின் 1973-ல் எப்படி கிலோ மீட்டர் குறைந்திருக்க முடியும்? இப்படித் தவறாகப் போடப்பட்டிருக்கின்ற காரணத்தால், எங்களைப் போன்றவர்களுக்குப் பல இடர்பாடுகள் ஏற்படுகின்றன.

அதே போன்று தான், “நம்பர் ஆஃப் எலிமென்டரி ஸ்கூல்ஸ்” என்பதில் இந்தப் புள்ளிவிவர புத்தகத்தில் தமிழாக் கத்தில் 78,616 என்று இருக்கிறது, ஆனால் ஆங்கில வெளியீட்டில்

1977 ஆகஸ்டு 8] [திரு. க. அன்பழகன்]

18,616 என்று இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட சிறு தவறுகளைச் சொல்வதின் நோக்கம், முக்கியமாக அரசு அலுவலர்கள் இப்படிப்பட்ட புள்ளிவிவரங்களை அச்சிட்டுத் தருகிற நேரத்தில் இன்னும் அதிகக் கவனமாக இருந்தால், விவரங்கள் தெளிவாக விளங்கும்.

இந்த மான்யத்தைப் பொறுத்தவரையில், பஞ்சாயத்து சர்சார்ஜ் என்ற இனத்திலிருந்து வருகின்ற நிதி, அரசாங்க மான்யம், மற்றுமுள்ள வரிவசூல் இதிலிருந்து கிடைக்கின்ற நிதி, இவற்றில் இருந்து, பஞ்சாயத்து யூனியன் ஒவ்வொன்றிலும் எந்த அளவுக்கு மூலதனம் கொடுக்கப் படுகிறது, என்பதையும், தெளிவுபடுத்தி, மான்யக் கோரிக்கை மொத்த விவரம் தனியாக இருந்தாலும், எந்தெந்த அளவுக்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்கின்ற விவரங்களையும் இந்த அறிக்கை யோடு இணைப்பு அறிக்கையாக, கோரிக்கையாக அல்ல—கொடுத்தால் இன்னும் நல்ல தெளிவான விளக்கங்களைப் பெற முடியும். இப்போதுள்ள விவரங்கள் அதற்கான தெளிவைப் பெற்றிருக்க வில்லை என்பதையும் கூறி, இந்தத் துறை மேலும் மேலும் வளருகின்ற ஒரு துறையாக இருக்கின்ற காரணத்தால் இதில் மேலும் அதிக கவனம் செலுத்துவது அவசியம் என்பதையும் தெரிவித்து, இந்த மான்யக் கோரிக்கையின் மீது என் கருத்துக்களை இத்துடன் முடித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கா. காளிமுத்து: பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, சமுதாய நல வளர்ச்சி திட்டத்தின் இந்த மான்யக் கோரிக்கையின் அடிப்படையில் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் விழுமிய பல கருத்துக்களை வழங்கியதற்காக என் நன்றியை தெரிவித்துக் கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். நாளுக்கு நாள் வளருகின்ற துறை ஆண்டுக்கு ஆண்டு வளருகின்ற இந்த துறையில் பேராசிரியர் அவர்கள் இந்த அவை

[திரு. க. அன்பழகன்] [1977 ஆகஸ்டு 8]

முன் கருத்துக்களை எடுத்து வைத்தார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. திருவேங்கடம் அவர்கள் பேசும்போது, மற்ற மாநிலங்களோடு ஒப்பிடும்போது நமது மாநிலத்திற்கு ஒதுக்கியிருக்கும் நிதி குறைவு என்று குறிப்பிட்டார்கள் என்று கருதுகிறேன். நமது மாநிலத்தையும் மற்ற மாநிலங்களையும் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது, நம்முடைய மாநிலம் முன்னணியில் நிற்கிறது என்பதையும், நாம் அதிகமான அளவு நிதி ஒதுக்கியிருக்கிறோம் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அதிலும் உள்ளாட்சித் துறையைப் பொறுத்த அளவில் . . .

திரு. பி. எஸ். திருவேங்கடம்: நான் குறிப்பிட்டது, நிதியைப் பற்றி அல்ல, மற்ற மாநிலங்களில் இருக்கின்ற அதிகாரங்களை ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது, நம்முடைய மாநிலத்தில் இருக்கின்ற அதிகாரங்கள் குறைவாக இருக்கிறது என்று தான் குறிப்பிட்டேன் என்பதை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கா. காளிமுத்து: அந்தக் கருத்தும் கூட தவறு தான். முக்கியமாக சிறப்பாக ஊராட்சி மன்றம், ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் நமது மாநிலத்தில் எவ்வாறு நடைபெறுகின்றன என்பதை அறிந்து கொள்ள மேற்கு வங்காளத்திலுள்ளவர்கள் இங்கு வந்து பயிற்சி பெறுகின்ற அளவுக்கு இந்தத் துறை நம் மாநிலத்தில் முன்னேறியிருக்கிறது, அது மட்டுமல்ல.

இந்தியாவிலேயே தலைசிறந்த வகையில், சிறப்பான அளவுக்கு நம்முடைய மாநிலத்தில் இந்தத் துறை விளங்குகிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். காந்தியடிகள் கண்ட ராமராஜ்யம் மலர்ந்திட வேண்டும், அதற்கு வழிகாட்டியாக நிற்கக்கூடிய மாநிலமாக இருப்பது தமிழ்நாடு தான் என்பதை மிகவும் பெருமையோடு தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

1977 ஆகஸ்ட் 8] [திரு. கா. காளிமுத்து]

அது மட்டுமல்ல. இந்தியாவிலேயே மிகச் சிறந்த ஊராட்சி ஒன்றியமாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருப்பதும் தமிழ்நாடு தான். அதேபோல், இந்தியாவிலேயே மிகச் சிறந்த கிராம நல ஊழியராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருப்பதும் தமிழ்நாட்டிலேதான் என்பதை மிகப் பெருமையோடு தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இங்கே பேசிய உறுப்பினர்கள், பல கருத்துக்களை எடுத்துச் சொன்னார்கள். பேராசிரியர்கள் அவர்கள் மொத்தத்திலே கடந்த ஆண்டைக் காட்டிலும் அதிகமான நிதி ஒதுக்கியிருக்கிறது என்று தெரிவித்ததிலே, சில தனித்தனி தலைப்புகளில் எந்த அளவுக்குக் குறைந்திருக்கிறது என்பதையும் சுட்டிக் காட்டினார்கள். மொத்தத்தில், அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தேர்தல் களத்திலே நிற்கிற நேரத்திலும் சரி, அதற்குப் பிறகு ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்ட நேரத்திலும் சரி, மிக ஆழமாக சுட்டிக்காட்டியது இந்த குடிதண்ணீர் திட்டத்தைப் பற்றி. இந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்கு உரிய முறையிலே எல்லா நடவடிக்கைகளையும் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். 140 லட்சம் ரூபாய் குடிதண்ணீருக்காக, மற்றத் தலைப்புகளிலே வருவதைக் காட்டிலும், அதிகமாக இந்தத் துறைக்கு வழங்கப்பட்டிருக்கிறது.

அது மட்டுமல்ல. குடிநீர் வடிகால் வாரியம் பின்னர் 7 கோடி ரூபாய் செலவிட இருக்கிறது என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். 4,000 கிராமங்களிலே 31-3-1978-க்குள் குடிநீர் வழங்குகின்ற குழாய்கள் பொருத்துவதற்கானத் திட்டங்கள் தயாரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அந்த அளவிற்கு நாம் நிச்சயம் செயல்படுவதற்கு திட்டமிட்டிருக்கிறோம் என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[திரு. கா. காளிமுத்து] [1977 ஆகஸ்ட் 8]

மாண்புமிகு உறுப்பினர் வரதராஜன் அவர்கள், ஊராட்சி பேரூராட்சியாக ஆக்கப்படுவதைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். “பேரூதான் பெத்த பேரு, தாக நீளு லேது” என்று குறிப்பிட்டார்கள். அந்த “தாக நீளு லேது” என்பதைப் புரிந்து கொண்டுதான் குடிதண்ணீர் திட்டத்திற்காக இவ்வளவு தொகை ஒதுக்கி, சிறந்த முறையில் செயல்படுவதற்கு இந்த அரசு முன் வந்திருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

குழாய்கள் பழுதடைகின்ற நேரத்தில், அவைகளைப் பழுது பார்ப்பதற்கு ஊராட்சி ஒன்றியங்களிலே பணியாளர் இல்லாமல், குடிநீர் வடிகால் வாரியத்திலிருந்து பழுது பார்க்கின்ற காரணத்தால், தாமதம் ஏற்படுகின்றது என்று பேராசிரியர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள் என்று கருதுகிறேன். முதலிலே அப்படிப்பட்ட முறை இருந்து, அதற்குப் பிறகு அந்த முறையில் சிக்கல்கள் இருந்ததாலே, அந்த முறை மாற்றியமைக்கப்பட்டுள்ளது. அவர் இன்னொன்றையும் குறிப்பிட்டார்கள். துளை போடுகின்ற கருவிகள் நம்மிடத்திலே குறைவாக இருக்கிறதென்றும், ஆகவே, அந்தக் கருவிகள் அதிகமாகப் பெறவேண்டுமென்றும் குறிப்பிட்டார்கள். குடிநீர் வாரியத்திலே இருக்கின்ற கருவிகளோடு, விவசாயத் துறையிலே இருக்கின்ற கருவிகளையும் சேர்த்தால், ஏறத்தாழ 117 கருவிகள் இருக்கின்றன. மற்ற மாநிலங்களை நாம் நாடிச் செல்கின்ற நிலை இருக்காது என்பதையும் நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

உறுப்பினர் வரதராஜன் அவர்கள் வேதனையோடு குறிப்பிட்டார்கள். ஊழல்களின் உறைவிடமாக இருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டார்கள். ஒட்டுமொத்தமாக அப்படிச் சூற்றஞ்சாட்டுவது தவறு. சில இடங்களிலே தவறுகள் இருக்கலாம் இந்தத் தவறுகளின் காரணமாக, இந்தத் தத்துவமே தவறு என்று பின்வாங்கி விடக்கூடாது.

1977 ஆகஸ்ட் 8] [திரு. கா. காளிமுத்து]

அரசாங்கம் உள்ளாட்சித் துறைகளுக்கு அதிக அதிகாரங்களைக் கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறது. அதிக அதிகாரங்கள் கொடுப்பதற்கு வழிவகைகள் உருவாக்கப்பட வேண்டுமென்று கருதுகிறேன். சில தவறுகள் ஏற்படாமல் தடுப்பதற்கு—பேராசிரியர் அவர்கள் குறிப்பிட்டதுபோல் சிலவற்றை செலவு செய்வதற்கு ஊரக வளர்ச்சித் துறையிலிருந்தும், மாவட்ட ஆட்சி தலைவரிடத்திலிருந்தும் ஒப்புதல் வழங்கப்படுகிறது—நடை பழகுகின்ற பிள்ளைக்கு சிலகாலம் நடைவண்டி தேவைப்படுகின்றது என்ற அளவிலே வைக்கப்படுகின்றதே தவிர, ஊராட்சி பொறுப்புகளை பெல்லாம் அரசாங்கமே பார்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்ற எண்ணத்தில் வைக்கப்படவில்லை. நாளுக்கு நாள் பரவலாக வழங்கப்படும்.

1958-ல் ஊராட்சி சட்டம் உருவாக்கப்பட்டது. அதற்குப் பிறகு அந்தச் சட்டத்திலே பல திருத்தங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. இங்கே கூட, மாண்புமிகு உறுப்பினர் சகோதரர் லத்திப், அதற்குப் பின் மார்க்கப்பந்து, பெரியசாமி போன்றவர்கள் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களும் ஊராட்சி நிர்வாகத்தில் பங்கேற்று, கண்காணிக்கின்ற உரிமைகள் இருக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டார்கள்.

ஊராட்சிச் சட்டம் என்பது திருத்தவே முடியாத வேத புத்தகம் என்று வைத்திருக்கவில்லை. நடைமுறையிலே என்னென்ன சிக்கல்கள் இருக்கின்றன என்ற சோதனைகளைச் செய்ததற்குப் பிறகு, தேவைப்பட்டால் திருத்தங்கள் செய்வதற்குத் தயாராக இருக்கிறோம். இந்திய அரசியல் சட்டமே பல்வேறு திருத்தங்களுக்காக பலமுறை திருத்தப்படும் சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. எனவே, பஞ்சாயத்துச் சட்டத்தை திருத்து

[திரு. கா. காளிமுத்து] [1977 ஆகஸ்ட் 8]

வகில் தவறில்லை. அதிலும், நேரடித் தேர்தல் என்று நாம் அறிவித்திருக்கிறோம். அந்த வகையில் திருத்துவதற்கு நாம் தயாராக இருக்கிறோம்.

(பிற்பகல் 1-30)

அதை எந்தெந்த வகையில் திருத்துவது, என்ன உரிமைகளை வழங்குவது என்ற வகையில் அரசு சிந்தித்துக் கொண்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

சாலை மேம்பாட்டைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். பேராசிரியர் அவர்கள் குறிப்பிடுகிற நேரத்தில் சொன்னார்கள்--கடந்த ஆண்டைக் காட்டிலும் ஒதுக்கீடு குறைவாக இருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டார்கள். அவர்களுக்குப் பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்--225 லட்சம் ஸ்தல சாலை மானியத்திற்காக ஒதுக்கியிருப்பதோடு மட்டுமல்லாமல் மத்திய அரசு திட்டத்தின் அடிப்படையில் ஊரகவளர்ச்சி இயக்குநரும், இந்தத் துறையின் செயலாளரும் டில்லி சென்று பேச்சுவார்த்தை நடத்தி முடித்துவிட்டு வந்திருக்கிறார்கள். கிராமப்புற சாலை மேம்பாட்டுக்காக இந்த ஆண்டு 1½ கோடி ரூபாய் செலவிட இருக்கிறது என்பதை மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அவையின் அனுமதி யோடு வாக்கெடுப்புக்குப் பின் தீர்மானம் நிறைவேறுகிற வரை பேரவையின் நிகழ்ச்சிகள் நீட்டிக்கப்படுகின்றன.

மாண்புமிகு திரு. கா. காளிமுத்து : பல கிராமங்களுக்கு இணைப்புச் சாலைகள் இல்லையென்ற வேதனைக் குரலைப் பல உறுப்பினர்கள் எழுப்பினார்கள். கடந்த காலத்தில் வேலைகளே நடக்கவில்லை என்று பழைய அரசைக் களங்கப்படுத்த வேண்டுமென்பதற்காகச் சொல்லவில்லை. ஆங்காங்கு இருக்கும் சூழ்

1977 ஆகஸ்ட் 8] [திரு. கா. காளிமுத்து]

நிலைகளை உணர்த்த வேண்டுமென்ற நிலைமையில் கிழக்கு இராம நாதபுரம் பகுதியை நேரடியாகப் பார்த்திருக்கிறேன்— அங்கிருக்கும் நண்பர்கள்கூடக் குறிப்பிட்டார்கள். ஒரு கிராமத்திலிருந்து செல்ல, அவசரமாக மருத்துவ உதவி தேவைப் படுகிற நேரத்தில், பெண்கள் பிரசவ வேதனைப்படுகிற நேரத்தில் கட்டிலில் வைத்து நாலுபேர் தூக்கிச் செல்லக்கூடிய அளவுக்கு சாலைகள் இல்லாத சூழ்நிலை இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட கிராமப் புற இணைப்புச் சாலைகளை உருவாக்க வேண்டுமென்ற எண்ணத்தின் அடிப்படையில்தான் இந்த அரசு இந்த இனத்தில் ஏறத்தாழ ஒன்றரைக் கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறது.

இந்த உள்ளாட்சித் துறையில், ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் இருக்கின்ற பணியாளர்களின் பணி முறையாக வரையறுக்கப்பட வில்லை என்று குறிப்பிட்டார்கள். கிராம சேவகர்களுக்கு என்ன வேலை என்றே தெரியவில்லை என்ற வகையில் குறிப்பிட்டார்கள். ஊர்நல உதவியாளர்களின் பணியை வரையறுக்கும் திட்டம் வகுக்கப்பட்டிருக்கிறது. செயல்படுத்தப்படும் என்று குறிப்பிட்டுச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

சகோதரர் சுந்தரராஜ் அவர்கள் பேசுகையில் குறிப்பிட்டார்கள்—ஆங்காங்கு இருக்கின்ற ஆசிரியர்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று. பல இடங்கள் பள்ளிக் கட்டிடங்களையே இன்னும் கட்ட முடியவில்லை. ஊராட்சி ஒன்றியப் பள்ளிக் கட்டிடங்களைக் கட்டுவதற்கும், பழுதடைந்த கட்டிடங்களைப் பழுது பார்ப்பதற்குமே நிதி வசதி இல்லை. ஆகவே, இருக்கக்கூடிய நிதியைக் கொண்டு மாவுக்கேற்ற பணியாரம் என்ற வகையில் முதலில் பள்ளிக்கூடங்களை எடுத்துக்கொண்டு பழுது பார்த்து, புதிய கட்டிடங்களைக் கட்டிய பிறகு, பள்ளி ஆசிரியர்

[திரு. கா. காளிமுத்து]

[1977 ஆகஸ்ட் 8]

களுக்கு வீடுகள் கட்டிக் கொடுப்பதைப் பற்றி நிதிவசதிக்கேற்ப சகோதரர் சுந்தரராஜ் சொல்லக்கூடிய கருத்துக்களைச் சிந்திக்கலாம்.

சில ஒன்றியங்கள் மிகப் பெரிதாக இருக்கின்றன, அந்தக் காரணத்தால் நிர்வாகச் சிக்கல்கள் ஏற்படுகின்றன என்று மன்ற உறுப்பினர்களும், பேராசிரியர் அவர்களும் குறிப்பிட்டார்கள். இந்தத் தேர்தலுக்கு முன்பாக சில ஒன்றியங்களைப் பிரிக்கும் செயற்குறிப்பு அரசிடம் இருக்கிறது என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இந்த மாமன்றத்தில் பேசிய புதுக்கோட்டை மாவட்ட உறுப்பினர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள்—திருவரங்குளம் ஒன்றியம் மிகப் பெரிய ஒன்றியமாக இருக்கிறது. போகலூர் ஒன்றியம் மிகப் பெரிய ஒன்றியமாக இருக்கிறது என்று சுட்டிக் காட்டினார்கள். அந்த எண்ணங்களின் அடிப்படையில் அந்த ஒன்றியங்களைப் பிரிக்கும் செயற்குறிப்பும் அரசிடம் இருக்கிறது. திரு கலியமூர்த்தி அவர்கள் சுட்டிக்காட்டினார்கள்—காட்டுமன்னார்கோயில் ஒன்றியத்திலிருந்தும், கீரபாளையம் ஒன்றியத்திலிருந்தும் சில பஞ்சாயத்துகளை எடுத்து புதிதாக திருமுட்டம் ஒன்றியமாக அமைக்கும் செயற்குறிப்பு அரசின் பரிசீலனையில் இருக்கிறது.

கால்நடை விஸ்தரிப்பு அதிகாரி, உதவியாளர்கள் ஊராட்சி ஒன்றியக் கட்டுப்பாட்டில், ஆளுகையில் இருந்தவர்கள் அந்தத் துறைக்குத் திரும்ப எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். அதை மற்றைய துறைகளோடு கலந்து முடிவு செய்ய வேண்டும்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எடுத்துச் சொன்ன பல கருத்துக்களை நான் மனதில் இடம் பெறச் செய்திருக்கிறேன். மீண்டும் நடவடிக்கைக் குறிப்புகளில் இருந்து நிச்சயமாகப்

1977 ஆகஸ்ட் 8] [திரு. கா. காளிமுத்து]

படித்துப் பார்ப்பேன். உரிய நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள இந்த அரசு தயாராக இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்து வெட்டுத் தீர்மானங்களை வாபஸ் பெற்றுக்கொண்டு, இந்த மானியக் கோரிக்கையை ஏற்று கோரிய தொகையை வழங்கவேண்டுமென்று அவையைக் கேட்டு முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: விவாதம் முடிவுற்றது. வாக்கெடுப்பு.

திருவாளர்கள் து. இராசரத்தினம், கூத்தகுடி ச. சண்முகம் ஆகியவர்கள் இருப்பிடத்தில் இல்லாததால் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப் பெற்றனவாகக் கருதப்பெற்றன.

திருவாளர்கள் நா. சுந்தராஜ், என். வரதராஜன், பொ. விஜயராகவன் ஆகியவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியோடு திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப் பெற்றன.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி—

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 28—சமுதாய நல வளர்ச்சித் திட்டங்கள் முதலியன என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 32,12,69,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்.”

நிதிக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, கோரிய தொகை வழங்கப் பெற்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பேரவையின் இன்றைய அலுவல்கள் இத்துடன் முடிவுற்று, நாளைக் காலை 9 மணிக்குப் பேரவை மீண்டும் கூடும்.

பின்னர் பேரவை பிற்பகல் 1.36 மணிக்கு ஒத்திவைக்கப் பெற்றது.